ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 337 - Σάββατο, 12 Ιούνη 2004

0.80 ΕΥΡΩ

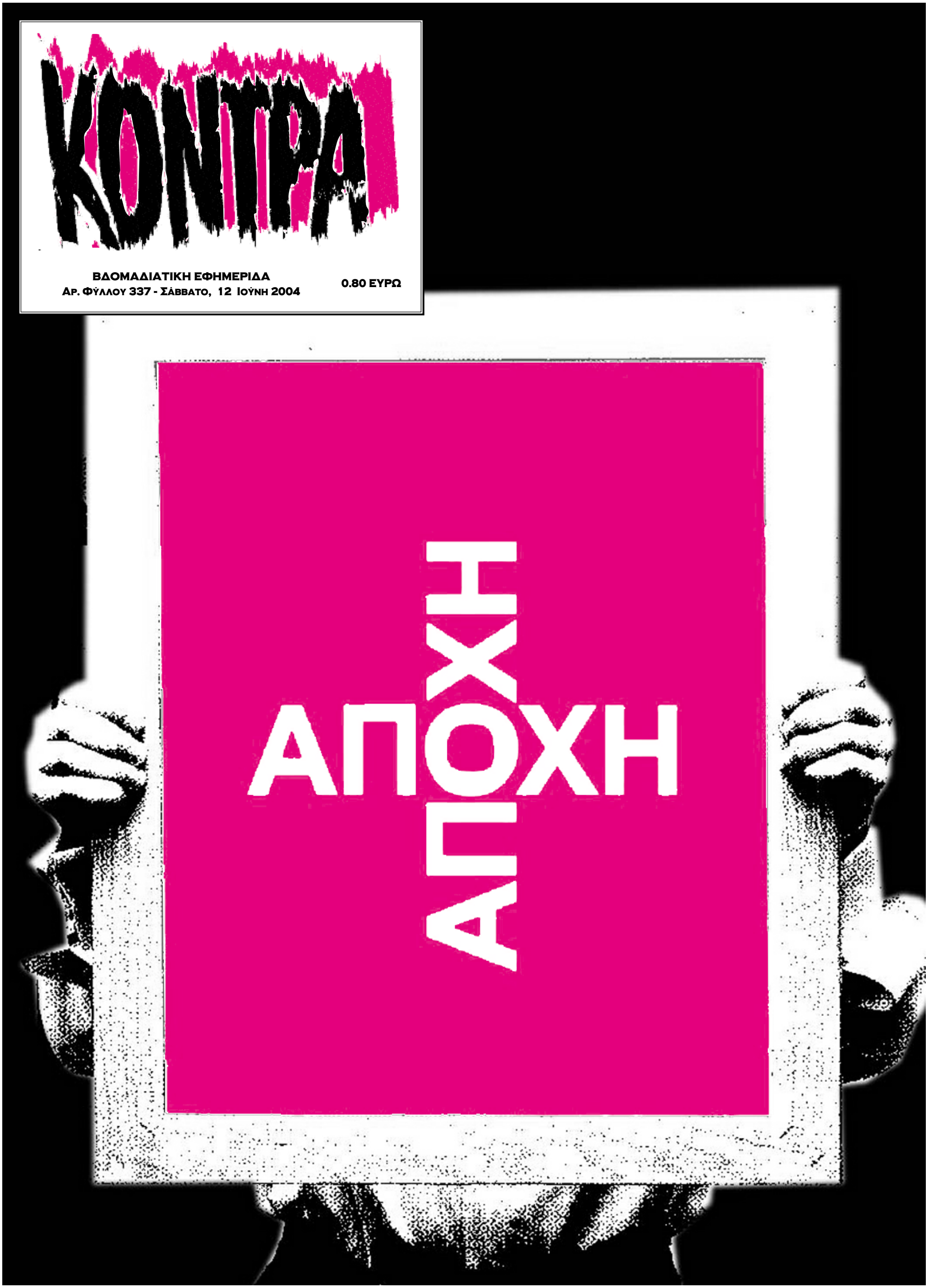

■ Καθημερινά φαινόμενα αστυνομικής βίας

Την είδηση αλιεύσαμε από το «Ριζοσπάστη». Τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου, δυο σπουδαστές υποβλήθηκαν σε έλεγχο ταυτοτήτων από μπάτσους του ΑΤ Νέας Χαλκηδόνας. Μισή ώρα αργότερα, οι ίδιοι μπάτσοι τους ξαναβρήκαν σε άλλο σημείο της περιοχής, τους μπουζούριασαν και τους προσήγαγαν στο τμήμα, επειδή «εξακολουθούν να κυκλοφορούν στο δρόμο». Στο Τμήμα άρχισαν οι απειλές και τα βρισίδια, με αποκορύφωμα το εξευτελιστικό γδύσιμο των δυο παιδιών για να υποβληθούν σε σωματικό έλεγχο. Στους δυο σπουδαστές δεν επιτράπηκε η επικοινωνία με δικηγόρο ή με τους γονείς τους, ενώ πρέπει να σημειωθεί πως την προσαγωγή έκανε ειδικός φρουρός, που δεν έχει τέτοιο δικαίωμα.

Διάβημα διαμαρτυρίας στο Τμήμα έκανε υψηλόβαθμη αντιπροσωπεία του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, με επικεφαλής μέλος της ΚΕ. Οπως κατήγγειλαν, ο διοικητής του Τμήματος ισχυρίστηκε ότι η διαδικασία ήταν απολύτως μέσα στο πλαίσιο του νόμου.

Για να διαμαρτυρηθούν τόσο υψηλόβαθμα στελέχη του Περισσού, σημαίνει πως τα παιδιά ή οι γονείς τους είχαν σχέση με το συγκεκριμένο κόμμα. Καλώς διαμαρτυρήθηκαν, βέβαια, όμως η ευαισθησία τους είναι πολύ επιλεκτική. Δεν ξέρουν, άραγε, ότι τέτοια φαινόμενα είναι καθημερινά; Δεν ξέρουν ότι εδώ και χρόνια η νεολαία υφίσταται συνεχείς εξευτελισμούς από κάθε κομπλεξικό μπάτσο, ειδικά στα στέκια διασκέδασης τις νυχτερινές ώρες του σαββατοκύριακου; Τί έχουν κάνει γι' αυτό το φαινόμενο; Το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι δεν αφήνουν εκδήλωση των μπατσοσυνδικάτων που να μην παραστούν και να μην πλειοδοτήσουν στα αιτήματα των «εργαζομένων των σωμάτων ασφαλείας».

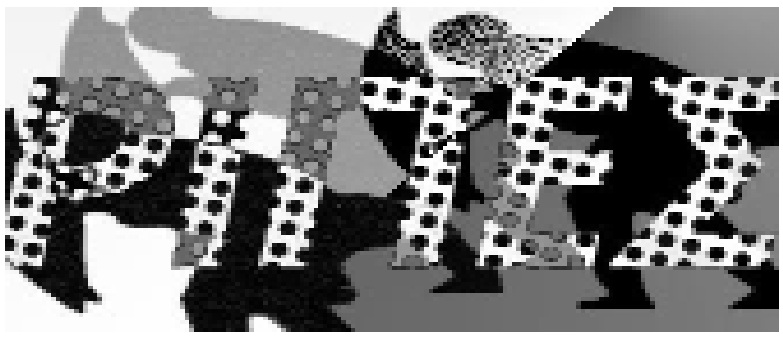

● Με ύφος Πιουριφόι ο ανθύπατος Μίλερ ●●● Αμα σας αρέσει, άμα δεν σας αρέσει να βρείτε άλλους συμμάχους ●●● Οσο για το Σύνταγμά σας, καλύτερα να το αλλάξετε ●●● Κάντε το υποσημείωση του Patriot act, για να εκσυγχονιστείτε ●●● Και ο Ρουσόπουλος κότα ●●● Τί να κάνει το παιδί, σηκώνει αντιρρήσεις ο ανθύπατος; ●●● Και μάλιστα δυο μήνες πριν τους Αγώνες; ●●● Τίνος είναι τα έργα, του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ; ●●● Μήπως είναι δράσος που η ΝΔ διαφημίζει τα έργα σαν δικά της; ●●● Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα ●●● Δικά μας είναι τα έργα, ρε ●●● Εμείς τα χρυσοπληρώνουμε σαν φορολογούμενοι ●●● Εκείνοι που μας χρώσταγαν μας γυρεύουν και το βόδι ●●● Παράτησαν τα κουντρίσματα οι τράγοι κι άρχισαν τις αγάπες ●●● Μέχρι να ξαναρχίσουν τα κουντρίσματα ●●● Διότι κάθε τράγος θέλει να 'χει ολόδικό του το ποίμνιο ●●● Μοναχοφάηδες ●●● Αλί στους αφελείς που πίστεψαν ότι ήταν θεολογικού τύπου η διαμάχη ●●● Από τα απόκρημνα Βραχώδη Ορη του Καναδά, στο απομονωμένο Σι Αιλαντ της αμερικάνικης Τζόρτζια η σύνοδος του G8 ●●● Την επόμενη φορά ίσως συνεδριάσουν στο Νότιο Πόλο και τη μεθεπόμενη στη Σελήνη ●●● Μακριά από διαδηλωτές και μπάχαλα να 'ναι κι ας είναι όπου να 'ναι ●●● «Αν υπήρχαν γυναίκες στα κέντρα αποφάσεων, τότε ο πόλεμος θα είχε ήδη μπει στο αρχείο» ●●● Αυτό δήλωσαν σοβαρές σοβαρές οι υποψήφιες των «Γυναικών για μια άλλη Ευρώπη» ●●● Αυτές μπέρδεψαν το φεμινισμό με τη γελοιότητα, αλλά εμείς τί τους φταίμε και μας ταλαιπωρούν; ●●● Κυρίες μου, θυμηθείτε τη Θάτσερ και… σωπάστε ●●● Τί έρωτας πάλι και τούτος Ακη-Νίκου ●●● Συναντιούνται, τα λένε, φωνάζουν και τις κάμερες μη τυχόν και δεν μαθευτεί το κοσμικό γεγονός ●●● Κεντροαριστερά μου μυρίζει πάλι ●●● Λέτε ο Γωργάκης να εξοστρακιστεί μέσω Κωνσταντόπουλου; ●●● Ο Λαλιώτης πάλι, τί λέει για όλα αυτά; ●●● Γιατί σιωπά; ●●● Να δω νέα συμμαχία των «αδελφών» Γιωργάκη-Λαλιώτη και τι στον κόσμο ●●● Μισό εκατομμύριο διαδήλωσαν στη Ρώμη κατά του Μπους ●●● Επρεπε δηλαδή να πάει ο χιτλερίσκος για να ξεσηκωθούν οι κάτοικοι της αιώνιας πόλης; ●●● Η παρουσία των ιταλικών στρατευμάτων στο Ιράκ δεν τους συγκινεί; ●●● Τα ίδια, βέβαια, ισχύουν και για μας ●●● Το ότι δεν έχει πάει ελληνικός στρατός δεν αποτελεί άλλοθι ●●● Γιατί οι ελληνικές βάσεις δουλεύουν στο φουλ για την επιχείρηση κατοχής του Ιράκ ●●● Ωραία ήταν στο διήμερο της «Κ» στο Πολυτεχνείο ●●● αλλά εκείνο το σινεμά πότε επιτέλους θα το δούμε σωστά; ●●● Ας ελπίσουμε ότι του χρόνου θα λυθεί και αυτό το πρόβλημα ●●● Γιατί μπορεί τα 100 πρώτα χρόνια να είναι τα δύσκολα, αλλά εμείς δεν μπορούμε να περιμένουμε 100 χρόνια για να δούμε σινεμά στο Πολυτεχνείο ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Ο γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ Μ. Κοντοπυράκης, ανακοινώνοντας τον πληθωρισμό του Μάη, αναγνώρισε ότι ο δείκτης δεν είναι αντιπροσωπευτικός της ακρίβειας που αισθάνεται ένα τυπικό νοικοκυριό, αλλά ότι είναι συμβατός με τα διεθνή πρότυπα! Τελικά, τί πρέπει να μετράει για μια εργατική οικογένεια, η συμβατότητα με τα διεθνή στατιστικά πρότυπα ή η συμβατότητα με την τσέπη της; Κι αν υπάρχει διάσταση ανάμεσα σε αυτά τα δύο, τί συμπέρασμα πρέπει να βγάλουμε; Οτι τα διεθνή πρότυπα, που είναι και πρότυπα της ΕΣΥΕ, δίνουν μια κάλπικη εικόνα του πραγματικού δείκτη τιμών καταναλωτή. Οτι στηρίζονται σ' έναν ψεύτικο και όχι πραγματικό οικογενειακό προϋπολογισμό. Και είναι η πρώτη φορά που ένας αρμόδιος, ο νυν γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ, παραδέχεται, έστω και έμμεσα, αυτή την αλήθεια.

◆ Ο υφυπουργός Οικονομικών Π. Δούκας αποκάλυψε χτες ότι ο τέως υπουργός Οικονομίας Νίκος Χριστοδουλάκης είχε υποεκτιμήσει το μέγεθος του δημόσιου δανεισμού στα 26,3 δισ. δρχ., όταν μόνο για τοκοχρεολύσια, δηλαδή για δαπάνες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, ο προϋπολογισμός του 2004 προέβλεπε το ποσό των 230 δισ. ευρώ. Και ο Χριστοδουλάκης ξαναέκανε την πάπια. Για τον εργαζόμενο, όμως, σημασία δεν έχει ποιος ευθύνεται, η προηγούμενη ή η σημερινή κυβέρνηση, αλλά ποιος θα πληρώσει το κάγκελο.

◆ Από το μικροσκόπιο των υπηρεσιών ασφαλείας -όπου εισρέουν και διασταυρώνονται πληροφορίες από αντίστοιχες υπηρεσίες δεκάδων χωρών- υπολογίζεται ότι θα περάσουν προσωπικά δεδομένα τουλάχιστον 500.000 ατόμων! Σύμφωνα δε με ορισμένους ειδικούς, που έχουν εικόνα του ρυθμού αξιολόγησης προσώπων, από την κρησάρα ίσως περάσουν τελικά 1,5 εκατομμύριο πρόσωπα! Παρ' όλο που ο έλεγχος κατά το μεγαλύτερο μέρος του φαίνεται ότι δεν έχει γίνει ακόμη, ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα αρκετών δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων, ομογενών και αλλοδαπών με διάφορες ιδιότητες, έχουν ζητηθεί τμηματικά προκειμένου να τους εκδοθεί διαπίστευση (για προσέγγιση σε αθλητικούς χώρους) ή άδεια εισόδου στη χώρα («Τα Νέα»).

◆ Ο Καραμανλής έκανε προεκλογική συγκέντρωση στο Ζάππειο με μαζορέτες και λοιπά χάπενινγκ. Οχι επειδή φοβόταν μη δε μαζέψει κόσμο (τρέχοντας θα πήγαιναν οι προσμένοντες κάποιο ρουσφέτι), αλλά γιατί η προεκλογική τακτική της ΝΔ λέει «χαλαρά, γιατί έτσι μας βολεύει. Οσο για τον δύστυχο Γιωργάκη, έκανε κεντρική προεκλογική συγκέντρωση στο σταθμό του μετρό στη Δάφνη, όπου κυριάρχησε το «αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταρέα». Δύσκολοι καιροί για Πασόκους.

◆ Την έκανε πάλι ο Σουφλιάς την πατάτα. Αναγνώρισε θετικό ρόλο στην πραγματοποίηση των μεγάλων έργων στον Λαλιώτη και στο Μαξίμου τραβάνε τα μαλλιά τους. Γιατί η γραμμή της ΝΔ ήταν ότι ο Λαλιώτης έδειχνε μακέτες και τα έργα καθυστερούσαν.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και το τρίτο, που έπρεπε να έχει γίνει (για την αντιμετώπιση της ανεργίας), έχει να κάνει, κυρίως, με έναν αριθμό αλλοδαπών εργαζομένων οι οποίοι θα μπορούσαν να μετακινηθούν σε τρίτες, υπό ανάπτυξη, χώρες, οι οποίες έχουν δείξει ενδιαφέρον να συνεργαστούν με την Ελλάδα. Αυτό το προσωπικό, το οποίο είναι εξειδικευμένο πλέον στις κατασκευές, να πάει στις χώρες αυτές να εργαστεί για να υπάρχει η αποσυμφόρηση.

Χρήστος Πολυζωγόπουλος

ΕΙΠΑΝ…ΕΓΡΑΨΑΝ…ΕΙΠΑΝ…

Το Σύνταγμα μιας χώρας με τη δική σας ιστορία είναι σημαντικό, αλλά απαντώ ότι οφείλετε να εκσυγχρονιστείτε με τις απαιτήσεις των καιρών. Να εκσυγχρονίσετε τη σκέψη σας, αλλά και τους νόμους σας. Να προσαρμοστείτε ώστε να επιβιώσετε, με ρεαλισμό. Οποιος διαφωνεί τον σέβομαι, γιατί στη δημοκρατία η διαφωνία είναι υγεία. Επιμένω όμως ότι οφείλετε να προσαρμόσετε τη σκέψη και τις κρατικές λειτουργίες σας στα δεδομένα της εποχής μας.

Τόμας Μίλερ

Ανοιχτό άφησε, σήμερα, ο υπουργός Αμυνας το ενδεχόμενο να μετάσχει ελληνική δύναμη σε πιθανή ειρηνευτική αποστολή στο Ιράκ, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οπως ανέφερε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, προτεραιότητα για την Ελλάδα στην παρούσα φάση αποτελεί η ασφαλής διεξαγωγή των Αγώνων. Τι θα γίνει μετά -είπε- θα συζητηθεί και θα κοινοποιηθεί.

ΣΚΑΪ

Γράφουν συχνά-πυκνά αρκετοί συνάδελφοι για τα λευκά κελλιά στην Ελλάδα. Γράφουν νομικοί, ανήσυχοι αναγνώστες, πολλοί πολίτες προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Ακρα του τάφου (σαν μέσα σε λευκό κελλί) σιγή. Παλιό-καλό-δοκιμασμένο-κόλπο της εξουσίας: πάει παρακάτω διά της σιγής - κάνει δουλειά της απλώς χωρίς να απαντά. Δηλαδή μόνον όταν φοβάται, ακούει;

Ελευθεροτυπία (Ο Τύπος των ήλων)

Η Ελλάδα θα εκπληρώσει όλες τις νομικές και ουσιαστικές υποχρεώσεις της που απορρέουν από τις αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας προκειμένου η ευρωπαϊκή ήπειρος να είναι συγχρόνως ελεύθερη και ασφαλής και μάλιστα εν όψει και των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αν. Παπαληγούρας

Η πραγματικότητα, βεβαίως, είναι γνωστή σε όλους. Αμερικανικές εταιρίες, οι οποίες μάλιστα χαρακτηρίζονται από τον ίδιο τον Τύπο στις ΗΠΑ ως "χαϊδεμένα παιδιά" της κυβέρνησης Μπους, έχουν ακριβοπληρωθεί για να πουλήσουν στη χώρα μας τεχνικά μέσα και έχουν τον απόλυτο έλεγχο της ασφάλειας. Αμερικανικές δυνάμεις που θα σταθμεύουν δίπλα στην Αθήνα έχουν ήδη σχέδια για τη φυγάδευση 1.500 Αμερικανών αθλητών και πολιτών μέσα σε μία ώρα, εφόσον κάτι τέτοιο χρειαστεί. Για να μη μιλήσει κανείς για το ποιος θα ελέγχει τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ.

Ελεύθερος Τύπος

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Η Ρ.Κ. 30 ευρώ
● Ο Χ.Κ 25 ευρώ
● Ο Κ.Ν. 25 ευρώ

Ο Πέτρος Περάκης στη μνήμη του πατέρα του Γιώργου, που πέθανε πρόσφατα, προσφέρει στην «Κ» 100 ευρώ.

Απέχουμε για να έχουμε

Η ΕΜΥ προβλέπει ότι την Κυριακή 13 Ιούνη θα έχουμε μίνι καύσωνα. Τα επιτελεία των κομμάτων που εκτίθενται σε ακόμη μια εκλογική διαδικασία, μικρών και μεγάλων, πατριωτικών ή ευρωπαϊκών προσανατολισμών, τα έζωσαν καινούργια φίδια. Στην εντυπωσιακή αδιαφορία του έλληνα ψηφοφόρου να προσέλθει στην κάλπη προστέθηκε ο πειρασμός ενός δροσερού μπάνιου με όλα τα παρελκόμενά του. Οι ιδεολογίες, τα οράματα, οι στόχοι, τα συνθήματα, τα έργα και οι ημέρες (με ή χωρίς μακέτες! τί λένε οι άνθρωποι!!!), οι αγωνίες και οι στόχοι δέχονται μια καινούργια απειλή: την παραλία. Τη λουόμενη και αναδυόμενη θεά Αφροδίτη ή το λουόμενο και αναδυόμενο θεό Απόλλωνα. Ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό κινδυνεύει να ανατραπεί αν οι «δικοί μας» προτιμήσουν τη βόλτα προς τον πειρασμό και όχι τη βόλτα προς την κάλπη.

Ευτυχώς, ευτυχέστατα - εδώ όμως παρεισφρύει η λογική του μικρότερου κακού, που ολόκληρος ο κοινοβουλευτικός κόσμος έχει ως κυρίαρχη ιδεολογία, από την ΟΑΚΚΕ (αλήθεια, σε ποιο σημείο του κοινοβουλευτικού άξονα από δεξιά προς αριστερά τοποθετείται ο πρόεδρος Ζαφειρόπουλος;) ως την πατριωτική συμμαχία των βλαμμένων της χρυσής αυγής- ευτυχώς, λοιπόν, για μεν την πρωτεύουσα οι δρόμοι προς τις ακρογιαλιές είναι γεμάτοι εμπόδια από τα κακήν κακώς μισοτελειωμένα έργα και πηγμένοι από τα αυτοκίνητα των αλλοδαπών που κακώς, πολύ κακώς, τις άλλες Κυριακές -όχι ετούτη, προς Θεού- τους επιτρέπεται να βρομίζουν τις ελληνικές θάλασσες. Ευτυχώς που στη συντριπτική πλειοψηφία των ορεινών πόλεων και χωριών οι πολιτικοί -παρά τις από δεκαετίες υποσχέσεις τους- δεν μπόρεσαν να πάνε ακόμα θάλασσα κι έτσι το δέλεαρ για να μη πραγματοποιηθεί ο περίπατος προς την κάλπη θα είναι μικρότερο. Πανηγυρίζουμε; Οχι. Καταγράφουμε και σχολιάζουμε.

Τί απηχεί αυτό το φαινόμενο που κάνει τις πολιτικές συζητήσεις σε μεγάλα κανάλια να εξοβελίζονται στις μεταμεσονύχτιες ζώνες; Απηχεί την αυξανόμενη αμφισβήτηση της αστικής πολιτικής από πλατιές λαϊκές μάζες. Εργατικές και μικροαστικές. Απηχεί την αυξανόμενη αδυναμία του πολιτικού συστήματος να κινητοποιήσει τις καταπιεζόμενες μάζες για λογαριασμό του. Απηχεί την αμφισβήτηση όλων αυτών που εμπλέκονται στη διαχείριση της εξουσίας, κυβερνώντων και αντιπολιτευόμενων, από τους ίδιους τους ψηφοφόρους τους.

Δεν χρειαζόταν, βέβαια, να φτάσει ο υδράργυρος να συγκρούεται με τα ιερά και όσια της αστικής δικτατορίας. Να απειλεί να αφαιρέσει από την πλουτοκράτειρα κάλπη μπόλικα από τα αγαπημένα τους ψηφοδέλτια για να διαπιστώσουμε αυτό που όλοι γνωρίζουν. Οτι τα φαινόμενα αμφισβήτησης της αστικής πολιτικής, τα φαινόμενα αμφισβήτησης των κομμάτων (των κυριότερων έστω κομμάτων, των κοινοβουλευτικώς... κοινοβουλευτικών) ήταν έντονα και αυξανόμενα όλα αυτά τα χρόνια. Το έδειχναν αυτό οι άτονοι και διαλυμένοι κομματικοί μηχανισμοί. Το αποδείκνυαν οι συζητήσεις με τα ίδια τα μέλη τους. Το υπογράμμιζαν οι ιεραρχήσεις (εδώ αναφερόμαστε στην αριστερά) των μελών τους στη ζωή τους, στην καθημερινή τους δραστηριότητα.

Την κρίση αυτή, την ορατή δια γυμνού οφθαλμού, τα κόμματα, οι ηγεσίες των κομμάτων, παραβλέπουν, προσπερνούν, συγκαλύπτουν όσο μπορούν. Τη δικαιολογούν με τις συνηθισμένες δικαιολογίες που συνεχώς είναι υποχρεωμένες να ανακαλύπτουν, να... επεξεργάζονται, ακόμα και να δανείζονται από τους πολιτικούς τους αντιπάλους. Την αντιπαρέρχονται ακόμα και όταν υποχρεώνονται να την εντοπίζουν. Για τα πάντα φταίνει οι άλλοι. Δικές τους είναι οι ευθύνες που δεν εφάρμοσαν με μεγαλύτερη πυγμή την πολιτική τους. Δηλαδή... δοξάστε μας. Προσδοκούν, βέβαια, ελπίζουν, ότι κάποια στιγμή, «όταν αλλάξουν οι συνθήκες», τα φαινόμενα της κρίσης θα ξεπεραστούν. Πλανώνται πλάνην οικτράν.

Ή ηθελημένα αγνοούν (όχι αγαπητοί, δεν θα σας ακολουθήσω στον... αντικομμουνιστικό σας κατήφορο, να λέω ότι ορισμένοι δεν μπορούν πράγματι να καταλάβουν), ότι η κρίση είναι δομική. Εχει να κάνει με τις ίδιες τις βάσεις και τις δομές του αστικού πολιτικού συστήματος. Γι' αυτό δεν μπορούν να την αντιμετωπίσουν. Ούτε να την κρύψουν μπορούν, ούτε να την περιορίσουν, όταν αυτή βρίσκει ευνοϊκές συνθήκες να εκδηλώσει τα βαθιά χαρακτηριστικά της.

Οι ευρωεκλογές είναι ένα καλό περιβάλλον γι' αυτή την απελευθέρωση των χαρακτηριστικών της κρίσης. Δεν κρίνουν τη διακυβέρνηση της χώρας από τον όποιο επίδοξο διαχειριστή. Δεν κρίνουν τη συνέχιση της διακυβέρνησης από τον προηγούμενο διαχειριστή. Πριν λίγους μήνες το ελληνικό εκλογικό σώμα αποφάνθηκε για τον προηγούμενο διαχειριστή και έδωσε τη σκυτάλη στον τωρινό. Πριν λίγους μήνες καθόρισε το μέγεθος των συμπληρωματικών ρόλων στους υπόλοιπους. Λίγο πάνω, λίγο κάτω, κανένας δεν κόβει τις φλέβες του, εκτός από τους ίδιους. Γιατί αυτοί πάντα θα ενδιαφέρονται για τον μεταξύ τους συσχετισμό. Ναι, αλλά τώρα υπάρχει κι ο υδράργυρος.

Το ευρωκοινοβούλιο είναι ένα διακοσμητικό, κατ' εξοχήν διακοσμητικό, όργανο, που δεν παίζει κανένα ρόλο, κι αυτό ο κόσμος ή ο περισσότερος κόσμος το ξέρει. Αρα, καταλαβαίνει ότι οι ευρωεκλογές είναι μια ψηφοφορία για τη διάταξη ή αναδιάταξη των συσχετισμών των πολιτικών δυνάμεων. Δεν αφορά αυτόν, αφορά αυτούς. Γι' αυτό δεν παρακολουθεί συζητήσεις, δεν ενδιαφέρεται να διαβάσει, να μάθει, να πειστεί και πολύ περισσότερο να πείσει. Αν θα πάει να ψηφίσει, θα πάει εντελώς χαλαρά, γιατί ο κοινοβουλευτισμός έχει ακόμα ισχυρές ρίζες. Οσο ανιαρό κι αν είναι το αστικό πολιτικό παιχνίδι, όσο κι αν η κρίση των κομμάτων του συστήματος είναι κάτι παραπάνω από εμφανής.

Αυτή είναι η άλλη πλευρά του φαινομένου. Στις ευρωεκλογές είναι η πίσω πλευρά του λόφου. Η λιγότερο ορατή. Είναι η ίδια που πριν λίγους μήνες, στις εθνικές εκλογές, ήταν αντίκρυ μας και η πίσω πλευρά τότε ήταν η κρίση του αστικού πολιτικού συστήματος.

Οι ρίζες του κοινοβουλευτισμού, οι ρίζες της ανάθεσης στους ειδικούς των δικών μας προβλημάτων, οι ρίζες της ενσωμάτωσης και της παθητικότητας, εξακολουθούν να κρατούν γερά το σύστημα παρά την κρίση εκπροσώπησής του. Οι λόγοι είναι πάρα πολλοί. Τους έχουμε συζητήσει επανειλλημένα. Πολλές φορές θα μας απασχολήσουν. Πολλές φορές θα μπερδεύονται με τις δικαιωμένες θέσεις και τις ατράνταχτες βεβαιότητες που δεν ανοίγουν πια κανένα δρόμο. Μόνο για άλλοθι και εφησυχασμό χρησιμεύουν.

Ομως ο στόχος, η επιδίωξη, ο σκοπός, είναι εξαιρετικά προφανή. Το ζητούμενο είναι η εργαζόμενη κοινωνία να σταθεί στα πόδια της. Να κοιτάξει άγρια τους εκμεταλλευτές της. Με τα δικά της μάτια, όχι μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς των «εκπροσώπων» της. Να ατενίσει με σιγουριά τους συντρόφους της. Να σπάσει το παραμύθι της ανάθεσης, της εκπροσώπησης. Να πάρει τη δική της υπόθεση στα δικά της χέρια. Η αμφισβήτηση που έχει προς τους φορείς του αστικού κοινοβουλευτικού παιχνιδιού μπορεί και πρέπει να μετατραπεί σε αμφισβήτηση του κοινοβουλευτισμού, της αστικής αντιπροσωπευτικότητας, της ανάθεσης των ελπίδων, των προσδοκιών, των συμφερόντων, των προβλημάτων στους επαγγελματίες σωτήρες, στους ειδικούς, τους ντα-βατζήδες.

Η αποχή από την απάτη των ευρωεκλογών, σε όποια έκταση κι αν εκφραστεί, η αδιαφορία σε όλη την προεκλογική περίοδο, είναι μια υπενθύμιση σε όλους τους εκτός των τειχών, ότι η συνείδηση του κόσμου της δουλειάς μπορεί να περιέχει πολλά βαρίδια, περιέχει όμως και πολλά αξιοποιήσιμα πράγματα.

Την επόμενη Κυριακή, ο αστικός τύπος θα είναι γεμάτος -το πιθανότερο- από δακρύβρεχτες αναλύσεις, για την αποχή, για την ανωριμότητα, για την αδιαφορία, για την έλλειψη ενημέρωσης των ευρωπαϊκών λαών. Την κρίση αντιπροσώπευσης θα την φορτώνει σε όποιον μπορεί. Εκτός από αυτόν που την παράγει. Αυτόν που τη δημιουργεί: τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και το κράτος τους. Οι έγκριτες αστικές εφημερίδες κοστολογούν από 2 ευρώ και πάνω αυτές τις αναλύσεις της συμφοράς και της συγκάλυψης. Τις συνοδεύουν μάλιστα με βουνά άχρηστων διαφημιστικών φυλλαδίων. Δεν είναι προτιμότερο να πάρουμε μια «Κόντρα» και να πάμε σε έναν από τους αναγνώστες τους; Καλό θα κάνουμε και στην προοπτική και στην τσέπη.

Παντελής Νικολαΐδης

■ Νομοσχέδιο για τη μερική απασχόληση στο Δημόσιο

Αποκαλύπτονται τα ψέματα του υπουργού

Με την κατάθεση στη βουλή του νομοσχέδιου για τη «μερική απασχόληση στο δημόσιο κ.λπ» και της εισηγητικής έκθεσής του αυτοδιαψεύδεται ο υπουργός Π. Παυλόπουλος, που στις 25 Μάη, κατά τη δημοσιοποίηση του νομοσχέδιου στους δημοσιογράφους, δήλωνε με κατηγορηματικό τρόπο, ότι η καθιέρωση της μερικής απασχόλησης δεν αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας. Αυτοδιαψεύδεται, γιατί στην εισηγητική έκθεση του νομοσχέδιου διαβάζουμε, ανάμεσα στ' άλλα: «Αξονες της αναδιάρθρωσης είναι η απλούστευση της σχετικής διαδικασίας... καθώς και η σταθερή επιδίωξη αντιμετώπισης της μερικής απασχόλησης, όχι μόνο ως μέσο κάλυψης αντίστοιχων αναγκών, αλλά και ως μέτρου αντιμετώπισης του προβλήματος της μακροχρόνιας, κυρίως, ανεργίας, που μαστίζει ευπαθείς κοινωνικές ομάδες».

Σύμφωνα λοιπόν με την εισηγητική έκθεση, η καθιέρωση της μερικής απασχόλησης αποσκοπεί, εκτός των άλλων, και στη μείωση της μακροχρόνιας ανεργίας. Ψευδόταν απροκάλυπτα ο Π. Παυλόπουλος όταν μας διαβεβαίωνε ότι δεν αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας.

Φυσικά, και τότε δεν είχαμε χάψει τα παραμύθια του υπουργού και τον είχαμε αντικρούσει αναφέροντας ότι η ΕΣΥΕ (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος) θα κατατάξει και τους μερικώς απασχολούμενους στους απασχολούμενους από τη στιγμή που δουλεύουν 20 ώρες την βδομάδα. Γιατί η ΕΣΥΕ όσους εργάζονται ακόμη και μία ώρα τη βδομάδα τους θεωρεί απασχολούμενους και όχι άνεργους. Προσθέτουμε ακόμη ότι εάν διαβάσει κανείς προσεκτικά το άρθρο 4 του νομοσχέδιου φαίνεται καθαρά ότι η μερική απασχόληση, εκτός των άλλων, αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας με το κόψιμο σε φέτες των θέσεων εργασίας.

Είχαμε επισημάνει ακόμη ότι οι μερικώς απασχολούμενοι θα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Αυτό βγαίνει σαν συμπέρασμα μετά από προσεκτική ανάγνωση των άρθρων 1 και 3 του νομοσχέδιου. Κι αυτή την επισήμανσή μας την είχε διαψεύσει ο Παυλόπουλος. Αντίθετα, μας επιβεβαίωσε η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) που σχολιάζοντας την παρ. 2 του άρθρου 3 αναφέρει:

«Επιτρέπεται η πρόσληψη με καθεστώς μερικής απασχόλησης και σε θέσεις που δεν έχουν αμιγώς κοινωνικό χαρακτήρα σε ποσοστό 10% του συνολικού αριθμού των προκηρυσσόμενων θέσεων. Τέτοια δυνατότητα δεν υπήρχε στον προηγούμενο νόμο.

Α' Αποψη: Η διάταξη εκτρέπει το θεσμό της μερικής απασχόλησης από τους σκοπούς που ο ίδιος ο νόμος διακηρύσσει (σ.σ. κατά τη γνώμη μας, οι διακηρυγμένοι στόχοι είναι ψευδεπίγραφοι, μια και οι πραγματικοί στόχοι είναι η εικονική μείωση της ανεργίας και η μείωση των μονίμων δημόσιων υπάλληλων, με την τοποθέτηση σε οργανικές θέσεις και μερικώς απασχολούμενων), ενέχει τον κίνδυνο καταστρατήγησης των δικαιωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων και του καθεστώτος προσλήψεων στο δημόσιο μ' όλες τις εγγυήσεις που αυτό έχει. Η επέκταση στο δημόσιο τομέα της μερικής απασχόλησης σε θέσεις που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον θα έχει αρνητικές συνέπειες, στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και θα αλλοιώσει τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσο σε βάρος των εργαζομένων σε αυτό».

Είναι, λοιπόν, μεγάλος ψευταράς ο Π. Παυλόπουλος, που προσπάθησε να συγκαλύψει τους πραγματικούς στόχους του νομοσχέδιου αυτού, που δεν είναι άλλοι από το παραπέρα ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο τομέα και την εικονική μείωση της ανεργίας μέσα από το κόψιμο σε φέτες των θέσεων εργασίας.

■ Ιράκ

Αλλαξε ο Μανωλιός...

Εγκρίθηκε τελικά την περασμένη Τρίτη ομόφωνα από το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ το αμερικανοβρετανικό σχέδιο ψηφίσματος για τη "μεταβίβαση" της εξουσίας στο Ιράκ, ύστερα από αλλεπάλληλες αλλαγές στο αρχικό σχέδιο, κάτω από την πίεση κυρίως της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Κίνας. Το παζάρι ήταν πολύ σκληρό και ο Λευκός Οίκος αναγκάστηκε να κάνει κάποιες υποχωρήσεις προκειμένου να αποσπάσει μια απόφαση η οποία νομιμοποιεί την πολιτική του στο Ιράκ και προσδίδει "διεθνή αναγνώριση" στην κυβέρνηση των ανδρεικέλων, στην οποία υποτίθεται ότι θα παραδώσει την εξουσία η αμερικάνικη κατοχική διοίκηση στις 30 Ιουνίου.

Βασικό σημείο αντιπαράθεσης ήταν οι εξουσίες της αποκαλούμενης ιρακινής κυβέρνησης και ο ρόλος των αμερικάνικων δυνάμεων κατοχής. Ας δούμε συγκεκριμένα τι αλλαγές έγιναν και τι σημαίνουν οι αλλαγές αυτές.

Η απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ επικυρώνει τη συγκρότηση "κυρίαρχης προσωρινής κυβέρνησης" και εξουσιοδοτεί την "πολυεθνική δύναμη υπό τη διοίκηση των ΗΠΑ να χρησιμοποιεί όλα τα αναγκαία μέσα για τη διατήρηση της ειρήνης". Η εντολή αυτή εκπνέει τον Ιανουάριο του 2006, ωστόσο τίποτα δεν εμποδίζει την τότε ιρακινή κυβέρνηση να ζητήσει την παράταση της εντολής και το Συμβούλιο Ασφάλειας θα είναι υποχρεωμένο να συμφωνήσει. Η προσωρινή ιρακινή κυβέρνηση θα έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποιαδήποτε στιγμή από τα ξένα στρατεύματα να εγκαταλείψουν τη χώρα, θα έχει υπό τον έλεγχό της τις ιρακινές δυνάμεις και θα μπορεί με τη χρήση του βέτο να απαγορεύει τη συμμετοχή τους σε στρατιωτικές επιχειρήσεις με τις κατοχικές δυνάμεις. Από την άλλη, οι ΗΠΑ "δεσμεύονται να συνεργάζονται και να συντονίζονται με την ιρακινή κυβέρνηση στις περιπτώσεις ευαίσθητων επιθετικών επιχειρήσεων". Υπό τον έλεγχο της ιρακινής κυβέρνησης θα περάσει επίσης το Ταμείο Ανάπτυξης για το Ιράκ, όπου έχουν κατατεθεί τα παγωμένα περιουσιακά στοιχεία και τοποθετούνται τα έσοδα από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο. Ταυτόχρονα όμως θα παραμείνει υπό την επίβλεψη του υπάρχοντος Διεθνούς Συμβουλευτικού και Ελεγκτικού Σώματος, τον έλεγχο του οποίου έχουν οι Αμερικάνοι.

Πόση σχέση όμως έχουν με την πραγματικότητα οι βαρύγδουπες αυτές διακηρύξεις;

Κατ' αρχήν, η "κυρίαρχη προσωρινή κυβέρνηση" αποτελείται από πρόσωπα που επιλέχθηκαν από την αμερικάνικη κατοχική διοίκηση, συνεργάτες και πράκτορες της CIA, πολλοί είναι αμερικανόθρεπτοι εξόριστοι, καθαρά πιόνια των Αμερικάνων. Ο ισχυρός άντρας της προσωρινής κυβέρνησης, πρωθυπουργός Ιγιάντ Αλλάουι δεν συνεργαζόταν απλά με τη CIA και τη βρετανική M16 για την ανατροπή του Σαντάμ Χουσεϊν, αλλά, όπως αποκάλυψε σε πρόσφατο δημοσίευμά της η "New York Times" (8/6), είχε στρατολογηθεί από τη CIA το 1992 και ότι υπό την καθοδήγησή της το κόμμα που είχε ιδρύσει ο Αλλάουι, η Ιρακινή Εθνική Συμφωνία, πραγματοποιούσε βομβιστικές επιθέσεις στο Ιράκ. Το κάθαρμα αυτό όχι μόνο δεν πρόκειται να ζητήσει την αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων από το Ιράκ, αλλά έσπευσε από τώρα να δηλώσει ότι η παραμονή τους θα είναι απαραίτητη και μετά τις εκλογές. Στα υπουργεία Εσωτερικών και Αμυνας έχουν τοποθετηθεί επίσης καθαρά πιόνια των Αμερικάνων, ενώ τουλάχιστον 160 ανώτεροι αμερικάνοι "σύμβουλοι" έχουν αναλάβει να επιβλέπουν όλα τα υπουργεία κλειδιά, Αμυνας, Ασφάλειας, Οικονομικών, Επικοινωνιών και τη νέα μυστική αστυνομία, που εκπαιδεύεται από τους Αμερικάνους.

Οι 160.000 των στρατευμάτων κατοχής παραμένουν στο Ιράκ υπό αμερικάνικη διοίκηση, η οποία, παρόλο που εξουσιοδοτείται να "χρησιμοποιεί όλα τα αναγκαία μέσα" για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, "δεσμεύεται να συνεργάζεται και να συντονίζεται με την ιρακινή κυβέρνηση σε ευαίσθητες επιθετικές επιχειρήσεις". Το τι θα συμβεί σε περίπτωση διαφωνίας ανάμεσα στις δύο πλευρές δεν καθορίζεται, σκόπιμα φυσικά, στην απόφαση. Στην ουσία δηλαδή οι δυνάμεις κατοχής δεν υπόκεινται σε κανένα έλεγχο, γιατί εκτός όλων των άλλων, η όποια εξουσία της ιρακινής κυβέρνησης θα στηρίζεται στα αμερικάνικα όπλα. Ιρακινός στρατός αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει, αλλά ακόμη και αν συγκροτηθεί, ο αριθμός του έχει καθοριστεί από τους Αμερικάνους στις 40.000. Θα αποτελεί δηλαδή μια ασήμαντη δύναμη, που δεν θα απειλεί τους κατακτητές και θα δικαιολογεί τη διαιώνιση της αμερικάνικης στρατιωτικής παρουσίας στο Ιράκ. Στο μεταξύ, το Πεντάγωνο στήνει αυτή τη στιγμή 6 και προβλέπεται να εγκαταστήσει συνολικά 14 μόνιμες στρατιωτικές βάσεις στη χώρα.

Σύμφωνα με την απόφαση του Σ.Α του ΟΗΕ, η προσωρινή ιρακινή κυβέρνηση θα παραδώσει την εξουσία σε μια μεταβατική κυβέρνηση, που θα προκύψει από τις εκλογές που θα γίνουν το Γενάρη του 2005. Η κυβέρνηση αυτή θα εκπονήσει το νέο Σύνταγμα της χώρας, το οποίο θα επικυρωθεί με εκλογές που θα πραγματοποιηθούν μέχρι τις 31 του Γενάρη του 2006, από τις οποίες θα αναδειχθεί και η μόνιμη κυβέρνηση της χώρας. Αυτό που επιδιώκουν οι Αμερικάνοι είναι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία να αναδειχθεί μια κυβέρνηση υποχείριο τους. Γι αυτό, με εντολή του αμερικάνου διοικητή του Ιράκ Πολ Μπρέμερ στις 7 Ιουνίου, απαγορεύτηκε η συμμετοχή στις εκλογές του γνωστού σιίτη κληρικού Μοκτάντα αλ - Σαντρ, ο οποίος κατήγγειλε τη διορισμένη προσωρινή κυβέρνηση ως πιόνια των Αμερικάνων και συνεχίζει τον αγώνα εναντίον των δυνάμεων κατοχής. Η εντολή αφορά και όλους όσους συμμετέχουν σε "παράνομες οργανώσεις" και η απαγόρευση ισχύει για τρία χρόνια από τη στιγμή που θα αποχωρήσουν ή θα διαλύσουν τις οργανώσεις αυτές. Παράνομες οργανώσεις χαρακτηρίστηκαν από το νέο πρωθυπουργό οι αντάρτικες οργανώσεις που αρνούνται να καταθέσουν τα όπλα και να ενσωματωθούν στο μηχανισμό που προσπαθούν να στήσουν οι κατακτητές. Υπενθυμίζουμε ότι τα κόμματα που συμμετέχουν στην προσωρινή ιρακινή κυβέρνηση αποφάσισαν να διαλύσουν τις πολιτοφυλακές τους (κουρδικά κόμματα, η σιιτική ηγεσία του Ιρακινού Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση του Σιστάνι), οι άντρες των οποίων είτε θα προσχωρήσουν στο στρατό και την αστυνομία είτε θα συνταξιοδοτηθούν.

Με δυο λόγια, μπορεί να πει κανείς ότι οι Αμερικάνοι αναγκάστηκαν να κάνουν κάποιες φραστικές και όχι ουσιαστικές παραχωρήσεις, οι οποίες όμως δίνουν τη δυνατότητα στους ανταγωνιστές τους να διαπραγματευτούν από καλύτερες θέσεις σε μια επόμενη φάση. Δεν αποκλείεται όμως οι τελευταίοι να κατάφεραν να αποσπάσουν άλλα ανταλλάγματα (διασφάλιση συμβολαίων που είχαν υπογράψει με το παλιό καθεστώς, μεγαλύτερο μερίδιο της πίτας για τις επιχειρήσεις τους), προκειμένου να δώσουν τη συγκατάθεσή τους στο Σ.Α του ΟΗΕ, την οποία χρησιμοποιεί η κυβέρνηση Μπους ως προπαγανδιστικό όπλο για να δημιουργήσει ένα κλίμα ενότητας, ευφορίας και αισιοδοξίας, με στόχο να αναστρέψει το αρνητικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί σε βάρος της μέσα και έξω από τις ΗΠΑ. Γιατί επί της ου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 17

«Ο δρόμος μιλά. Η υποστηριζόμενη από τον ΟΗΕ κυβέρνηση του Ιράκ αποτελείται από τσιράκια της CIA» (Independent, 10/6)

Παραθέτουμε αποσπάσματα από το εξαιρετικά ενδιαφέρον και διαφωτιστικό ρεπορτάζ του ανταποκριτή της βρετανικής εφημερίδας, που μας μεταφέρει μια σαφή εικόνα σχετικά με την υποδοχή που επιφύλαξε ο ιρακινός λαός στη νέα ιρακινή κυβέρνηση.

«...Δεν υπήρξε κανένας απόηχος χθες στους δρόμους της Βαγδάτης της αισιοδοξίας που προκάλεσε στη Νέα Υόρκη η απόφαση του Σ.Α του ΟΗΕ να επικυρώσει το σχηματισμό κυρίαρχης ιρακινής κυβέρνησης. Λίγοι άνθρωποι περιμένουν μείωση της βίας, ενώ οι περισσότεροι φοβούνται ότι θα αυξηθεί.

"Εμείς οι Ιρακινοί απορρίπτουμε αυτή την απόφαση, γιατί θα γυρίσει το Ιράκ πίσω στην περίοδο της βρετανικής κατοχής. Και τότε υπήρχε ιρακινή κυβέρνηση, αλλά ήταν μαριονέτα", δήλωσε ένας καταστηματάρχης, ο Χαϊντάρ Μαχμούντ.

Πολλοί ιρακινοί και από τη σιιτική και από τη σουνιτική κοινότητα μας δήλωσαν ότι θέλουν να σταματήσει η βία, αλλά δεν πιστεύουν ότι οι ΗΠΑ θα παραδώσουν πραγματική εξουσία.

Πολλοί Ιρακινοί μας είπαν ότι η προσωρινή κυβέρνηση δεν τους εκπροσωπεί. "Οι Αμερικάνοι μεταβιβάζουν εξουσία, αλλά μόνο στους δικούς τους πράκτορες. Η νέα κυβέρνηση είναι όλοι τσιράκια της CIA", δήλωσε ένας μεσόκοπος οδηγός, ο Μπασάμ Ναγιάμ.

Αμφιβολίες για την επιστροφή της κυριαρχίας στο Ιράκ σε τρεις βδομάδες εκφράζονται σε κάθε επίπεδο. Ενας οπλισμένος φρουρός, με μπλε στολή αστυνομικού, στεκόταν έξω από το ξενοδοχείο Παλαιστίνη. Δίπλα στο τείχος από μπετόν υπήρχε μια αφίσα της Συμμαχικής Προσωρινής Διοίκησης, που δείχνει ένα παιδί να κρατά ένα χάρτη του Ιράκ και να λέει: "Στις 30 Ιουνίου θα είμαστε όλοι νικητές". Ρώτησα το φρουρό αν πιστεύει ότι η αφίσα λέει την αλήθεια. Αυτός μελέτησε προσεκτικά τα λόγια του και είπε, ενώ οι υπόλοιποι ξέσπασαν σε δυνατά γέλια, "ίσως εννοούν την 3.000στή Ιουνίου"

Ο κυνισμός ανάμεσα στους απλούς Ιρακινούς για την απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλειας έχει τη ρίζα του στην αίσθηση ότι καμιά από τις υποσχέσεις που έδωσαν οι ΗΠΑ δεν τηρήθηκε μετά την ανατροπή του Σαντάμ Χουσεϊν...

Με μια έννοια, η εξουσία είναι ήδη μοιρασμένη στο Ιράκ. Η ιρακινή αντίσταση, η οποία πολεμά όλη τη χρονιά τον αμερικάνικο στρατό, έχει τώρα υπό τον πλήρη έλεγχό της τη Φαλούτζα, μια πόλη άνω των 250.000 κατοίκων, μόλις 30 μίλια από τη Βαγδάτη. Η αναμέτρηση του αμερικάνικου στρατού τον Απρίλη με τη σουνιτική αντίσταση στη Φαλούτζα και την αντίσταση των Σιιτών του Σαντρ, του ριζοσπάστη κληρικού, στην Κούφα, στη Ναντζάφ και στη Σαντρ Σίτι έδειξαν τα όρια της αμερικάνικης δύναμης...

Μετά τις 30 Ιουνίου θα βρίσκονται ακόμη 1000 Αμερικάνοι στην Αμερικάνικη πρεσβεία στην καλά οχυρωμένη πράσινη ζώνη και 200 αμερικάνοι σύμβουλοι στα ιρακινά υπουργεία...».

«Οι σημαντικές αποφάσεις, για το στρατό, την εσωτερική ασφάλεια, το πετρέλαιο, τις τράπεζες, τη βιομηχανία, την εξωτερική πολιτική, τις βάσεις, θα παίρνονται από την πραγματική κυβέρνηση, την αμερικάνικη πρεσβεία και τους αμερικάνους "συμβούλους" του Ιράκ.

Κάποια μέλη του νέου μαγειρεμένου από τις ΗΠΑ καθεστώτος ενδεχομένως να διεκδικήσουν περισσότερη ανεξαρτησία από τον αμερικάνικο έλεγχο. Θα ανακαλέσουν όμως ζωντανά στη μνήμη τους πώς τα τελευταία ανδρείκελα του ελεγχόμενου από τη Βρετανία Ιράκ, ο βασιλιά Φαϊζάλ και ο ισχυρός άντρας Νουρί ας - Σαϊντ, ανατράπηκαν και απαγχονίστηκαν.

Τη στιγμή που οι Κουίσλιγκ "κυβερνήτες" του Ιράκ αρχίζουν να δείχνουν πολλή ανεξαρτησία, θα αντικατασταθούν σιωπηλά ή θα νιώσουν την απειλή από την άρση της αμερικάνικης προστασίας, καθώς θα αφεθούν αντιμέτωποι με ένα εχθρικό και οργισμένο λαό».

Απόσπασμα από την εφημερίδα «Τορόντο Σαν» (6/6) του Καναδά

Το αντάρτικο δεν καταθέτει τα όπλα

Μπορεί το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να ψήφισε ομόφωνα το νέο αμερικανοβρετανικό σχέδιο και ο νέος "πρωθυπουργός" του Ιράκ, Ιγιάντ Αλάουι (γνωστός για τις στενές του σχέσεις με τη CIA και τη Μ16), να ανακοίνωσε ότι κατέληξε σε συμφωνία αφοπλισμού εννέα παραστρατιωτικών ομάδων, τίποτα όμως δεν έχει αλλάξει ουσιαστικά στο ιρακινό μέτωπο. Γιατί ο αφοπλισμός αφορά μόνο ομάδες που υποστήριζαν ή ανέχονταν την κατοχή, όπως η Πεζμεργκά των Κούρδων και οι ταξιαρχίες Μπαντρ του "Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ", ενώ οι αντάρτικες δυνάμεις της Φαλούτζα καθώς και ο στρατός Αλ-Μαχντί, που πρόσκειται στο ριζοσπάστη σιίτη κληρικό Μοκτάντα Σαντρ, όχι μόνο δεν αφοπλίστηκαν αλλά κατήγγειλαν τη νέα "κυβέρνηση".

Οι συγκρούσεις των ανταρτών με τους κατακτητές συνεχίστηκαν και αυτή τη βδομάδα, παρά την εκεχειρία που επιτεύχθηκε στη Ναντζάφ και την Κούφα στα τέλη της προηγούμενης, που αφορούσε στην απομάκρυνση των ανταρτών του Αλ-Μαχντί απ' τις δύο ιερές πόλεις των Σιιτών και την ανάληψη του ελέγχου απ' την ιρακινή αστυνομία. Οι αντάρτες δεν αποχώρησαν αλλά αρκέστηκαν στο να μη κυκλοφορούν με τον οπλισμό τους, ενώ οι Αμερικάνοι συμφώνησαν να παραμείνουν έξω απ' αυτές τις πόλεις.

Οι συγκρούσεις μεταφέρθηκαν όμως στη Βαγδάτη, τη Φαλούτζα και σε άλλες πόλεις. Στη Βαγδάτη μάχες ξέσπασαν στη συνοικία Σαντρ, το Σάββατο το απόγευμα, καθώς αντάρτες του Αλ-Μαχντί επιτέθηκαν σε αμερικάνικο στρατιωτικό όχημα βάζοντάς του φωτιά, όπως και σε αστυνομικό τμήμα. Την ίδια μέρα, ένας ακόμα αμερικάνος στρατιώτης σκοτωνόταν στον ανατολικό τομέα της πόλης από βόμβα που έσκασε σε διερχόμενο κονβόι, ενώ τρεις μισθοφόροι σκοτώθηκαν από επίθεση ανταρτών κοντά στο αεροδρόμιο. Την επομένη, από έκρηξη βόμβας σε αμερικάνικη εκπαιδευτική βάση ιρακινών μπάτσων, βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώθηκαν 9 και τραυματίστηκαν τουλάχιστον 30, συμπεριλαμβανομένων τριών Αμερικανών. Την ίδια μέρα οι αντάρτες εκτέλεσαν τέσσερις εργολάβους, ένας εκ των οποίων εργαζόταν για λογαριασμό θυγατρικής της γνωστής αμερικάνικης εταιρίας Χαλιμπάρτον.

Απ' τις επιθέσεις δε γλίτωσε ούτε το αρχηγείο των Αμερικάνων στη Βαγδάτη, που την Κυριακή το βράδυ συγκλονίστηκε από δύο ισχυρές εκρήξεις, χωρίς όμως να αναφερθούν περισσότερες λεπτομέρειες. Για να μεταφέρουμε καλύτερα την εικόνα των απωλειών αρκεί να αναφέρουμε ότι απ' τις επιθέσεις του Παρασκευοσαββατοκύριακου μόνο στη συνοικία Σαντρ της Βαγδάτης σκοτώθηκαν επτά Αμερικάνοι στρατιώτες, σύμφωνα με τον Independent (7/6). Στη Φαλούτζα οι συγκρούσεις ξεκίνησαν το Σάββατο το βράδυ, όταν αμερικάνικα στρατιωτικά οχήματα μπήκαν στην πόλη παραβιάζοντας την εκεχειρία, ένα απ' τα οποία καταστράφηκε από ρουκέτα.

Εντωμεταξύ, σαμποτέρ χτύπησαν ξανά δύο πετρελαιαγωγούς. Εναν στο διυλιστήριο του Μπαϊτζί, 200 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης -προκαλώντας το κλείσιμο σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας 400MW- καθώς και τον πετρελαιαγωγό Κιρκούκ - Τουρκίας, που συνέχιζε να φλέγεται μέχρι την Τετάρτη το απόγευμα. Εκτός όμως απ' τη Βαγδάτη και τη Φαλούτζα (τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ετοιμάζεται επίθεση με τανκς στην πόλη) βομβιστικές επιθέσεις έγιναν και στη Μοσούλη και τη Μπακούμπα με πάνω από 15 νεκρούς και 100 τραυματίες.

Τί άλλο δείχνουν όλα αυτά εκτός του ότι το αντάρτικο συνεχίζει κανονικά τη δράση του, παρά τα τερτίπια των κατακτητών και τις εξαγγελίες των Κουίσλινγκ τους;

■ Στην κόψη του ξυραφιού...

Στην κόψη του ξυραφιού βρίσκεται η Σαουδική Αραβία. Η δεύτερη μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα του κόσμου και ο μεγαλύτερος προμηθευτής πετρελαίου των ΗΠΑ (μαζί με τη Βενεζουέλα) έχει γίνει στόχος επανειλημμένων επιθέσεων των ισλαμιστών μαχητών. Ετσι, μετά απ' την μεγάλη επίθεση στο Κχομπάρ - το κέντρο της πετρελαϊκής βιομηχανίας της χώρας- πριν από δυο βδομάδες, δύο εκτελέσεις δυτικών, ενός βρετανού κάμεραμαν του BBC κι ενός αμερικάνου υπάλληλου αμερικάνικης εταιρίας σεκιούριτι, έκαναν τους δυτικούς αναλυτές να ανησυχούν για την αυξανόμενη βία στη χώρα. Τις επιθέσεις ακολούθησε άγριο ανθρωποκυνηγητό και συγκρούσεις της σαουδαραβικής αστυνομίας με μαχητές στο λιμάνι της Τζέντα στην Ερυθρά Θάλασσα την περασμένη Τρίτη, καθώς και οι εκκλήσεις της αμερικάνικης κυβέρνησης στους 35.000 πολίτες της που ζουν στη χώρα να την εγκαταλείψουν. Σύμφωνα με τον Independent (8/6), μόνο τον περασμένο μήνα, 22 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους μόνο στο Κχομπάρ, 19 απ' τους οποίους ήταν ξένοι.

■ Γερμανία: αδύναμη ανάκαμψη

Η περιβόητη ανάκαμψη της γερμανικής οικονομίας -μιλάμε για αύξηση 0.4% του ΑΕΠ έναντι πτώσης 0.1% που σημειώθηκε το 2003- δεν έδωσε και πολλά στον τομέα της καταπολέμησης της ανεργίας. Ετσι, μετά από μια μικρή μείωση στα μέσα του περασμένου χρόνου, πήρε πάλι την ανηφόρα. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Γραφείου Εργασίας της Γερμανίας, η ανεργία αυξήθηκε για τέταρτο συνεχή μήνα το Μάη, φτάνοντας στους 4.37 εκατομμύρια άνεργους. Μπροστά σ' αυτό το νούμερο μόνο σαν ανέκδοτο ακούγεται πλέον η υπόσχεση του Σρέντερ να μειώσει την ανεργία κάτω απ' το φράγμα των 3.5 εκατομμυρίων μέχρι το τέλος της θητείας του (που έληξε πέρσι). Η "ανάκαμψη" σε Ευρώπη και Αμερική εμφανίζεται ολοένα και πιο αδύναμη για να δώσει ξανά τη θέση της σε μια κρίση που θα είναι ολοένα και πιο δυνατή...

■ Νιγηρία: Μυρίζει μπαρούτι

Ερημοι ήταν οι δρόμοι της εμπορικής πρωτεύουσας της Νιγηρίας, Λάγος, καθώς ξεκίνησε η πανεθνική απεργία ενάντια στις υψηλές τιμές των καυσίμων. Η απεργία που αναφέρεται ότι σκοπεύει να κρατήσει τρεις βδομάδες θα βάλει σοβαρά προβλήματα στην παραγωγή πετρελαίου της χώρας. Παρά την αντίθετη απόφαση των δικαστηρίων της χώρας, που κάλεσαν τα συνδικάτα να μην απεργήσουν και την κυβέρνηση να μειώσει τις τιμές των καυσίμων στα επίπεδα του Φλεβάρη, η απεργία φαίνεται να είχε επιτυχία και πιθανόν να συνεχιστεί αν η κυβέρνηση δεν πραγματοποιήσει την υπόσχεσή της ότι θα μειώσει τις τιμές. Γι' αυτό και ετοιμάζει πάνω από 200.000 μπάτσους για τη διατήρηση της τάξης.

■ Μαρουάν Μπαργκούτι

«Η Ιντιφάντα θα συνεχιστεί»

Η Ιντιφάντα θα συνεχιστεί. Μ' αυτά τα λόγια απάντησε στους διώκτες του ο Παλαιστίνιος αγωνιστής Μαρουάν Μπαργκούτι που δυο χρόνια μετά τη σύλληψή του καταδικάστηκε την περασμένη Κυριακή σε 5 φορές ισόβια και δύο φορές σε 20ετή κάθειρξη από ισραηλινό δικαστήριο.

Ο Μπαργκούτι συνελήφθη τον Απρίλη του 2002 κι έκτοτε φυλακίστηκε σε διάφορα κολαστήρια όπου σύμφωνα με καταγγελίες Παλαιστίνιων δικηγόρων υπέστη συστηματικά βασανιστήρια και απειλές κατά της οικογένειάς του. Παρόλα αυτά, όχι μόνο δε λύγισε, αλλά έδωσε σκληρές μάχες στο ισραηλινά στρατοδικεία, ξεσκεπάζοντας το ρόλο τους. «Οι δικαστές είναι που πετούν τα αεροπλάνα και ρίχνουν τις βόμβες», ήταν τα τελευταία λόγια του Μπαργκούτι πριν την ανακοίνωση της ποινής.

Εχοντας συμμετάσχει στο παλαιστινιακό κίνημα απ' τα 15 του, όταν μπήκε στη Φατάχ, ο Μπαργκούτι εκλέχθηκε μέλος του Παλαιστινιακού Εθνικού Συμβουλίου (ΠΕΣ) το 1989. Φυλακίστηκε δύο φορές απ' τους Σιωνιστές. Μια το 1978 για 4.5 χρόνια (1978-1983), με την κατηγορία του μέλους της Φατάχ, και μια το 1985 για έξι μήνες διακόπτοντας τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο του Μπιρζέιτ στη Ραμάλα, πριν περάσει στην εξορία το 1987 στο Αμάν της Ιορδανίας, λίγο πριν ξεσπάσει η πρώτη Ιντιφάντα. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε να οργανώνει διάφορες πολιτικές δραστηριότητες στην Ιορδανία υπέρ της Ιντιφάντα. Επέστρεψε πίσω στην Ραμάλα το 1994, όπου εκλέχθηκε Γενικός Γραμματέας του ΠΕΣ, ενώ δύο χρόνια αργότερα εκλέχθηκε μέλος του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου.

Υποστηριχτής των συμφωνιών του Οσλο στην αρχή, ο Μπαργκούτι διαπίστωσε στη συνέχεια ότι το Ισραήλ χρησιμοποιεί την "ειρηνευτική διαδικασία" προς όφελός του και το 1998 κάλεσε να σταματήσουν οι διαπραγματεύσεις με τους Σιωνιστές, μέχρι το Ισραήλ να σταματήσει την επέκταση των εβραϊκών οικισμών στα κατεχόμενα και να δεσμευτεί για το σταμάτημα της κατοχής. Γι' αυτό το σκοπό ηγήθηκε μεγάλων διαδηλώσεων στα κατεχόμενα ενάντια στην απάτη των συμφωνιών του Οσλο. Ταυτόχρονα ήταν απ' τους πρώτους που κατέκριναν τα φαινόμενα διαφθοράς στην Παλαιστινιακή Αρχή, χωρίς όμως ποτέ να κόψει τους δεσμούς μαζί της.

Οι Σιωνιστές επιχείρησαν μια φορά να τον δολοφονήσουν τον Αύγουστο του 2001, όταν πύραυλος χτύπησε το αυτοκίνητό του, τραυματίζοντάς τον σοβαρά. Ομως ο Μπαργκούτι δεν υπέκυψε ούτε τότε. Συμμετείχε στην δεύτερη Ιντιφάντα ως την σύλληψή του στις 13 Απρίλη.

Δυστυχώς, όπως και ο αγώνας του παλαιστινιακού λαού, έτσι και η καταδίκη του Μπαργκούτι πέρασε στα ψιλά. Ο σιωνιστικός ναζισμός μπορεί να πιστεύει ότι με τις πολιτικές δολοφονίες και τα έκτακτα στρατοδικεία θα καταφέρει να κάμψει την Παλαιστινιακή Αντίσταση, η νίκη του όμως είναι πύρρειος.

Καρφώματα

Καταπέλτης κατά της ελληνικής μπουρζουαζίας και των κυβερνήσεών της ο πρόεδρος της ΔΟΕ Ζακ Ρογκ. Οταν ρωτήθηκε, σε συνέντευξή του στη «Le Soir» για τις καθυστερήσεις στα ολυμπιακά έργα και τις τεράστιες υπερβάσεις στο κόστος, που προκαλούν ανησυχία στους Ελληνες, απάντησε, ότι οι Ελληνες πρέπει να τα βάλουν με τον εαυτό τους και όχι με τη ΔΟΕ. Γιατί η ΔΟΕ ζήτησε λιτές εγκαταστάσεις που θα ήταν έτοιμες έγκαιρα, όμως η ελληνική κυβέρνηση έκανε τις επιλογές των μεγαλεπίβολων εγκαταστάσεων που εκτίναξαν το κόστος πέραν κάθε ορίου. Με προκλητικό δε τρόπο κάλεσε τους υπεύθυνους της Ελλάδας να πάνε να του πουν ότι οι Αγώνες κόστισαν ακριβά κοιτώντας τον στα μάτια.

Η κυβέρνηση Καραμανλή δεν είχε κανένα λόγο να απαντήσει στον Ρογκ, αφού αυτός της πρόσφερε το άλλοθι που γυρεύει: «Δεν φταίμε εμείς, αλλά η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που πήρε τις αποφάσεις. Εμείς ήρθαμε στο τέλος και όσο μπορούσαμε προσπαθήσαμε να συμμαζέψουμε τα πράγματα». Από τους Πασόκους απάντησε μόνο ο Βενιζέλος με μια φλύαρη δήλωση, που δεν έλεγε λέξη για την ταμπακιέρα. Φρόντισε μάλιστα να βγάλει την ουρά του απέξω, λέγοντας ότι ο ίδιος ανέλαβε όταν τα πάντα είχαν δρομολογηθεί. Οσο για την Αγγελοπουλίνα, δεν ασχολήθηκε καθόλου, δείγμα του ότι ήταν ενήμερη και σύμφωνη για τις δηλώσεις Ρογκ.

Και βέβαια είναι στο κόλπο ο Ρογκ. Δείχνει την προηγούμενη κυβέρνηση, απαλλάσσοντας τη σημερινή και τη ΔΟΕ, που είναι αυτή που τον ενδιαφέρει. Εμάς, όμως, δεν θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν τα αλληλοκαρφώματα της συμμορίας των μεγαλολαμόγιων, αλλά η ουσία της υπόθεσης. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα μπορούσαν να γίνουν με πολύ μικρότερο κόστος. Με πιο λιτές κατασκευές και χωρίς τις τεράστιες υπερβάσεις στο κόστος. Ακόμα και αν η ΔΟΕ πίεζε για μεγαλοπρέπεια, η ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε να κάνει τις φτηνότερες επιλογές. Οπως έκαναν οι Αμερικάνοι στην Ατλάντα, όπου τα περισσότερα αγωνίσματα έγιναν σε λυόμενα γήπεδα και τέντες.

Δεν έκανε αυτές τις επιλογές η ελληνική κυβέρνηση απολύτως συνειδητά. Για δυο λόγους.

Πρώτο, επειδή αναγόρευσε την Ολυμπιάδα σε εθνική υπόθεση και την έντυσε με όλα τα ιδεολογήματα του ελληνικού εθνικισμού: το αρχαίο πνεύμα που επιστρέφει στην κοιτίδα του, οι Ελληνες είναι κληρονόμοι μεγάλων ιδεών, οι Ελληνες είναι ικανοί να καταπλήξουν τον κόσμο κ.λπ. Αυτή η εθνικιστική μεγαλομανία αποτυπώνεται καθαρά σε όλα τα έργα που κλήθηκε να σχεδιάσει ο Καλατράβα στο συγκρότημα της Καλογρέζας (όχι μόνο την περιβόητη στέγη).

Δεύτερο, επειδή η υποδομή για τους Αγώνες ήταν ευκαιρία για μια χούφτα καπιταλιστικές φαμίλιες για να επιδοθούν σ' ένα πλιάτσικο σε βάρος του κρατικού χρήματος. Η τοποθέτηση ενός καπιταλιστικού ομίλου (Αγγελόπουλοι) στη διεύθυνση των Αγώνων ήταν το έναυσμα γι' αυτό το πλιάτσικο που ξεπέρασε κάθε φαντασία και τα ακριβή του μεγέθη ίσως δεν τα μάθουμε ποτέ.

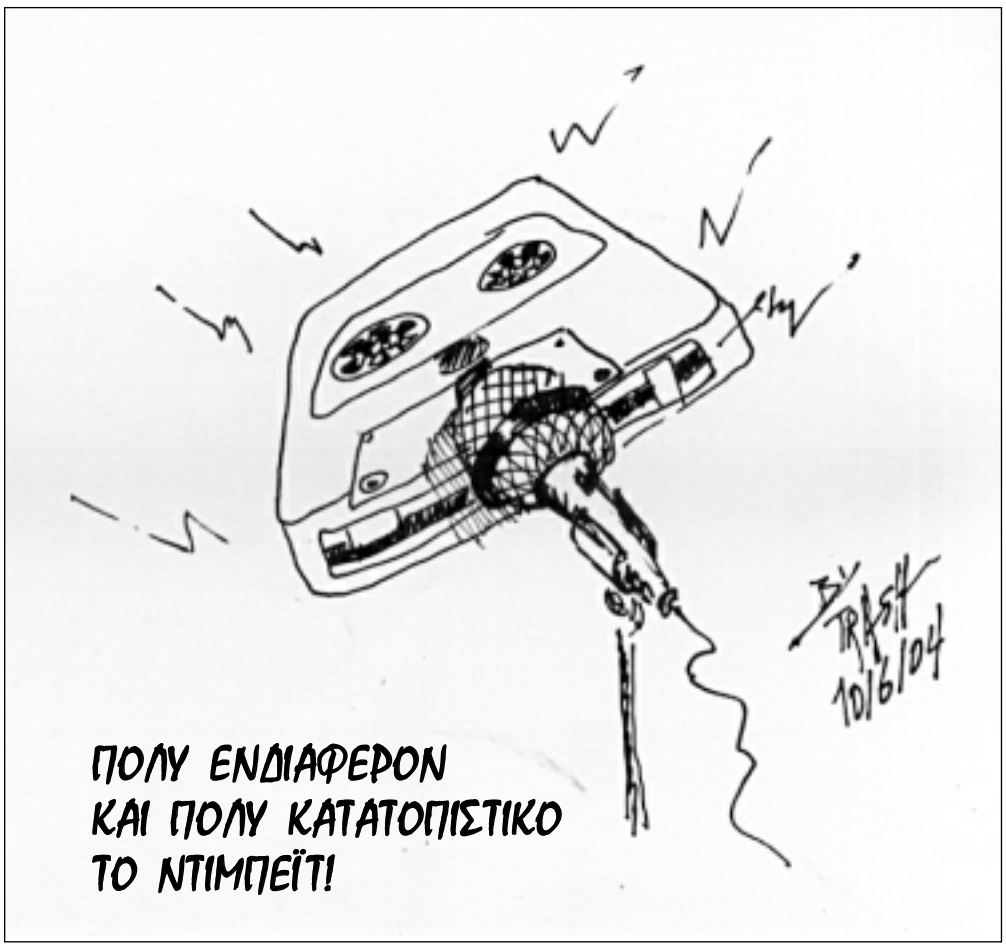

■ Ορφανά

Ψήφο στις δυνάμεις που αγωνίστηκαν ενάντια στο σχέδιο Ανάν και την υπονόμευση της εθνικής κυριαρχίας στο τόξο Κύπρος-Αιγαίο-Θράκη προτείνουν τα ορφανά του Τσοβόλα, που έφαγαν πόρτα από τον Αρειο Πάγο και δεν μπόρεσαν να κατέβουν ως ΔΗΚΚΙ στις ευρωεκλογές. Οι δημοσιογράφοι ερμήνευσαν -δικαίως- αυτή τη δήλωση ως έμμεση στήριξη του Περισσού, αλλά τα ορφανά του Μήτσου εξήγησαν ότι εννοούν όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς που έχουν πάρει παρόμοιες θέσεις. Δηλαδή ο ψηφοφόρος του ΔΗΚΚΙ καλείται να ψηφίσει… Μ-Λ ΚΚΕ; Σοβαρευτείτε λίγο, ρε παιδιά, σε νοήμονες ανθρώπους απευθύνεστε. Αλλωστε, το ότι σας έγλειφαν Περισσός και ΣΥΝ, μπας και τους χαρίσετε καμιά ψήφο το καταλάβαμε από τότε που ο Αρειος Πάγος έβγαλε την απαγόρευση.

■ Αθάνατο

Το βλέπουμε καθημερινά το αρχαίο πνεύμα αθάνατο, καθώς η ολυμπιακή φλόγα ταξιδεύει στις πέντε ηπείρους. Οι θεατές που μαζεύονται κουνούν σημαιάκια της φορούν μπλουζάκια και καπελάκια των δυο εταιριών και γενικώς δείχνουν πολύ ευχαριστημένοι.

Μα καλά, δεν διαφημίστηκαν οι αγώνες της Αθήνας σαν η έναρξη μιας διαδικασίας για την εξαφάνιση της εμπορευματοποίησης και της επιστροφής του αρχαίου πνεύματος στην κοιτίδα τους; Ελάτε, ρε παιδιά, λένε και καμιά μαλακία μπας και βρεθεί κάνας αφελής να την πιστέψει.

■ Περσινά ξινά σταφύλια

Αυτό δεν ήταν ντιμπέιτ, κηδεία ήταν. Ακόμα και οι συμμετέχοντες αρχηγοί έδειχναν να βαριούνται αφόρητα. Τους έχει πάρει κι αυτούς το κλίμα από κάτω. Οσο για τους δημοσιογράφους, πάσχιζαν μπας και βρουν καμιά πιπεράτη ερώτηση για να κάνουν. Τελικό αποτέλεσμα; Περσινά ξινά σταφύλια. Ο δάμαλος την έβγαλε μια χαρά, ο Γιωργάκης γλίτωσε το Βατερλό που είχε πάθει την προηγούμενη φορά (μολονότι εξακολουθεί να μη μπορεί να μιλήσει ελληνικά), η Παπαρήγα προστατεύθηκε από τη σχετική σταθερότητα των θέσεων του Περισσού και ο Κωνσταντόπουλος ήταν να τον κλαιν ακόμα και οι ρέγκες (ακόμα και τη δικηγορική του ευφράδεια είχε χάσει).

■ Το ποντίκι που βρυχάται

Ποιος είναι το ποντίκι που βρυχάται; Ο Γιωργάκης φυσικά, έτσι καθώς προσπαθεί να ανεβάσει τους αντιπολιτευτικούς τόνους. Διότι τον συμβούλεψαν οι ίματζ μέικερ που έχει στο επιτελείο του, όμως αυτουνού ο ρόλος αυτός δεν του πάει με τίποτα. Ο άνθρωπος είναι της ίντριγκας και του παρασκήνιου, όχι του μπαλκονιού. Αλλά και τί να κάνουν οι εκλογομάνατζερ του ΠΑΣΟΚ; Τα στοιχεία από τα κρυφά γκάλοπ έδειχναν να ανοίγει η ψαλίδα και πάνω από τις 7 μονάδες, οπότε το μόνο που τους απέμενε είναι να ντύσουν τον Γιωργάκη Ανδρέα και να τον βάλουν να βρίζει τον Καραμανλή και την κυβέρνηση, μπας και ξυπνήσει τίποτα κοιμισμένα πασοκικά ανακλαστικά και περιοριστεί κάπως η συντριβή.

■ Λυκοφιλίες

Τη μεγάλη πλάκα, όμως, την έχουν οι Πασόκοι όταν προσπαθούν να δείξουν εικόνα ομόνοιας και αγάπης. Αφού βρίστηκαν καλά-καλά και έβγαλαν τα άπλυτά τους στη φόρα, αφού ο Γιωργάκης διαμήνυσε μέσω των ΜΜΕ στους βαρόνους του ΠΑΣΟΚ ότι είναι μάγκας και το κέφι του θα κάνει, στο φινάλε αναγκάστηκε να τους φιλήσει σταυρωτά, γιατί τα μαντάτα από τα γκάλοπ ήταν μαύρα κι άραχλα. Εκανε, λοιπόν, την ανάγκη φιλοτιμία και πρώτα συναντήθηκε με τον Βενιζέλο και μετά κάλεσε τους Λαλιώτη, Σημίτη και Βάσω στη φιέστα του Ρίου. Ηταν δε εκεί σαν τις συμπεθέρες πάνω από το φέρετρο του μακαρίτη.

■ Αποκαλυπτήρια

Μέρα αποκαλυπτηρίων ήταν η περασμένη Πέμπτη στη δίκη για τον ΕΛΑ. Ηταν η μέρα που το δικαστήριο, οι κατηγορούμενοι, οι συνήγοροι περίμεναν να έρθουν τα πειστήρια που πιστοποιούσαν ενοχή κάποιων από τους κατηγορούμενους. Και βέβαια, ουδείς περίμενε να δει το κλαδευτήρι και την πένσα που είχαν κατασχέσει από το σπίτι του Αγαπίου, ούτε το εγχειρίδιο μελισοκομικής που βρήκαν στο σπίτι της Αθανασάκη, ούτε κάποια βιβλία από το σπίτι του Τσιγαρίδα. Ολοι περιμέναμε να δούμε τα δυο «σκληρά αποδεικτικά μέσα», τις δυο προκηρύξεις (της «ΕΟ Χρήστος Κασίμης» και της «Ομάδας για τη Διεθνιστική Πάλη», που έφεραν πάνω τους «λανθάνοντα αποτυπώματα» του Αγαπίου και της Αθανασάκη, όπως μας είχε πληροφορήσει η Αντιτρομοκρατική και όπως έγραφε το βούλευμα με το οποίο παραπέμφθηκαν οι κατηγορούμενοι.

Και, ω του θαύματος, τα «πειστήρια» ήρθαν, αλλά προκηρύξεις δεν υπήρχαν μέσα. Μείναμε έτσι με τα κλαδευτήρια, τη μελισοκομική και τα βιβλία. Τζάμπα κάνατε τόση φασαρία απεφάνθη η πρόεδρος του έκτακτου τρομοδικείου, απευθυνόμενη προς κατηγορούμενους και υπερασπιστές. Λίγη ντροπή δεν θα έβλαπτε, όμως. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται κατηγορούμενοι με αυτά τα στοιχεία. Πώς θα καταδικάσουν την Αθανασάκη, με την κατάθεση της συνεργάτριας της Αντιτρομοκρατικής και του Διώτη Σοφίας Κυριακίδου; Και τον Αγαπίου πώς θα τον καταδικάσουν, με την (εκ του μακρόθεν) κατάθεση της συνεργάτριας της ελβετικής Αντιτρομοκρατικής Μπέρτα ντε Μαρσέλους;

■ Τα φιλαράκια τα καλά

Διαμαρτύρεται ο Κωνσταντόπουλος. Μα καλά, ούτε μια συνάντηση κι ένα γεύμα με τον παλιό του φίλο Ακη Τσοχατζόπουλο δεν μπορεί να έχει χωρίς να αναπτυχθούν πολιτικά σενάρια απ' αφορμή αυτό το γεγονός; Δίκιο έχει, αλλά εμείς αναρωτιόμαστε: ήταν ανάγκη αυτό το γεύμα να γίνει μια βδομάδα πριν τις εκλογές; Πρωτάρηδες είναι, δεν ήξεραν ότι θα αποτελέσει πολιτική είδηση και θα γραφτούν σενάρια; Κι ήταν ανάγκη να το κάνουν σε δημόσιο χώρο και να φωνάξουν και τους δημοσιογράφους με τις κάμερες; Αν ήθελαν αναμνηστικές φωτογραφίες, γιατί δεν φώναζαν τον φωτογράφο της επόμενης γωνίας;

■ Εξ οικείων τα βέλη

Αν ο Κωνσταντόπουλος εξακολουθεί να δηλώνει ακόμη ότι απορεί και εξίσταται, ας πάρει κάνα τηλέφωνο στην «Εποχή» εφημερίδα των συμμάχων της ΑΚΟΑ και εταίρων έως πρότινος στο ΣΥΡΙΖΑ, που έγραψε: «Η είδηση της συνάντησης έπεσε σαν βόμβα στα γραφεία του κόμματος και σε ένα σημαντικό τμήμα των στελεχών και των μελών του. Και αυτό γιατί η συνάντηση, σύμφωνα με πληροφορίες, έγινε ερήμην της Πολιτικής Γραμματείας -ουδέποτε συνεδρίασε για να εγκρίνει ή να απορρίψει μια τέτοια ενέργεια- και βεβίως, γιατί η συνάντηση αυτή ελάχιστες ημέρες πριν από τις εκλογές μόνο αθώα και ουδέτερη δεν μπορεί να θεωρηθεί».

■ Ομηρία (1)

Αν διαβάσετε σ' αυτό το φύλλο της «Κ» το ρεπορτάζ της Πέμπτης για τη «δίκη για τον ΕΛΑ», θα σας σηκωθούν οι τρίχες της κεφαλής. Οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής κουβάλησαν τα πράγματα που κατέσχεσαν στα σπίτια των κατηγορούμενων και ανθρώπων του περιβάλλοντός τους και δήλωσαν ότι τα περισσότερα δεν τα έχουν ελέγξει ακόμα! Και ναι μεν η χρήση των ανέλεγκτων αποκλείστηκε για τη συγκεκριμένη δίκη (χάρη στην έγκαιρη, συντονισμένη και αποφασιστική παρέμβαση των συνηγόρων υπεράσπισης), όμως όλα αυτά τα πράγματα παραμένουν στη διάθεση της Ασφάλειας (τουλάχιστον μέχρι το τέλος της δίκης), η οποία μπορεί να τα μαγειρέψει όπως θέλει. Μπορεί να στήσει όποια σκευωρία θέλει εναντίον όποιου θέλει.

Αμφιβάλλει κανείς ότι όλα αυτά τα πράγματα που κατέσχεσαν τα έχουν ελέγξει; Τότε γιατί λένε ότι ο έλεγχος έγινε σε ελάχιστα και συνεχίζεται για τα υπόλοιπα; Απλούστατα, για να μπορούν να κρατάνε κόσμο σε ομηρία και να έχουν την ευχέρεια να στήσουν σκευωρία ενάντια σε όποιον θέλουν.

■ Ομηρία (2)

Κι αν νομίζετε ότι όλα τα παραπάνω είναι υπερβολές δικές μας, σας καλούμε να θυμηθείτε τι έγινε με την υπόθεση του Κώστα Αβραμίδη. Μεσούσης της δίκης για τη 17Ν, «ανακάλυψαν» αποτύπωμα του Κ. Αβραμίδη σ' ένα βιβλίο που υποτίθεται ότι είχε βρεθεί σε μια από τις γιάφκες της 17Ν. Τον μπουζούριασε η Αντιτρομοκρατική και τον έστειλε πακέτο στον Ζερβομπεάκο, ενώ τα παπαγαλάκια της τρομολαγνείας οργίαζαν, ότι «συνελήφθη ο Πόντιος της 17Ν». Ο ανακριτής διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε η παραμικρή ένδειξη και ο σύντροφος Αβραμίδης αποφυλακίστηκε με ομόφωνη απόφαση ανακριτή-εισαγγελέα.

Ομως, αν και έχει περάσει ένας χρόνος από τότε, όλα τα πράγματα που έχουν κατασχεθεί από το σπίτι του Κ. Αβραμίδη (μεταξύ των οποίων και ο υπολογιστής του, που ήταν εργαλείο της δουλειάς του) κρατιούνται στην Αντιτρομοκρατική και «ερευνώνται» και γι' αυτό το λόγο δεν έχει εκδοθεί ακόμα βούλευμα, ενώ η ανάκριση έχει κλείσει από τον Ζερβομπεάκο. Δηλαδή, η Αντιτρομοκρατική είναι πάνω από τον ειδικό εφέτη ανακριτή. Ετσι, συνεχίζεται η ομηρία όχι μόνο του Κ. Αβραμίδη, αλλά και άλλων ανθρώπων από το φιλικό και συντροφικό του περιβάλλον. Μέχρι πότε; Μέχρις ότου θέλουν οι ασφαλίτες και εκείνοι που τους πατρονάρουν.

■ Κάτι τρέχει στην Κουμουνδούρου

Αφού άφησε την είδηση να «περπατάει» εδώ και μήνες στα δημοσιογραφικά γραφεία, αφού τροφοδότησε τα σενάρια με τις απαντήσεις που έδωσε στη διάρκεια του «ντιμπέιτ», δυο μέρες μετά ο Κωνσταντόπουλος βγήκε και είπε ότι δεν τον ενδιαφέρει η προεδρία της Δημοκρατίας, διότι είναι ακόμα μάχιμος πολιτικός. Ρε μεγάλε, τα ίδια έλεγε και ο Σημίτης μέχρι την παραμονή της παραίτησής του. Κι όχι μόνο παραιτήθηκε, αλλά τώρα φιλάει κατουρημένες ποδιές μπας και βρεθεί κανένα ευρωπαϊκό πόστο για την πάρτη του.

Για μια συζήτηση που πρέπει να γίνει

Σε μια παρέμβαση στη «δίκη για τον ΕΛΑ» ο σύντροφος Χρήστος Τσιγαρίδας έκανε μια, κατά τη γνώμη μου, σημαντική πολιτική τοποθέτηση. Στη συζήτηση που έγινε στο διήμερη της «Κ», στην οποία είμασταν μαζί με τον σ. Τσιγαρίδα στο πάνελ, είπα ότι αυτή η τοποθέτηση μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα για μια συζήτηση που πρέπει να γίνει και δεσμεύτηκα ότι θα συνεχίσω.

Παραθέτω ευθύς αμέσως την τοποθέτηση Τσιγαρίδα, η οποία έγινε στο πλαίσιο μιας γενικότερης παρέμβασής του με αντικείμενο τις πολιτικοϊδεολογικές διαφορές που υπήρχαν μεταξύ ΕΛΑ και 1ης Μάη και οι οποίες πιστοποιούν τη διαφορετικότητα αυτών των δύο οργανώσεων:

«Το πρόβλημα το δικό μου, το θεωρητικό, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν ότι η πολιτική επιφάνεια που αντανακλούσε η δράση του ΕΛΑ στην κοινωνία ήταν αναντίστοιχη με την πραγματικότητα. Και αυτό γιατί το θεωρούσα πάρα πολύ κακό; Διότι μια τέτοια ιστορία βάζει τους ανθρώπους, το λαό, τους εργαζόμενους, σε μια θέση θεατή, όταν κανείς πιστεύει ότι υπάρχει μια τρομακτική οργάνωση που ανέλαβε τέλος πάντων τα πάντα, να κάνει την επανάσταση δεν ξέρω τι κ.λπ. Λέει, θα κάτσω κάτω να τους κοιτάω, μπράβο στα παιδιά, προχωράτε. Ενώ η δική μου πολιτική αντίληψη σε αυτήν την ιστορία ήταν τελείως ανάποδη. Ούτε το κέντρο πίστευα ότι μπορούσαμε να είμαστε, σαν οργάνωση, ούτε έπρεπε να είμαστε».

Η τοποθέτηση είναι άκρως συμπυκνωμένη και πιάνει αρκετά ζητήματα, πολύ σημαντικά. Θα ήθελα να σταθώ μόνο στον πυρήνα της, γιατί το σύνολο των ζητημάτων δεν μπορούν ούτε καν να θιχτούν.

Ο Χ.Τ. λέει πως η πολιτική επιφάνεια που αντανακλούσε η δράση του ΕΛΑ στην κοινωνία ήταν αναντίστοιχη με την πραγματικότητα. Μ' άλλα λόγια, ενώ ο ΕΛΑ ήταν μια ολιγομελής οργάνωση επαναστατών, επειδή πραγματοποιούσε βίαιες ενέργειες, στην κοινωνία δημιουργούνταν ένας μύθος. Και βέβαια, αν αυτό ίσχυε μια φοιρά για τον ΕΛΑ, που οργάνωνε σχεδόν αποκλειστικά βομβιστικές επθέσεις συμβολικού χαρακτήρα, ισχύει στο πολλαπλάσιο για τη 17Ν, που επί σειρά ετών πραγματοποιούσε εκτελέσεις, αλλά και ενέργειες καταδρομικού χαρακτήρα (αστυνομικό τμήμα Βύρωνα, Πολεμικό Μουσείο, Συκούριο), οι οποίες τραβούν την προσοχή και συζητιούνται πολύ περισσότερο από μια χαμηλής ισχύος έκρηξη σ' ένα δημόσιο κτίριο. Το ίδιο θα λέγαμε και για την 1η Μάη, η οποία ξεκίνησε τη δράση της με δυο υψηλής έντασης ενέργειες, την απόπειρα κατά Ραυτόπουλου και την εκτέλεση Βερνάρδου.

Ο Χ.Τ. συμπεραίνει πως η μυθολογία που δημιουργείται γύρω από τη δράση μιας οργάνωσης που ασκεί αυτό που θα ονομάζαμε μειοψηφική ένοπλη βία, δηλαδή ένοπλη βία παραδειγματικού ή διεγερτικού χαρακτήρα, οδηγεί σε μια σάπια πολιτική σχέση, στην οποία ο λαός, οι εργαζόμενοι, περιμένει από τους «λίγους και εκλεκτούς», τους οποίους στο μυαλό του απεικονίζει ως «φοβερούς και τρομερούς», να κάνουν αυτά που δεν κάνει ο ίδιος. Οδηγεί, δηλαδή, αυτή η πολιτική σχέση σε διαδικασίες ανάθεσης. Οπως ο εργαζόμενος αναθέτει σε πολιτικούς να τον αντιπροσωπεύσουν στη Βουλή, σε γραφειοκράτες συνδικαλιστές να τον αντιπροσωπεύσουν στη διαπραγμάτευση και διεκδίκηση των εργασιακών του ζητημάτων, έτσι αναθέτει και στις οργανώσεις του ένοπλου να κάνουν βίαιες ενέργειες για λογαριασμό του, να λειτουργήσουν ως το τιμωρητικό του χέρι. Η διαφορά είναι πως η μεν ανάθεση σε πολιτικούς και συνδικαλιστές γίνεται με θεσμικό τρόπο, μέσα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ενώ η ανάθεση στις ένοπλες οργανώσεις γίνεται εξωθεσμικά, άτυπα, μέσω της αποδοχής. Γιατί ουδείς μπορεί να υποστηρίξει ότι οργανώσεις όπως ο ΕΛΑ και η 17Ν δεν είχαν ευρεία αποδοχή και κοινωνική νομιμοποίηση μέσα στον ελληνικό λαό. Ποιος δεν έχει ακούσει, ακόμη και σήμερα, κόσμο να λέει: «Ευτυχώς που υπήρχαν και αυτοί και έσφιγγαν λίγο οι κώλοι».

Εκεί ακριβώς βρίσκεται το πολιτικό πρόβλημα. Να παρακολουθεί ο λαός τη δράση αυτών των οργανώσεων, να ικανοποιείται απ' αυτή, αλλά να θεωρεί πως είναι κάτι έξω και πέρα απ' αυτόν, κάτι που μερικοί γενναίοι πρέπει να κάνουν για λογαριασμό του.

Είναι εύλογο να δηλώνει ο Χ.Τ. πως πάντα είχε αυτόν τον προβληματισμό, γιατί ο πυρήνας αυτού του προβληματισμού υπάρχει στον ΕΛΑ από την ίδρυσή του. Στο ιδεολογικό μανιφέστο βάσει του οποίου συγκροτήθηκε ο ΕΛΑ φαίνεται καθαρά μια αντίληψη όχι «ένοπλης προπαγάνδας», αλλά ανάπτυξης ενός κινήματος που θα πραγματοποιεί και βίαιες ενέργειες. Ενός κινήματος που θα αναπτύσσει πολιτικό αγώνα, συνδικαλιστικό αγώνα, μαζικές κινητοποιήσεις και θα έχει τις βίαιες επαναστατικές ενέργειες ως μια μορφή αγώνα και όχι ως την αποκλειστική μορφή αγώνα. Μάλιστα, σε ό,τι αφορά τον τρόπο ανάπτυξης αυτού του κινήματος, ο ΕΛΑ -παρά τις σαφείς κομμουνιστικές του αναφορές- απομακρύνεται εντελώς από το λενινιστικό μοντέλο και προσεγγίζει (αν δεν ταυτίζεται με) το μοντέλο της «Αυτονομίας», που εκείνη την περίοδο βρίσκεται σε άνθιση με κέντρο την Ιταλία.

Σ' αυτή την πολιτική σύλληψη, όμως, ενυπάρχει από την αρχή μια αντίφαση. Η τακτική των βίαιων χτυπημάτων, όταν δεν έχει ή δεν τείνει να πάρει μαζικά χαρακτηριστικά, οδηγεί εξ αντικειμένου, ανεξάρτητα από προθέσεις, στη δημιουργία μιας απόστασης ανάμεσα στην επαναστατική οργάνωση που τις εκτελεί και τις μάζες που απλώς τις παρακολουθούν και τις επικροτούν. Οταν το κίνημα των μαζών αρχίζει να πέφτει, τότε αυτή η απόισταση μεγαλώνει και η πολιτική σχέση επαναστατικής οργάνωσης - μαζών αρχίζει να γίνεται σάπια.

Η πολιτική πρόταση της «Αυτονομίας», που ξεπήδησε μέσα από την κρίση του κομμουνιστικού κινήματος που ήταν αποτέλεσμα της προδοσίας της επανάστασης, κατάφερε να κινήσει κόσμο, όμως είχε τα όριά της. Ορια που καθορίζονται από το θεμελιακό λάθος που περιλαμβάνει στον ιδεολογικό της πυρήνα. Θεωρεί ότι η ανάπτυξη της επαναστατικής συνείδησης μπορεί να ξεπηδήσει μέσα από τους αγώνες που αναπτύσσονται αυθόρμητα από το κίνημα των μαζών. Η άρνηση (όχι του λενινισμού, αλλά του μαρξισμού) σ' αυτό το τόσο σημαντικό ζήτημα οδηγεί σε λάθος τακτικές επιλογές και σε πολιτική ήττα.

Οι προτάσεις αυτές δείχνουν να μην έχουν κανένα πρόβλημα όταν το αυθόρμητο κίνημα των μαζών βρίσκεται σε φάση άνθισης. Πρέπει μάλιστα να τους αναγνωρίσουμε ότι έχουν και προωθητική δύναμη μέσα στο κίνημα των μαζών, με τις προτάσεις τους και τη μαχητική δράση των μελών τους. Μόνο μίζεροι γραφειοκράτες και κομματόσκυλα αρνούνται τη θετική συνεισφορά αυτών των οργανώσεων, αυτών των πολιτικών προτάσεων, στο κίνημα των μαζών. Και το κάνουν επειδή μπαίνουν εμπόδιο στη δική τους χειραγωγική, αστορεφορμιστική δράση.

Οταν, όμως, το αυθόρμητο κίνημα των μαζών πέφτει, αυτές οι προτάσεις δείχνουν τα όριά τους και οι φορείς τους μπαίνουν αναπόφευκτα σε μια διαδικασία κρίσης. Μια διαδικασία που οδηγεί στην οργανωτική και πολιτική αποδυνάμωση, ενίοτε στη φετιχοποίηση των μέσων πάλης και πολύ συχνά στην πολιτική εξαφάνιση.

Το θέμα, όμως, είναι τεράστιο και θα χρειαστεί να επανέλθουμε.

Πέτρος Γιώτης

■ Την τακτική της προκατόχου της συνεχίζει η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας

Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια

Δεν χρειάστηκε να περάσει και πολύς καιρός για να αποδειχτεί ότι το νέο ύφος και ήθος της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας δεν είναι παρά μια εύθραυστη βιτρινούλα. Στην καθημερινή πολιτική της πρακτική από την μια εφαρμόζει την αντιαγροτική πολιτική του ΠΑΣΟΚ και από την άλλη αντιγράφει πιστά τις μεθοδεύσεις της πασοκικής πολιτικής ηγεσίας και ιδιαίτερα του ανεκδιήγητου Β. Αργύρη. Μεθοδεύσεις που ξεπερνούσαν τα όρια κι αυτής ακόμη της αστικής νομιμότητας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στο ύφος και ήθος της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Θυμίζουμε τα σκάνδαλα των 300 δεξαμενών υδατοπυρόσβεσης, τη δασική έκταση του Λασιθίου (700 στρέμματα), που παραχωρήθηκε στα ΕΤΑ ΑΕ για να φτιαχτούν γκολφ και μπαγκαλόους, την απειλητική εγκύκλιο Μπασιάκου για άμεση εφαρμογή του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 κ.λπ.

Την Τρίτη 8 Ιούνη, ο υφυπουργός Μπασιάκος κάλεσε τους διαπιστευμένους συντάκτες και τα κανάλια για να εξαγγείλει πράγματα που για τα περισσότερα είχαν βγει δελτία την προηγούμενη μέρα από το γραφείο τύπου του υπουργείου Γεωργίας. Δήλωσε ο Ε. Μπασιάκος ότι «η κυβέρνηση ανακοινώνει σήμερα την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξόφλησης του υπόλοιπου ποσού των 37 δρχ./κιλό (0,108 ευρώ/κιλό) σε όλους τους βαμβακοπαραγωγούς 2003–2004.

Η διαδικασία αυτή, χάρις και στη ταμειακή διευκόλυνση της ΑΤΕ (συμψηφισμό της οριστικής πληρωμής) τελείωσε φέτος νωρίτερα από κάθε άλλη φορά και έτσι υλοποιείται η κυβερνητική δέσμευση για έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων στους δικαιούχους παραγωγούς».

Είναι φανερή η προσπάθεια του υφυπουργού, από τα λεγόμενά του στη δεύτερη παράγραφο, να παίξει επικοινωνιακά και να εμφανίσει την κυβέρνηση Καραμανλή ότι εκπληρώνει την προεκλογική της δέσμευση για έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων στους αγρότες. Στην προσπάθειά της αυτή η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας εφαρμόζει τη μεθοδολογία της προκατόχου της τις παραμονές των εκλογών. Θυμίζουμε ότι τον Οκώβρη του 1999 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε δώσει στους βαμβακοπαραγωγούς και ελαιοπαραγωγούς, με μορφή άτοκου δανείου, 40 και 30 δρχ./κιλό αντίστοιχα και είχε αναλάβει να πληρώσει τους τόκους στην ΑΤΕ, τους οποίους όμως δεν πλήρωσε ποτέ μέχρι σήμερα. Το ίδιο κάνει τώρα και η κυβέρνηση της ΝΔ. Πήρε δάνειο από την ΑΤΕ προκειμένου να πληρωθεί προεκλογικά η εξόφληση των 37 δρχ./κιλό. των βαμβακοπαραγωγών. Γι' αυτή την «εξυπηρέτηση», εννοείται προς όφελος προεκλογικό της κυβέρνησης, η ΑΤΕ θα εισπράξει ως τόκο δημόσιο χρήμα. Το δε όφελος των αγροτών θα είναι αμελητέο δεδομένου ότι μέχρι τα τέλη του Ιούνη θα πληρώνονταν έτσι και αλλιώς την εκκαθάριση των 37 δρχ./κιλό.

Από την πλευρά του ο Ε. Μπασιάκος έκανε κυρίαρχο το ζήτημα της γρήγορης πληρωμής και άφησε απ' έξω τα ουσιαστικά ζητήματα όπως:

Πρώτο, τη χαμηλή στρεμματική απόδοση των 266 κιλών/στρέμμα και την πολύ χαμηλή συνολική παραχθείσα ποσότητα σύσπορου βαμβακού των 977 χιλιάδων τόνων, που είναι απόρροια της πολιτικής της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και του ισχύοντος καταστροφικού κανονισμού για το βαμβάκι. Να θυμίσουμε εδώ, ότι τόσο η ΝΔ όσο και ο Ε. Μπασιάκος, σαν υπεύθυνος αγροτικού τομέα του κόμματος, καυτηρίαζαν όλη την προηγούμενη περίοδο την καταστροφική πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Τώρα, κάνουν γαργάρα όλα όσα έλεγαν.

Δεύτερο, ότι ήταν πολύ χαμηλή η παραγωγή σύσπορου βαμβακού και γι' αυτό φέτος θα γίνει πιο γρήγορα η εκκαθάριση.

Τρίτο, ότι το εισόδημα των φτωχών βαμβακοπαραγωγών θα είναι μειωμένο, λόγω της χαμηλής στρεμματικής απόδοσης.

Τέταρτο, ότι θα επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι προεκλογικές τους σκοπιμότητες.

Ο Ε. Μπασιάκος επανέλαβε μονότονα, για μια ακόμη φορά, ότι συνεχίζεται με γοργούς ρυθμούς η εκδίκαση των ενστάσεων, ότι οι αγρότες θα πληρωθούν με βάση την πραγματική παραγωγή ελαιολάδου και ότι η προηγούμενη κυβέρνηση εξάντλησε τους κοινοτικούς πόρους για την εξόφληση, αφού δεν τήρησε το όριο των 485.000 τόνων που είχε βάλει η ίδια. Οταν ρωτήθηκε εάν σκέπτεται να δώσει καινούργια εκτίμηση για την παραχθείσα ποσότητα ελαιολάδου στη διαχειριστική επιτροπή λιπαρών ουσιών, μας απάντησε ότι θα μας απαντήσει τις επόμενες μέρες. Πρόκειται για στερεότυπη απάντηση που επαναλαμβάνει μονότονα η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβε.

Οπως είναι γνωστό, τις τελευταίες μέρες έγιναν μεγάλες καταστροφές στην αγροτική παραγωγή και στο φυτικό κεφάλαιο σε πάρα πολλούς νομούς της Ελλάδας. Στις 7 Ιούνη ο Σ. Τσιτουρίδης, μετά τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου, έκανε δηλώσεις στους πολιτικούς συντάκτες στη βουλή, ότι θα γίνουν προσλήψεις 330 εκτιμητών γεωπόνων από τον ΕΛΓΑ και ότι οι αγρότες θα πληρώνονται τις αποζημιώσεις μέσα σε τρεις μήνες από την ολοκλήρωση των εκτιμήσεων των καταστροφών. Τα ίδια επανέλαβε και ο Ε. Μπασιάκος την επομένη (8 Ιούνη). Οταν ρωτήθηκε εάν θα απαντήσει σε ερωτήσεις σε σχέση με το νέο κανονισμό για τις αποζημιώσεις ΠΣΕΑ (που είχε ετοιμάσει η προηγούμενη πολιτική ηγεσία, υιοθέτησε η καινούργια και συζητείται ήδη στην αρμόδια διεύθυνση της Κομισιόν), δήλωσε αδυναμία, θυμίζοντάς μας τη μεθοδολογία του Γ. Δρυ και του Β. Αργύρη. Δήλωσε αδυναμία γιατί θα του χάλαγε επικοινωνιακά το προφίλ που πάει να φτιάξει. Γιατί με τον κανονισμό για τις αποζημιώσεις ΠΣΕΑ μειώνονται δραστικά, μέχρι εξαφάνισης, οι κρατικές ενισχύσεις για τις αποζημιώσεις και επιβαρύνεται ο προϋπολογισμός του ΕΛΓΑ με δυσβάσταχτα χρέη προς την ΑΤΕ.

Ενα πράγμα, όμως, δεν πρέπει να ξεχνά η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Με την πρακτική της μετάθεσης της λύσης των προβλημάτων για το Σεπτέμβρη και της σιωπηλής συνέχισης της αντιαγροτικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ δεν θα μπορέσει για πολύ καιρό ακόμη να εξαπατά τους αγρότες.

■ Σε ρόλο δασοκτόνου ο Ε. Μπασιάκος

Κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι

Νομιμοποίησε το σκάνδαλο του Λασιθίου η κυβέρνηση Καραμανλή

Στις 10 Μάη του 2004, το παράρτημα Κρήτης του ΓΕΩΤΕΕ είχε στείλει τις θέσεις του για την παράνομη παραχώρηση δασικής έκτασης 700 στρεμμάτων, που βρίσκεται στο δήμο Μακρύ Γιαλού στο Λασίθι, για την κατασκευή γκολφ και μπαγκαλόους, στις Δασικές Υπηρεσίες της περιφέρειας Κρήτης και του Λασιθίου, στην κεντρική διοίκηση του ΓΕΩΤΕΕ στη Θεσσαλονίκη, στους βουλευτές της Κρήτης και στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος.

Ανάμεσα στ' άλλα, υποστήριζε ότι:

«Πάγια θέση του παραρτήματος είναι ότι οι όποιες αναπτυξιακές προσπάθειες δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητες και ασύνδετες με τα φυσικά χαρακτηριστικά και τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής. Είναι εύλογο λοιπόν το ερώτημα για το πως είναι δυνατόν να αναπτυχθεί μια τέτοια προσπάθεια στην πιο ξηρή και συνάμα πιο θερμή περιοχή της Κρήτης, που για το λόγο αυτό αντιμετωπίζει κάθε χρόνο φαινόμενα λειψυδρίας και κινδύνους ερημοποίησης. Οσον αφορά δε στη νομιμότητα της όλης διαδικασίας καλεί το υπουργείο Γεωργίας να διευκρινίσει πως προχώρησε στην παραχώρηση μιας έκτασης χαρακτηρισμένης τελεσίδικα ως δημόσιο δάσος και μάλιστα προστατευτικό (άρα ιδιαίτερης αξίας που σύμφωνα με το νόμο δεν μπορεί να παραχωρηθεί και να αλλάξει η χρήση του), που κάηκε στο παρελθόν, κηρύχθηκε αναδασωτέα και αναδασώθηκε με χρήματα του ελληνικού κράτους».

Είναι ξεκάθαρες οι θέσεις του παραρτήματος του ΓΕΩΤΕΕ, ότι δεν μπορεί να παραχωρηθεί η έκταση για κατασκευή γκολφ και μπαγκαλόους, ότι δεν μπορεί να κατασκευαστούν τέτοια έργα στην Κρήτη, που κινδυνεύει από το φαινόμενο της ερημοποίησης και ότι δεν μπορεί να αλλάξει η χρήση της δασικής έκτασης.

Στις 13 Μάη, ο βουλευτής Ηρακλείου Εμ. Στρατάκης κατέθεσε στη βουλή μια αναφορά προς τον υπουργό Γεωργίας και ζητούσε να του γνωστοποιήσει ποιες είναι οι σκέψεις και οι ενέργειες που σκοπεύει να κάνει. Σ' αυτές τις περιπτώσεις αρμόδιο για ν' απαντήσει είναι το τμήμα κοινοβουλευτικού ελέγχου του υπουργείου Γεωργίας, το οποίο ενημερώνεται από την αρμόδια Διεύθυνση, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ). Η ΔΠΔΦΠ ενημέρωσε το τμήμα κοινοβουλευτικού ελέγχου με αναλυτικό ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο παραθέτουμε αυτούσιο:

«Με αριθ. 8/4/1/1988 τελεσίδικη πράξη χαρακτηρισμού του Διευθυντή Δασών ν. Λασιθίου χαρακτηρίστηκε ευρεία έκταση στην περιφέρεια κοινοτήτων Σταυροχωρίου και Ορεινού Σητείας Ν. Λασθίου ως δάσος (...) και ως περιοχή που παρουσιάζει ιδιαίτερο αισθητικό ενδιαφέρον και είναι προστατευτική (...) Τμήμα της παραπάνω έκτασης, εμβαδού 700.000 τ.μ. ζητήθηκε από τον ΕΟΤ να παραχωρηθεί για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17–2–1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (...) διότι η επέμβαση προσέκρουε σε διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Στη συνέχεια κατατέθηκε νέα αίτηση από τον ΕΟΤ (...) με το ίδιο θέμα και για την ίδια έκταση (...) Επί της παραπάνω αιτήσεως του ΕΟΤ διαταχθήκαμε από τον υφυπουργό Γεωργίας (σ.σ. εννοούν τον Φ. Χατζημιχάλη) να εκτελέσουμε σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αρχική διαταγή (...) Απαντήσαμε με το υπ' αριθμ. 2811/22-8-2003 ενημερωτικό σημείωμα, σύμφωνα με το οποίο η παραχώρηση δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί για τον υπόψη σκοπό, αφού η συγκεκριμένη έκταση υπάγεται στις παρ. 1α και 1β του άρθρου 4 του νόμου 998/1979 και υφίσταται δέσμευση των διαλαμβανομένων στην παράγραφο 2 του άρθρου 51 του νόμου 998/1979. Επιπλέον δεν εξυπηρετούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις της δασικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Διαταχθήκαμε για δεύτερη φορά από τον υφυπουργό Γεωργίας να εκτελέσουμε σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αρχική διαταγή (...) και υποβλήθηκε σχέδιο απόφασης με διαφωνίες, όμως, όλων των υπηρεσιακών παραγόντων.

Τελικά υπογράφτηκε από τους συναρμόδιους υφυπουργούς Γεωργίας κα Ανάπτυξης (σ.σ. Φ. Χατζημιχάλη και Δ. Γεωργακόπουλο) η αριθ. 110956/3239/31–12–2003 απόφαση περί παραχώρησης δημοσίου δάσους στον ΕΟΤ εμβαδού 700.000 τ.μ., στη θέση "Απηγανιά–Κουτσουρά" Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γκολφ κ.λπ και αποστάλθη-

→

κε για εκτέλεση στις περιφερειακές δασικές υπηρεσίες» (σ.σ. για να υπογραφεί το πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής).

Διαβάζοντας κανείς προσεκτικά αυτό το αναλυτικό ενημερωτικό σημείωμα της ΔΠΔΦΠ καταλήγει αβίαστα στο συμπέρασμα, ότι όλοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες υπερασπίστηκαν με πάθος τη δασική νομοθεσία, ότι αντιστάθηκαν στις παράνομες ενέργειες του Φ. Χατζημιχάλη, ότι εξαναγκάστηκαν με την απειλή του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα να συναινέσουν και ότι περίμεναν να δικαιωθούν από τη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, από τη στιγμή που έστειλαν αρκετά υπηρεσιακά σημειώματα σ' αυτή. Ο Ε. Μπασιάκος, όμως, τους έγραψε κανονικά με την απάντηση που έδωσε στον βουλευτή Στρατάκη στις 3 Ιούνη.

Την απάνηση έπρεπε κανονικά να τη δώσει το τμήμα κοινοβουλευτικού ελέγχου. Τελικά, όμως, δόθηκε από το γραφείο του Ε. Μπασιάκου, γατί ο υφυπουργός δεν ήθελε να υιοθετήσει τη θέση της ΔΠΔΦΠ, ότι είναι παράνομη η ΚΥΑ. Και δεν το ήθελε γιατί σ' αυτή την περίπτωση θα έπρεπε να μπλοκάρει άμεσα την ΚΥΑ.

Παραθέτουμε τη νομιμοποιητική απάντηση Μπασιάκου:

«Με την 110956/3239/31–12–2003 ΚΥΑ υφυπουργών Γεωργίας και Ανάπτυξης, παραχωρήθηκε στον ΕΟΤ δημόσιο δάσος εμβαδού 700.000 τ.μ για τη δημιουργία εγκαταστάσεων αθλητικού τουρισμού (γήπεδο γκολφ κ.λπ) στην περιοχή του δήμου Μακρύ Γιαλού Ν. Λασιθίου. Αρμόδιος φορέας για τη συγκεκριμένη αξιοποίηση είναι ο ΕΟΤ που εποπτεύεται από το υπουργείο Τουρισμού».

Η απάντηση αποτελεί μνημείο κυνισμού, καθώς νομιμοποιεί την παράνομη απόφαση των Φ. Χατζημιχάλη και Δ. Γεωργακόπουλου να παραχωρήσουν 700.000 τ.μ δασικής γης για γκολφ και μπαγκαλόους σε αντίθεση με την ισχύουσα δασική νομοθεσία. Την περασμένη Τρίτη ζητήσαμε από τον Ε. Μπασιάκο, στο πλαίσιο της συνέντευξης που έδωσε, να μας απαντήσει σε ερωτήσεις που θέλαμε να του υποβάλουμε και γι' αυτό το ζήτημα. Αυτός, όμως, αρνήθηκε να καθήσει για να μας απαντήσει, γιατί γνώριζε ότι θα γίνει ρόμπα. Από την πλευρά μας του είπαμε, ότι υπάρχουν πολιτικές και ποινικές ευθύνες όχι μόνο για τους υπουργούς που βγάζουν παράνομες ΚΥΑ, αλλά και για τους υπουργούς που αρνούνται να τις καταργήσουν.

■ Σκάνδαλο δεξαμενών πυρόσβεσης

Προκαλεί η πέτρα του

Ο Γ. Βαρδάκης, τμηματάρχης της ΔΠΣΦΠ του υπουργείου Γεωργίας, που όλο αυτό το διάστημα χειρίζεται τη σύμβαση που είχε υπογράψει το ελληνικό δημόσιο με την ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕΒΕ, είχε στείλει στις 17 Μάη μια γλοιώδικη επιστολή στην εταιρία αυτή, την οποία είχαμε σχολιάσει σε προηγούμενο φύλο της «Κ». Πρόκειται για επιστολή στην οποία ο τμηματάρχης Βαρδάκης είχε «ξεχάσει» να υπενθυμίσει στην εταιρία τις παραβιάσεις των συμβατικών της υποχρεώσεων, παραβιάσεις ικανές για να αποφασίσουν οι δύο συναρμόδιες Διευθύνσεις του υπουργείου την απένταξη της εταιρίας.

Η ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕΒΕ εξέλαβε τις θέσεις του Γ. Βαρδάκη ως αδυναμία του και άδραξε την ευκαιρία να επιτεθεί στην ΔΠΔΦΠ γράφοντας ανάμεσα στ' άλλα:

«Θέλουμε για μια ακόμη φορά να σημειώσουμε ότι η εν λόγω σύμβαση έχει αδυναμίες οι οποίες παρ' ότι δεν είναι σημαντικές έχουν δημιουργήσει αφάνταστη εμπλοκή, που αν δεν αναληφθούν πρωτοβουλίες από την ηγεσία σας, δυστυχώς θα μας οδηγήσουν στη δικαστική επίλυση της διαφοράς, η οποία θα είναι ιδιαίτερα επώδυνη, ίσως δι' αμφοτέρους...

Τέλος, απαντώντας στο ερώτημα πόσες δεξαμενές έχουν τοποθετηθεί, που μας απευθύνετε τακτικά, γνωρίζεται από την αλληλογραφία ότι, μετά τις αρχικά 32 έχει τοποθετηθεί μία μόνο στην Καρίτσα Λάρισας. Ουδεμία άλλη έχει τοποθετηθεί και δεν θα τοποθετήσουμε, εάν δεν επιλυθούν όσα ζητήματα έχουν προκύψει».

Εμείς που μελετήσαμε προσεκτικά όλο το φάκελο του σκανδάλου των 300 δεξαμενών πυρόσβεσης δεν μπορούμε να καταλάβουμε πού εδράζεται αυτή η προκλητική στάση της εταιρίας. Επιβάλλεται από τα πράγματα να υποχρεωθούν οι Γ. Βαρδάκης, Ε. Διαμάντης, Σ. Καραπουρναλίδης, Ν. Ευσταθιάδης, Γ. Κατσακούλη και Π. Βορές, στελέχη των συναρμόδιων Διευθύνσεων του υπουργείου Γεωργίας, να εξηγήσουν πού τους κρατάει εάν τους κρατάει η εταιρία ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕΒΕ.

Ο υφυπουργός Ε. Μπασιάκος θα συνεχίσει να παραμένει θεατής και να έχει τη θέση ότι θα κινήσει τη διαδικασία έκπτωσης της ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕΒΕ μετά τις 8 Αυγούστου που λήγει η σύμβαση; Δεν του αρκεί η κατηγορηματική της δήλωση ότι δεν θα ξαναβάλει άλλη δεξαμενή; Γιατί θα πρέπει να χαθούν κι άλλοι δύο μήνες προκειμένου να κινηθεί η διαδικασία απένταξης της εταιρίας αυτής και η διαδικασία προκήρυξης νέου διαγωνισμού;

Και μια τελευταία ερώτηση προς τον Ε. Μπασιάκο. Αληθεύει η πληροφορία, που κυκλοφόρησε στους διαδρόμους του υπουργείου, ότι δόθηκε υπουργική εντολή για τη διενέργεια ΕΔΕ; Αν ναι, εναντίον ποιων θα διενεργηθεί;

Συνεχίζει την εξαπάτηση των συμβασιούχων η κυβέρνηση

Στο παραπέντε της εξέτασης του σχεδίου ΠΔ για τους συμβασιούχους στην Ολομέλεια του ΣτΕ, ο υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Π. Παυλόπουλος «θυμήθηκε», ότι πρέπει να συνοδεύεται και με την εκτίμηση των δαπανών που θα προκύψουν από τη μετατροπή των συμβάσεων έργου και ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου, όποιος κι αν είναι τελικά ο αριθμός των συμβάσεων που θα μετατραπούν. Ενώ λοιπόν ο υπουργός και οι νομικοί του σύμβουλοι γνώριζαν από την πρώτη στιγμή ότι το σχέδιο ΠΔ έπρεπε να συνοδεύεται και με την εκτίμηση των δαπανών, αρχικά το κατέθεσαν χωρίς αυτή και στη συνέχεια το επανακατατέθεσαν σχεδόν ατόφιο στο ΣτΕ την περασμένη Τρίτη μαζί με την εκτίμηση των δαπανών.

Πως μπόρεσαν ο Παυλόπουλος και οι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου του να συντάξουν τον προϋπολογισμό των δαπανών από τη στιγμή που δεν διέθεταν στοιχεία για τον ακριβή αριθμό των συμβασιούχων που οι συμβάσεις τους, με βάση τις διατάξεις του σχεδίου ΠΔ, θα μετατραπούν σε αορίστου χρόνου; Οτι δεν διέθεταν στοιχεία είναι ευρέως γνωστό, μιας και συνέχεια ο Παυλόπουλος δήλωνε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για το πόσοι από τους συμβασιούχους καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Εχουμε αποδείξει με στοιχεία, ότι το συγκεκριμένο ΠΔ είναι διάταγμα εξαιρέσεων. Ο Παυλόπουλος, όμως, φούσκωσε τις δαπάνες που θα προκύψουν από πιθανή μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, με σκοπό να δημιουργηθεί η εντύπωση στους συμβασιούχους ότι το ΠΔ θα καλύψει πολλούς απ' αυτούς. Αυτό φαίνεται πιο καθαρά εάν σταθούμε λίγο στις δαπάνες για τους εργαζόμενους στους δήμους και στις δημοτικές επιχειρήσεις.

Είναι γνωστό ότι στους δήμους, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, προσλαμβάνονταν προσωπικό μέσω του ΑΣΕΠ, γεγονός που σημαίνει ότι η διακοπή ανάμεσα σε δύο διαδοχικές συμβάσεις είναι τετράμηνη. Σύμφωνα όμως με το σχέδο Παυλόπουλου, η διακοπή ανάμεσα στις συμβάσεις δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από τρεις μήνες. Ετσι, η πλειοψηφία των συμβασιούχων των δήμων εξαιρούνται από τη μετατροπή των συμβάσεών τους. Γι' αυτό και το ετήσιο κονδύλι δαπανών, ύψους 157,5 εκατ. ευρώ, που έβαλε ο Παυλόπουλος, είναι εξωπραγματικό.

Ας δούμε τι γίνεται και στις δημοτικές επιχειρήσεις. Σ' αυτές οι συμβασιούχοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, πληρώνονταν από επιδοτούμενα προγράμματα. Στο σχέδιο ΠΔ, όμως, προβλέπεται ότι όσοι πληρώνονται μέσω επιδοτούμεων προγραμμάτων εξαιρούνται από τη μετατροπή των συμβάσεων. Αρα και εδώ το προβλεπόμενο ετήσιο κονδύλι των 241,65 εκατ. ευρώ γι' αυτή την κατηγορία των συμβασιούχων είναι εξωπραγματικό και μπήκε μόνο και μόνο για να καλλιεργηθούν προσδοκίες σ' αυτούς.

Και μια παρατήρηση απ' αφορμή τη δαπάνη που προϋπολογίζεται για το 2005. Παρατηρούμε ότι σ' όλες τις κατηγορίες των συμβασιούχων η δαπάνη για το 2005 ανέρχεται στο 60% των επόμενων χρόνων. Αυτό σημαίνει ότι οι όποιες τελικά μετατροπές συμβάσεων γίνουν θα αρχίσουν από τα μέσα του 2005. Αυτός είναι, λοιπόν, ο σχεδιασμός της κυβέρνησης της ΝΔ.

Στο μεταξύ, όπως έγινε γνωστό από διαρροές, το ΣτΕ έστειλε πίσω στο υπουργείο το σχέδιο ΠΔ, συνοδεύοντάς το με μια σειρά ερωτήματα στα οποία η κυβέρνηση πρέπει να απαντήσει. Κεντρική θέση σ' αυτά τα ερωτήματα κατέχει εκείνο που αφορά την ύπαρξη οργανικών θέσεων στο Δημόσιο που θα καταλάβουν εκείνοι των οποίων οι συμβάσεις θα μετατραπούν σε αορίστου χρόνου.

Το ΣτΕ θα συνεδριάσει ξανά το τελευταίο δεκαήμερο του Ιούνη, επομένως η κυβέρνηση θα βγάλει τις ευρωεκλογές χωρίς μεγάλο πολιτικό κόστος. Ενδέχεται δε να μην έχουν μέχρι τότε απαντηθεί όλα τα ερωτήματα από το υπουργείο και να χρειαστεί να πάμε σε άλλη συνεδρίαση του ΣτΕ. Υπολογίστε και το χρόνο που θα απαιτηθεί για να βγει η απόφαση, οπότε μπορεί να πάμε και για φθινόπωρο, δεδομένου ότι θα έχουμε και το μεγάλο εθνικό γεγονός των ολυμπιακών αγώνων.

Στο δρόμο για το τυπογραφείο μας βρήκε και μια άλλη είδηση την οποία εμείς δεν μπορέσαμε να διασταυρώσουμε. Οπως ανακοίνωσε ραδιοσταθμός, η Κομισιόν εγκαλεί την Ελλάδα και άλλες τρεις χώρες μέλη για πλημμελή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου για τους συμβασιούχους και απειλεί με παραπομπή τους στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Αρμόδιος επίτροπος γι' αυτά τα ζητήματα είναι ο Δήμας και μας κάνει εντύπωση πώς δεν μπόρεσε να φρενάρει την υπόθεση, τουλάχιστον για να περάσουν οι ευρωεκλογές.

Οπως και να 'χει, οι συμβασιούχοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα ούτε από το ΣτΕ ούτε από όργανα σαν την Κομισιόν. Ο,τι πετύχουν θα το πετύχουν με τον αγώνα τους.

■ Το άγχος είναι κακός σύμβουλος...

Οι κινήσεις των τελευταίων εβδομάδων του υπουργού Γεωργίας Σ. Τσιτουρίδη, όπως οι συχνές επισκέψεις του σε αγροτικές περιοχές και στους εποπτευόμενους φορείς και οι απανωτές ανακοινώσεις του γραφείου τύπου του υπουργείου, αποδεικνύουν το μεγάλο του άγχος να παρουσιάσει πλούσιο έργο, όχι μόνο για προεκλογικούς λόγους, αλλά και για να συγκαλύψει το γεγονός ότι αθετεί τις προεκλογικές υποσχέσεις της ΝΔ για αποκάλυψη και καταγγελία των σκανδάλων και αναθεώρηση της αντιαγροτικής πολιτικής της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ (παράδειγμα ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003).

Είναι τόσο αγχωμένος ο Σ. Τσιτουρίδης που προσπαθεί να πιαστεί από παντού, χωρίς να προσέχει μήπως αυτό του γίνει μπούμερανγκ. Εχουμε μιλήσει πολλές φορές για το ΕΠΑΑ–ΑΥ και για το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των κονδυλίων του έχει αποδέκτες το μεγάλο κεφάλαιο και την πλούσια αγροτιά, μέσα από τα μέτρα 2.1, 3.1 και 1.1. Εχουμε αποδείξει, μέσα από τα επίσημα στοιχεία της ειδικής γραμματείας, ότι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του υπουργείου έχει ρίξει το βάρος στο «περπάτημα» των τριών αυτών μέτρων και ότι μέσα από συχνές αναθεωρήσεις των κονδυλίων αύξανε τα κονδύλια της δημόσιας δαπάνης προς τα μέτρα αυτά.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, έχεις τον Τσιτουρίδη να βγαίνει και να δηλώνει στις 7 Ιούνη, ότι ενέκρινε 83 επενδυτικά σχέδια του μέτρου 2.1 (που είναι για το μεγάλο κεφάλαιο) συνολικού ύψους δημόσιας δαπάνης 20 εκατ. ευρώ. Καλά, δεν βρέθηκε κανένας από τους συμβούλους του να του πει, ότι η προβολή αυτών των ζητημάτων σε πρώτη γραμμή του χαλάει το φιλοαγροτικό προφίλ; Εμείς, βέβαια, δεν τραβάμε κανένα ζόρι και μας ευχαριστεί το επικοινωνιακό στραπάτσο του Τσιτουρίδη. Αυτό παθαίνουν εκείνοι που αγχώνονται και προσπαθούν να συγκαλύψουν την ταξική τους επιλογή που δεν είναι άλλη από την υπεράσπιση του μεγάλου κεφαλαίου.

■ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Πρόοδος ή οπισθοδρόμηση;

Το Ευρωπαϊκό Ενταλμα Σύλληψης, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 1 της από 10.12.2001 πρότασης απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης, είναι «δικαστική απόφαση, η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής η μέτρου στερητικού της ελευθερίας».

Μείζον ερώτημα, σχετικά με το παραπάνω νομοθέτημα, και όχι φυσικά μόνο για το νομικό κόσμο, είναι εάν με την ενοποίηση και τις μεταβολές των σχετικών διατάξεων που πρόκειται να επέλθουν διευρύνονται ή περιορίζονται οι ατομικές και κοινωνικές ελευθερίες και δικαιώματα, καθώς και οι θεσπισμένες στο επίπεδο των επιμέρους εθνικών νομοθεσιών δικονομικές εγγυήσεις. Ιδίως όταν το κοινωνικοπολιτικό περιβάλλον το οποίο αφορούν διεκδικεί το χρίσμα του υπερεθνικού προστάτη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία ρηματικά ανάγει σε υπέρτατα πολιτισμικά αγαθά. Μία πρώτη όμως προσέγγιση, αναγκαστικά τηλεγραφική λόγω του περιορισμένου χώρου, αναδεικνύει σημαντικούς κινδύνους περιστολής τους. Ενδεικτικά:

1. Παραλείπεται η αναφορά της πολιτικής δραστηριότητας ή των αγώνων υπέρ της ελευθερίας ως αρνητικών κριτηρίων για την έκδοση εντάλματος (σημ. 12 Εισηγ. Εκθ.). Η αναφορά των πολιτικών φρονημάτων σαφώς προστατεύει λιγότερο τον εκζητούμενο, αφού κανείς δεν μπορεί να αποδείξει ότι διώχθηκε για τα φρονήματά του και όχι για κάποια συγκεκριμένη συνδεόμενη με αυτά δραστηριότητα.

2. Ως προϋπόθεση για την έκδοση εντάλματος δεν απαιτείται η προηγούμενη έκδοση καταδικαστικής απόφασης, ούτε καν η (προηγούμενη της αίτησης έκδοσης εντάλματος) άσκηση ποινικής δίωξης (άρθρο 1 παρ. 1 και 22 παρ. 1). Μπορεί δηλαδή να εκδοθεί ο εκζητούμενος όχι μόνο χωρίς εναντίον του απόφαση, αλλά ακόμη και χωρίς πριν να του έχει ασκηθεί δίωξη.

3. Καταργούνται ή περιορίζονται κατά περίπτωση οι μέχρι τώρα κρατούσες στο δίκαιο της έκδοσης αρχές του διττού αξιόποινου, της ειδικότητας, της παραγραφής και της αμοιβαιότητας (άρθρα 2 παρ. 2, 4 κ.λπ.).

4. Παραλείπεται η υποχρέωση συγκεκριμένου καθορισμού της πράξης για την οποία εκδίδεται το ένταλμα ως περιεχόμενό του. Η αναφορά της φύσης και του νομικού χαρακτηρισμού του αδικήματος (άρθρο 9) δεν αναπληρώνει την ανάγκη συγκεκριμένης δίωξης.

5. Μεταξύ των αδικημάτων για τα οποία επιτρέπεται έκδοση αναφέρεται και η «τρομοκρατία» για την οποία είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει πουθενά συγκεκριμένος ορισμός της ως αδικήματος. Ανοίγει έτσι ο δρόμος για τη δίωξη ως τρομοκρατών, με τη βοήθεια και των υπολοίπων ρυθμίσεων, των διαφόρων εσωτερικών εχθρών και κινημάτων, καθώς και όσων αντιτίθενται στη σημερινή διεθνή τάξη πραγμάτων.

6. Η ίδια αοριστία συναντάται σε διατυπώσεις άλλων αδικημάτων της λίστας (άρθρο 2) όπως «δολιοφθορά», «ρατσισμός», «ξενοφοβία» (χωρίς φυσικά κανείς να διαφωνεί στην αντίθεση προς τον ρατσισμό και την ξενοφοβία με κοινωνικούς και πολιτικούς όρους) κ.λπ.

7. Δεν προστατεύεται ο εκζητούμενος όταν για την ίδια πράξη έχει καταδικαστεί, ακόμη και όταν η ποινή έχει εκτελεστεί (Non bis in idem) σε άλλο κράτος, μη μέλος της ΕΕ. Αλλά ακόμη και εάν αυτό έχει συμβεί σε κράτος μέλος της ΕΕ, η μη εκτέλεση του εντάλματος είναι προαιρετική (άρθρο 4 παρ. 5).

Στη σκιά της φόρτισης των εξελίξεων μετά τις 11.9.2001, του κυνηγητού της «τρομοκρατίας» που έχει αναγορευθεί πλέον από τους υπερατλαντικούς και ευρωπαίους αναδόχους ως ο νέος παγκόσμιος εχθρός της ανθρωπότητας και χωρίς την προβολή που θα αντιστοιχούσε στη σοβαρότητα του θέματος, και την ανάλογη ενημέρωση της κοινής γνώμης, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης εξέδωσε την παραπάνω απόφαση-πλαίσιο για το ενιαίο Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Η συζήτηση για την ουσιαστική αξιολόγηση των μεταβολών που επιφέρει, η ανάπτυξη, παρουσίαση και σχολιασμός των οποίων σε αναλογία με τη βαρύτητά τους θα απαιτούσε πολλαπλάσιο χώρο, είναι επιτακτική ανάγκη να αρχίσει το συντομότερο.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

■ Αμέσως μετά τις ευρωεκλογές

Ερχεται ο νέος τρομονόμος

Από τις Βρυξέλλες ανακοίνωσε το μαντάτο ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας. Αμέσως μετά τις ευρωεκλογές και πάντως πριν τους ολυμπιακούς αγώνες, θα ψηφιστεί στη Βουλή ο νέο τρομονόμος. Ο Παπαληγούρας δεν είναι παρά ένα απλό εκτελεστικό όργανο που τον έβαλαν εκεί για να διεκπεραιώσει μια αποστολή. Το σχέδιο νόμου το είχε επεξεργαστεί ο Πετσάλνικος και απλά δεν πρόλαβε να το πάει για ψήφιση στη Βουλή. Τις δε βασικές διατάξεις του νέου τρομονόμου τις έχουν επεξεργαστεί τα επιτελεία της διεθνούς «αντιτρομοκρατίας».

Ο Παπαληγούρας δεν έχει καν το πολιτικό τακτ να παρουσιάσει το νέο νόμο ως δικό του δημιούργημα ή ως απαίτηση της ελληνικής πραγματικότητας. Λέει τα πράγματα με τ' όνομά τους, σαν καλός υπάλληλος: *«Η Ελλάδα θα εκπληρώσει όλες τις νομικές και ουσιαστικές υποχρεώσεις της που απορρέουν από τις αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, προκειμένου η ευρωπαϊκή ήπειρος να είναι συγχρόνως ελεύθερη και ασφαλής και μάλιστα ενόψει και των Ολυμπιακών Αγώνων».* Και επειδή κάτι έχει ακούσει για διαμαρτυρίες ακόμα και επιφανών νομικών για το καθεστώς περιστολής των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων (ε, δεν είναι και τόσο βλάκας όσο δείχνει), κάνει και το απαραίτητο συμπλήρωμα: *«Οφειλα να εξεύρω τη χρυσή τομή μεταξύ της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και του απόλυτου, απαρέγκλιτου σεβασμού των ατομικών δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου».*

Σε ό,τι αφορά τα ατομικά δικαιώματα, ο βασανισμός του ετοιμοθάνατου Σάββα Ξηρού στην Εντατική του Ευαγγελισμού για να ομολογήσει μας δίνει την καλύτερη απόδειξη. Για να μη μιλήσουμε για τη διαπόμπευση συλληφθέντων και μη συλληφθέντων, για τη χρήση παράνομων αποδεικτικών μέσων κ.λπ. Οσο δε αφορά το κράτος δικαίου, αρκεί να σημειώσουμε μόνο τη μεταφορά της αρμοδιότητας της εκδίκασης υποθέσεων «τρομοκρατίας» από τα Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια σε αμιγή επαγγελματικά δικαστήρια (Τριμελή και Πενταμελή Εφετεία). Γιατί ήξεραν πολύ καλά ότι Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια, στα οποία πλειοψηφούν πολίτες δικαστές, δεν υπήρχε περίπτωση να βγάλουν τις αποφάσεις που είχαν παραγγείλει και είχαν προαναγγείλει ο μίστερ Μίλερ και η κλίκα του. Και δεν θα έβγαζαν τις ζητούμενες αποφάσεις όχι γιατί θα είχαν συμπάθεια για τους «τρομοκράτες», αλλά γιατί δεν είχαν στοιχεία για να οδηγηθούν στην εξόντωση τόσων ανθρώπων, με βάση πάντα το ισχύον δίκαιο.

Σύμφωνα με όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, ο νέος τρομονόμος θα εισάγει τα εξής νέα στοιχεία στην «αντιτρομοκρατική» νομοθεσία:

◆ Θα δίνει τον ορισμό της τρομοκρατίας και θα παραθέτει λίστα αδικημάτων που υπάγονται σ' αυτή.

◆ Θα αυξάνει το όριο της παραγραφής για κακουργήματα από 20 σε 30 χρόνια.

◆ Θα καθιερώνει την έννοια του αρχηγού και θα προβλέπει βαρύτερες ποινές γι' αυτόν (πάνω από 10 χρόνια που προβλέπει ο ισχύων τρομονόμος).

◆ Θα επεκτείνει την έννοια της τρομοκρατίας ακόμα και στο άτομο, χωρίς να απαιτεί την ύπαρξη ομάδας.

◆ Θα προβλέπει ποινές κάθειρξης ακόμα και για απλή βοήθεια (οικονομική ή άλλη) σε τρομοκρατικές οργανώσεις ή πράξεις.

◆ Θα τιμωρεί και τις προπαρασκευαστικές πράξεις!

Οσοι έχουν εξοικειωθεί κάπως με την «αντιτρομοκρατική» νομοθεσία και τον τρόπο εφαρμογής της μπορούν να καταλάβουν χωρίς καμιά επιπλέον εξήγηση σε τι εφιαλτικό τοπίο οδηγούμαστε. Γιατί κάθε παραβατική συμπεριφορά στο πλαίσιο των πολιτικών και κοινωνικών αγώνων θα μπορεί να υπάγεται στην έννοια της «τρομοκρατίας» και να διώκεται ως τέτοια.

Και μη μας πει κανείς ότι ο νόμος θα τα διαχωρίζει αυτά. Ακόμα και αν τα διαχωρίζει, ακόμα και αν το πετροβόλημα της αμερικάνικης πρεσβείας δεν θα θεωρείται, βάσει του νέου τρομονόμου, τρομοκρατική πράξη, οι αστυνομικές και εισαγγελικές αρχές θα το θεωρούν έτσι και θα στέλνουν κόσμο στις φυλακές, μέχρι να καθαρίσει σε κάποιο δικαστήριο (αν καθαρίσει). Γιατί στόχος τους είναι η προληπτική καταστολή, αφού τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση δεν αντιμετωπίζουν στην Ελλάδα το φαινόμενο των ένοπλων οργανώσεων που αντιμετώπιζαν τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Προληπτική καταστολή σημαίνει να ενσπείρεις τον τρόμο στον πληθυσμό, για να ελαχιστοποιήσεις τις μαχητικές ενέργειες στη διάρκεια μαζικών κινητοποιήσεων. Ας θυμηθούμε μόνο ότι οι συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης αντιμετωπίστηκαν όπως ακριβώς και οι συλληφθέντες (πραγματικοί ή κατασκευασμένοι) αντάρτες πόλεων. Ας θυμηθούμε ακόμα όλα τα νομοθετήματα του παρελθόντος. Ας θυμηθούμε το νόμο 4000, που φτιάχτηκε υποτίθεται για την πάταξη του τεντιμποϊσμού και χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά ενάντια σε συλλαμβανόμενους διαδηλωτές, αφισοκολλητές και γενικά ανθρώπους που ανέπτυσαν πολιτική δράση.

Η κυβέρνηση δείχνει αποφασισμένη να περάσει το νέο τρομονόμο. Εχει αναλάβει δεσμεύσεις. Αυτή της η αποφασιστικότητα, όμως, δεν πρέπει να μας κάνει να δειλιάσουμε ή να απογοητευθούμε. Πρέπει από τώρα να αναπτυχθεί ένα πλατύ κίνημα αντίστασης, με στόχο να μην περάσει αυτό το έκτρωμα ή, αν περάσει, να δημιουργηθούν από τώρα οι προϋποθέσεις κατάργησής του στο μέλλον. Αμεσος στόχος πρέπει να είναι η κοινωνική απονομιμοποίηση της «αντιτρομοκρατικής» πολιτικής και η κινητοποίηση ενός ευρέος φάσματος δυνάμεων. Από τις δυνάμεις της επαναστατικής Αριστεράς και του αντιεξουσια-

■ Οριστική κατάρρευση της σκευωρίας κατά του Γιάννη Ξύδα

Με ομόφωνο βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών (αριθμ. 2249/2004) ο Γιάννης Ξύδας απαλλάσσεται οριστικά από κάθε κατηγορία και αίρονται οι περιοριστικοί όροι που του είχαν υποβληθεί. Μια ακόμα σκευωρία της Ασφάλειας κατέρρευσε κι αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις μέρες μας. Κι ακόμα πιο σημαντικό αν αναλογιστούμε το σκεπτικό της απαλλακτικής εισαγγελικής πρότασης, που υιοθέτησε το Συμβούλιο.

Ο Γ. Ξύδας, με μια ετεροχρονισμένη «έρευνα» της Ασφάλειας, υποδείχτηκε ως δράστης του εμπρησμού ενός βαν τηλεοπτικού σταθμού, με «στοιχείο» κάποιο αποτύπωμα που ισχυρίστηκαν ότι ανακάλυψαν σε σπασμένο μπουκάλι μπίρας που χρησιμοποιήθηκε ως μολότοφ. Φυσικά, το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο ήταν ότι ο Ξύδας ήταν προσεσημασμένος για την κοινωνική του δράση.

Το βούλευμα δέχτηκε ότι ένα αποτύπωμα σε κινητό αντικείμενο δεν αποτελεί απόδειξη γιατί μπορεί να μεταφερθεί κι ακόμη ότι ένα μπουκάλι μπορεί κανείς να το έχει πιάσει οπουδήποτε. Είναι σημαντική αυτή η απόφαση, γιατί ο Γ. Ξύδας αντιμετώπιζε το μισό ποινικό κώδικα.

Κόντρες 2004

Οι «Κόντρες» του 2004 ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Εκατοντάδες άνθρωποι πέρασαν το προηγούμενο Σαββατοκύριακο από το Πολυτεχνείο. Ενημερώθηκαν, συνομίλησαν, αγόρασαν βιβλία, ψυχαγωγήθηκαν και προπαντός συζήτησαν. Αυτό το ρεπορτάζ δεν γράφεται για να κάνει απολογισμό, αλλά για να αποτυπώσει σύντομα τα όσα συνέβησαν και να δώσει μια γεύση σε όσους/ες δεν μπόρεσαν να είναι μαζί μας.

Παρασκευή, 4 Ιούνη

Από νωρίς το απόγευμα στο χώρο του μπάσκετ στο Πολυτεχνείο καμιά δεκαπενταριά άνθρωποι δουλεύουν πυρετωδώς. Στήνουν σκαλωσιές, τραβούν καλώδια ρεύματος, τοποθετούν ηχητική εγκατάσταση, στήνουν ακόμα και τέντα για κινηματογραφικές προβολές. Για ώρες δεν ακούς παρά μόνο τον ήχο από τα σίδερα των σκαλωσιών. Φέτος είναι όλα πολύ καλά σχεδιασμένα από πριν και έτσι οι εντάσεις, οι καυγάδες και οι... ψηφοφορίες λείπουν εντελώς. Τα μαστόρια έχουν τον πρώτο λόγο και οι νεότεροι παίρνουν ένα δωρεάν μάθημα... πολιτικής οικονομίας με θέμα: πώς οργανώνεται η παραγωγή πέρα από τα όρια της απλής συνεργασίας!

Ο καιρός είναι χάλια. Κάθε μια ώρα αρχίζει η ψιχάλα, η οποία σταματά, χωρίς να ξεσπά σε μια μπόρα να ξεθυμάνει να ησυχάσουμε. Τα παιδιά του θεατρικού που ξεκινούν πρόβα κατά τις 10:30 προσπαθούν να «μαζέψουν» την παράσταση κάτω από το ψιλόβροχο. Λες και ο καιρός έχει βαλθεί να μας σπάσει τα νεύρα. Αλλά τί περιμένεις, ο θεός να κάνει αβάντα σε άθεους; Να τους τιμωρήσει θέλει.

Κατά τη 1:30 το πρωί οι εργασίες σταματούν. Ολοι είναι κουρασμένοι, αλλά αυτή η κούραση είναι πάντα γλυκιά.

Σάββατο, 5 Ιούνη

Οι εργασίες ξαναρχίζουν το πρωί. Ο καιρός είναι καλός και η ΕΜΥ προβλέπει ηλιόλουστο Σαββατοκύριακο. Η αθεΐα νίκησε το θεό! Κρεμιούνται πανό, τοποθετείται ο φωτισμός, μπαίνουν στη θέση τους τα ταμπλό με τις διάφορες εκθέσεις φωτογραφίας, απλώνονται τα βιβλία στον ειδικό χώρο που κατασκευάστηκε και -επιτέλους- ανοίγει τις πύλες του το «Παραδοσιακόν Καφενείον Ο ΘΑΝΑΤΟΛΑΓΝΟΣ» (κοντέψαμε να κάνουμε πλούσιο τον κυλικιάρχη του Πολυτεχνείου).

Το μεσημέρι όλα είναι έτοιμα. Ο χώρος έχει αλλάξει όψη. Το δάσος από τις σκαλωσιές έχει εξαφανιστεί χρησιμεύοντας πλέον ως στήριγμα για τα διάφορα «περίπτερα». Μουσική και ξεκούραση γι' αυτούς που δούλεψαν εντατικά τόσες ώρες, μέχρι να 'ρθει η ώρα να ξεκινήσουν οι εκδηλώσεις.

Στις 6:00 αρχίζει η προβολή του ντοκιμαντέρ του Κυριάκου Κατζουράκη **«Ο δρόμος προς τη Δύση»**. Και τότε εμφανίζεται το μοναδικό πρόβλημα του διήμερου. Η τέντα δεν εξασφαλίζει την απαιτούμενη συσκότιση και ο βιντεοπροβολέας της «Κ» δεν είναι τόσο δυνατός. Λύση εκείνη τη στιγμή δεν μπορεί να δοθεί. Ετσι, η ταινία ουσιαστικά δεν παίζεται.

Στο χώρο έρχονται και οι καλεσμένοι από άλλες συλλογικότητες που στήνουν τα τραπεζάκια τους με το έντυπο υλικό: Συσπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία, Αυτόνομη Εργατική Πρωτοβουλία, Εργατική Εξουσία, Επιτροπή Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες.

Ακολουθεί στις 8 και κάτι η συζήτηση της ημέρας με τίτλο **«Ποιο εργατικό κίνημα;»**. Εισηγητές ο δικός μας Αντώνης Καραμποΐκης, η Σπυριδούλα Μότσιου (Σύλλογος Αδιορίστων Νηπιαγωγών), ο Δημήτρης Κάβουρας (Πρωτοβουλία Οικοδόμων), ο Ηρακλής Ποζαπαλίδης (εργαζόμενος στις ταχυμεταφορές), ο Δημήτρης Πουλόπουλος (πρόεδρος των Βιβλιοϋπαλλήλων) και ο Θύμιος Καλόγηρος (οικοδόμος από το Βόλο).

Η συζήτηση ανάβει. Τόσο μεταξύ των εισηγητών, που δεν συμφωνούν σε όλες τις απόψεις, όσο και μεταξύ των εισηγητών και των ακροατών, αρκετοί από τους οποίους ανεβαίνουν στο βήμα και κάνουν τοποθετήσεις.

Ο προβληματισμός εκτείνεται σε ένα ευρύ φάσμα θεμάτων: πολιτική και συνδικαλιστική έκφραση του εργατικού κινήματος και διαλεκτική σχέση ανάμεσά τους, είναι ή όχι αστικοποιημένα τα σημερινά συνδικάτα;, συνδικαλιστικές δομές και νέα μορφώματα του εργατικού κινήματος. Ενα δίωρο γεμάτο προβληματισμούς και... κόντρες.

Συζήτηση: Ποιο εργατικό κίνημα; Από αριστερά: Θ. Καλόγηρος, Δ. Κάββουρας, Ηρ. Ποζαπαλίδης, Α. Καραμποΐκης, Δ. Πουλόπουλος, Σ. Μότσιου.

Συζήτηση: Τρόμος και αθλιότητα στον πλανήτη Γη - ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ. Από αριστερά: Κ. Παπαδάκης, Β. Πισσίας, Π. Γιώτης, Χρ. Τσιγαρίδας, Γ. Σταματόπουλος.

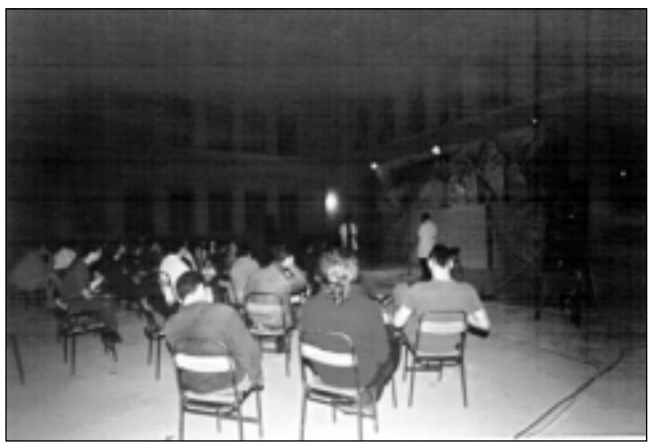

«Μπλε/Πορτοκαλί» από τη θεατρική ομάδα Ε.Ρ.Ε.Τ.Α.

Ανεξάρτητο Σχήμα

Τρεις γελοιογράφοι, οι Τάσος Αναστασίου («Τα Νέα»), Γιάννης Καλαϊτζής («Ελευθεροτυπία»), Trash («Κόντρα»), εκθέτουν χαρακτηριστικές δουλειές τους

Φωτογραφικές θεματικές ενότητες: Ελλάδα, Παλαιστίνη, Ιράκ, Αφγανιστάν, Κώστα Κολλημένου: Οι άστεγοι της Αθήνας, πολιτική αφίσα...

Στις 11 αρχίζει η θεατρική παράσταση «Μπλε/Πορτοκαλί. Είναι ένα έργο του Τζο Πένχολ, που παρουσιάζεται σε διασκευή της θεατρικής ομάδας Ε.Ρ.Ε.Τ.Α. (ρωτήσαμε τί σημαίνουν τα αρχικά και μας είπαν: Είμαστε Ρεαλιστές Επιδιώκουμε Το Ακατόρθωτο).

Η παράσταση είναι ένας μικρός άθλος. Ενα έργο δωματίου παρουσιάζεται σ' έναν ανοιχτό χώρο, χωρίς σκηνή, με αναγκαστική βοήθεια από μικρόφωνα, που περιορίζει την κίνηση των ηθοποιών. Το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό. Δεκάδες άνθρωποι καθηλώθηκαν μέχρι τη 1 μετά τα μεσάνυχτα και στο τέλος χειροκρότησαν θερμά τους δυο ηθοποιούς και εκείνους που δεν φάνηκαν στη σκηνή, αλλά βοήθησαν για να στηθεί αυτή η παράσταση.

Ηταν ένα στοίχημα που το κέρδισε και η θεατρική ομάδα και η «Κ». Ναι, μπορούμε να κάνουμε θέατρο με πενιχρά μέσα. Θέατρο που να έχει κάτι σημαντικό να πει κι όχι να λειτουργεί σαν πασαρέλα για τις φίρμες του λάιφ στάιλ και της καλλιτεχνικής γκλαμουριάς.

Κυριακή, 6 Ιούνη

Στις 6 έχουν γίνει κάποιες επεμβάσεις στην τέντα και έτσι η προβολή του ντοκιμαντέρ για την Παλαιστίνη γίνεται κανονικά. Γνωρίζουμε πλέον πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα και υποσχόμαστε του χρόνου να έχουμε δώσει την τελική λύση.

Ο κόσμος σήμερα είναι πολύ περισσότερος από χθες. Πολλοί επέλεξαν να έρθουν τη μία από τις δυο μέρες.

Η συζήτηση της ημέρας ξεκινά στις 8:30. **«Τρόμος και αθλιότητα στον πλανήτη Γη - ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ»**. Εισηγητές ο δικός μας Πέτρος Γιώτης, ο Γιώργος Σταματόπουλος (δημοσιογράφος και συγγραφέας), ο Βαγγέλης Πισσίας (καθηγητής ΤΕΙ, συγγραφέας και πολιτικός ακτιβιστής), ο Κώστας Παπαδάκης (δικηγόρος) και ο Χρήστος Τσιγαρίδας (κατηγορούμενος στη δίκη για τον ΕΛΑ, που έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στην οργάνωση). Ο Γιάννης Κανελλάκης μας... έστειλε χαιρετίσματα από τα Βαλκάνια, όπου στάλθηκε σε έκτακτη δημοσιογραφική αποστολή και δεν μπορούσε να είναι στο πάνελ.

Η συζήτηση ήταν πλούσια, με στοιχεία, πληροφορίες και απόψεις, ενώ υπήρξαν αρκετές παρεμβάσεις από τους ακροατές.

Η βραδυά -και το διήμερο- έκλεισε με τον καλύτερο τρόπο. Με νότες από το Ανεξάρτητο Σχήμα. Ενα γκρουπ που φτιάχτηκε ειδικά για την περίσταση και κατάφερε μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να στήσει ένα πλούσιο και χορταστικό μουσικό πρόγραμμα, άρτιο καλλιτεχνικά. Ελπίζουμε να τους δούμε κάποια στιγμή το φθινόπωρο-χειμώνα (όπως και τα παιδιά της θεατρικής ομάδας) στην αίθουσα εκδηλώσεων της «Κ».

Εδώ τελειώνει το ρεπορτάζ για το διήμερο. Περιμένουμε από όσους/ες το παρακολούθησαν ιδέες, προτάσεις, κριτικές, ώστε του χρόνου να τα πάμε ακόμα καλύτερα και να μπορέσουμε να ενσωματώσουμε περισσότερες δραστηριότητες.

κτακτο στρατοδικειο No 2

62η μέρα, Παρασκευή, 4.6.2004

Ο μάρτυρας Μητσώνης, του οποίου διατάχθηκε η βίαια προσαγωγή, δεν ανευρέθη. Συγγενείς του δήλωσαν ότι βρίσκεται στην επαρχία για το μνημόσυνο της γυναίκας του, που πέθανε πριν μια βδομάδα (για δες κάτι συμπτώσεις!). Το δικαστήριο διέταξε νέα βίαια προσαγωγή και η Ασφάλεια μετά από λίγο έστειλε φαξ ότι δεν μπορεί να τον βρει. Τί εστί Μητσώνης; Μπουμπούκι μοναχό. Μπάτσος που έχει αποστρατευθεί και είναι κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος για μαστροπεία, απάτη και άλλες τέτοιες αγαθοεργίες. Εγινε ολόκληρη συζήτηση και το δικαστήριο αποσύρθηκε για να αποφασίσει ότι είναι ανέφικτη η προσέλευση του μάρτυρα και πρέπει να αναγνωστεί η προανακριτική και η ανακριτική κατάθεσή του.

Αμέσως μετά, ο Σ. Φυτράκης ζήτησε να ανακληθεί αυτή η απόφαση, γιατί παραβιάζει και την Ποινική Δικονομία και τις διατάξεις της ΕΣΔΑ και αν αναγνωστεί η κατάθεση συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας. Από πουθενά δεν προκύπτει ότι είναι ανέφικτη η προσέλευσή του, είπε η Τ. Χριστοδουλοπούλου, δεδομένου ότι δήλωσε πως τη Δευτέρα θα είναι στην Αθήνα. Χτες -είπε η συνήγορος- φέρατε βιαίως καρκινοπαθή γυναίκα από το νοσοκομείο και δεν μπορείτε να περιμένετε ως τη Δευτέρα για να δείτε αν μπορεί να προσαχθεί βιαίως ο Μητσώνης, που στην κατάθεσή του έχει δηλώσει ότι αναγνωρίζει κάποιον, έστω κι αν αυτός δεν είναι μεταξύ των κατηγορουμένων; Οι εισαγγελείς πρότειναν να μην ανακληθεί η απόφαση του δικαστήριου και απλώς να αναγνωστεί η κατάθεση του Μητσώνη, ενώ η πολιτική αγωγή (Μαύρος, Ευαγγελάτος) συμφώνησε με την υπεράσπιση, προφανώς γιατί αντιλήφθηκε τον κίνδυνο της απόλυτης ακυρότητας της διαδικασίας. Τελικά, το δικαστήριο ανακάλεσε την απόφασή του και δεν διάβασε την κατάθεση Μητσώνη. Δεν διευκρίνισε, όμως, αν επιμένει στην απόφαση για βίαιη προσαγωγή. Μένει να δούμε τη συνέχεια.

Ο μάρτυρας Δαμπάνης, που συνεχίζει την κατάθεσή του, μένει σταθερός στις απόψεις του για τον Κ. Αγαπίου: ήταν πελάτης του μπαρ του, νόμιζε ότι τον λένε Γιάννη, αλλά δεν μπορεί να είναι και σίγουρος. Ετσι, η πολιτική αγωγή (Μαύρος) στρέφει την προσοχή της σε άλλα πιο αγωνιώδη ερωτήματα. Τί ποτό έπινε ο Αγαπίου; Ουΐσκι. Τί μάρκα; Teachers! Για να βοηθήσει τη διερεύνηση της αλήθειας, ο Κ. Αγαπίου συνέχισε στην ίδια κατεύθυνση, κάνοντας ο ίδιος στον μάρτυρα την πιο κρίσιμη ερώτηση: Με παγάκια ή χωρίς παγάκια; Παραδόξως η πρόεδρος προσπάθησε να τον σταματήσει. Ομως ο Αγαπίου δεν σταματούσε. Αφού επιτράπηκαν τέτοιες ερωτήσεις στην πολιτική αγωγή, γιατί να απαγορευτούν σ' αυτόν; Και προχώρησε στην τελευταία και φαρμακερή ερώτηση: Ενα ποτήρι νερό παρήγγελνα ή δύο; Ο μάρτυρας, εμφανώς αμήχανος, απάντησε με ακρίβεια σε όλες τις ερωτήσεις. Μάθαμε, λοιπόν, ότι ο Κ. Αγαπίου, όταν πήγαινε στο μπαρ «Κουρσάρος» στα Εξάρχεια, παρήγγελνε ουΐσκι Teachers χωρίς παγάκια και δυο ποτήρια νερό. Ετσι, η εγκληματική του δράση αποκαλύφτηκε πλήρως.

Γελοιότητες; Δεν θα διαφωνήσουμε μαζί σας, αλλά δεν φταίμε ούτε εμείς, ούτε ο Αγαπίου, ούτε βέβαια ο μάρτυρας, ο οποίος ήταν αυτόπτης μάρτυρας σε μια ανθρωποκτονία και αντί να σταθούν στη σαφή περιγραφή που έκανε για το περιστατικό, με την οποία δεν ταιριάζει κανένας από τους κατηγορούμενους, προσπάθησαν να τον χρησιμοποιήσουν σαν μάρτυρα κατά του Κ. Αγαπίου, επειδή έτυχε να τον γνωρίζει ως πελάτη στο μαγαζί του. Τέτοιας ποιότητας δίκη γίνεται στον Κορυδαλλό.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο Σπύρος Χρήστου, πρώην σύζυγος της Καλλιόπης Βερνάρδου. Μπουμπούκι αποδείχτηκε κι αυτός. Για να λέμε του στραβού το δίκιο τον περιμέναμε, γιατί ήταν αυτός που είχε πάει στον Ζερβομπεάκο και είχε καταθέσει ότι στην περιοχή που σκότωσαν τον Βερνάρδο είχε δει τον Τέλιο με τη Σωτηροπούλου να παριστάνουν το ζευγαράκι. Τα ίδια κατέθεσε και τώρα, με νέες λεπτομέρειες: ο Τέλιος ήταν ψηλός και αθλητικός και τον γνώρισε από τα μάτια. Η δε Σωτηροπούλου έκανε τα ίδια λικνίσματα, όπως την είδα στην τηλεόραση με την Ισπανίδα!

Κι ενώ επικρατεί γενική θυμηδία μ' αυτό το «νούμερο», η πρόεδρος παίρνει το πιο σοβαρό της ύφος και αρχίζει να ρωτάει ως ανακριτής: περιγράψτε μου τον άνδρα, περιγράψτε μου τη γυναίκα, πώς ήταν τα μαλλιά της, πώς ήταν το πρόσωπό της, έχετε καμιά αμφιβολία γι' αυτά τα πρόσωπα και άλλα τέτοια. Κάνει δηλαδή ανακριτικές πράξεις επί ενός βουλεύματος που είναι αμετάκλητο. Παραβιάζει την ίδια την απόφαση του δικαστήριου, που σε σχετική ένσταση για ακυρότητα του βουλεύματος, που υπέβαλε στην αρχή της διαδικασίας η υπεράσπιση Αγαπίου, αποφάνθηκε ότι το βούλευμα είναι αμετάκλητο σύμφωνα με το νόμο και δεν μπορεί να κριθεί από το δικαστήριο, έστω κι αν αυτό εμπεριέχει παρατυπίες ή παραλείψεις, κατά την υπερασπιστική θέση. Προφανώς, το βούλευμα θεωρείται αμετάκλητο μόνο ως προς το σκέλος των παραπομπών. Ως προς το σκέλος των απαλλαγών (γιατί με το βούλευμα η Αγγ. Σωτηροπούλου και ο Κ. Τέλιος απαλλάχτηκαν αμετάκλητα) προφανώς δεν ισχύει το αμετάκλητο. Αλλωστε, χθες η κ. Μπρίλλη έδειχνε στον μάρτυρα Δαμπάνη φωτογραφία άλλου ατόμου, το οποίο δεν είναι κατηγορούμενος αλλά το όνομά του έχει εμπλακεί στα τρομο-σενάρια, και του ζητούσε να τον αναγνωρίσει! Κι ύστερα, κάποιοι απορούν που χαρακτηρίζουμε αυτή τη δίκη έκτακτο στρατοδικείο.

Ο Χρήστου, όμως, δεν σταμάτησε στους Σωτηροπούλου-Τέλιο. Είδε και τον Κανά. Τον είδε έξω από ένα εστιατόριο κοντά στην Αμορίου και ο Κανάς γύρισε και τον κάρφωσε με το βλέμμα, σημάδι ότι κάπου τον είχε ξαναδεί! Και γιατί δεν το έχει ξαναναφέρει αυτό; Ετσι, δεν το ανέφερε. Φορούσε και πουλοβεράκι «βε» ο Κανάς! Και τι χρώμα είχε; Τη μια φορά είχε μπλε και την άλλη είχε κόκκινο, σκούρο, προς το γκρενά. Σε διάστημα μισής ώρας είχε ξεχάσει τι είχε πει την πρώτη φορά! Ο Α. Κανάς αποκάλυψε ότι ο μάρτυρας πλησίασε στο διάδρομο συμπατριώτες του Κιμωλιάτες και τους ρώταγε ποιος είναι ο Κανάς. Την αλήθεια αυτής της αποκάλυψης μπορούμε να την επιβεβαιώσουμε κι εμείς, γιατί ακούσαμε τον συγκεκριμένο μάρτυρα, στο διάδρομο έξω από τη δικαστική αίθουσα, να απευθύνεται σε μια παρέα και να ρωτάει «ρε παιδιά, ποιος είναι ο Κανάς;»! Τόσο καλά τον γνώριζε!

Επειδή τα όσα έλεγε αμφισβητήθηκαν, πέταξε ξαφνικά τη ρουκέτα: Οπως μου εξομολογήθηκε φίλος μου αστυνομικός, μετά την έκρηξη στο λεωφορείο στο Θησείο, ο Κανάς είπε στη γυναίκα του πως στον πόλεμο υπάρχουν και απώλειες! Ποιος αστυνομικός; τον ρώτησε ο συνήγορος Μ. Καλογήρου. Ο Βασίλης Πουλακίδας, απάντησε απνευστί ο μάρτυρας! Εκεί πια έγινε σάλος. Οχι μόνο γιατί αποκαλύφθηκε ότι ο συγκεκριμένος μάρτυρας έπαιρνε πληροφορίες από αστυνομικό για το τι λεγόταν στην ανάκριση, αλλά γιατί αυτός ο αστυνομικός ήταν ο Πουλακίδας, τον οποίο εδώ και καιρό ο Κανάς και η υπεράσπισή του έχουν καταγγείλει στη δίκη, ότι είχε ερωτικές σχέσεις με την Κυριακίδου και είναι αυτός που έχει συμμετάσχει στο στήσιμο της υπόθεσης. Προσέξτε τη «σύμπτωση»: Πουλακίδας-Χρήστου-Κυριακίδου. Εχουμε πλέον ομολογία, ότι κοινό νήμα συνδέει αυτούς τους τρεις!

Ο Α. Κανάς και ο παριστάμενος υπερασπιστής του Μ. Καλογήρου υπέβαλαν αίτημα να κληθεί ο Πουλακίδας και να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με τον Χρήστου και την Κυριακίδου. Η πρόεδρος γίνεται έξαλλη, γιατί -όπως λέει- ο Χρήστου δεν κατέθεσε τίποτα το ενοχοποιητικό για τον Κανά! Περνάει στο ντούκου το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος μάρτυρας ανέφερε ότι είχε σχέσεις με τον Πουλακίδα, τον οποίο σε ανύποπτο χρόνο ο Κανάς είχε καταγγείλει ως σκευωρό μαζί με την Κυριακίδου. Οι εισαγγελείς προτείνουν την απόρριψη του αιτήματος και το δικαστήριο το απορρίπτει. Από το σημείο αυτό και μετά, η πρόεδρος είναι σε έξαλλη κατάσταση και δεν αφήνει τους κατηγορούμενους ούτε μια σωστή ερώτηση να κάνουν. Κάποια στιγμή, μάλιστα, διώχνει το μάρτυρα και αναγκάζεται να τον φέρει πίσω, ύστερα από τις διαμαρτυρίες των Τσιγαρίδα και Κανά ότι δεν έχουν τελειώσει τις ερωτήσεις τους. Οταν ο Χρ. Τσιγαρίδας με εύστοχες ερωτήσεις προσπαθεί να βγάλει από το μάρτυρα αν έχει καφενείο με χαρτοπαίγνιο, που σημαίνει ότι έχει παρτίδες με την Αστυνομία, του απαγορεύει τις ερωτήσεις. Ο Χρήστου, όμως, έχει πάρει φόρα και δεν κρατιέται. Με ύφος βαρύμαγκα και παλικαρά φωνάζει ότι έχει καταδικαστεί και φυλακιστεί για οπλοφορία. Το δικαστήριο ήταν σαν να μην το άκουσε κι αυτό. Στα όρια νευρικής κρίσης η πρόεδρος διώχνει τον μάρτυρα.

Για πρώτη φορά ο εισαγγελέας Πατσής αισθάνθηκε την ανάγκη να κάνει αξιολόγηση μαρτυρικών καταθέσεων. Μόνο αυτό δεν έκανε, όμως. Εβγαλε ένα λογύδριο καθαρά πολιτικού περιεχομένου, προσπαθώντας να αποδείξει (ο δυστυχής!) ότι όλες οι οργανώσεις ένοπλης πάλης ήταν «ένα». Και πώς το απέδειξε αυτό; Από το αστέρι, που χρησιμοποιούν όλες οι οργανώσεις (!) και από την κοινή φρασεολογία. Και ποια είναι η κοινή φρασεολογία; Ο χαρακτηρισμός «καθεστωτική δικαιοσύνη» και το επίρρημα «έμπρακτα»! Και επειδή είχε πάρει φόρα, άρχισε να λέει για τον Λένιν, αλλά τον έκοψε η πρόεδρος και δυστυχώς χάσαμε ένα ακόμη σπαρταριστό μάθημα πολιτικής ιστορίας. Κρίμα! Φυσικά, δεν περιμένετε να επιχειρήσουμε αντίκρουση των συντριπτικών επιχειρημάτων Πατσή. Απλά δηλώνουμε ότι αρχίζουμε να ανησυχούμε. Διότι και τον όρο «καθεστωτική δικαιοσύνη» χρησιμοποιούμε και το επίρρημα «έμπρακτα» (και όχι μόνον εμείς). Ανησυχούμε, λοιπόν, μήπως κανένα πρωί χτυπήσει το κουδούνι μας και δεν είναι ο γαλατάς (ο οποίος έτσι κι αλλιώς έχει από χρόνια πάψει να βγαίνει τσάρκα τα χαράματα).

Θυμήθηκε ακόμα ο εισαγγελέας να ζητήσει να συγκεντρωθούν όλες οι γραφολογικές πραγματογνωμοσύνες σχετικά με τις γραφομηχανές των οργανώσεων και αν δεν υπάρχουν να παραγγελθούν! Τώρα, στο τέλος της δίκης, θυμήθηκε να ζητήσει αυτό που ήταν καθήκον της εισαγγελικής αρχής (η οποία προΐσταται της Αντιτρομοκρατικής) να κάνει από την προδικασία. Είπαμε, όμως, ότι το δόγμα είναι μια ελαφρά παραλλαγή του γκεμπελισμού: αφού δεν έχουμε στοιχεία, ας δημιουργήσουμε εντυπώσεις, μπας και βρεθούν φιλότιμες (ρουφιανο)γραφίδες να τις αναπαράξουν.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και ο Μαύρος, με φτηνιάρικα ακροδεξιά ιδεολογήματα, όπως έκανε και στη δίκη για τη 17Ν.

Η υπεράσπιση απάντησε με σαφή και εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία. Μίλησε για το αστέρι, κοινό σύμβολο εκατοντάδων επαναστατικών οργανώσεων ανά τον κόσμο, για τις διαφορές και στον ιδεολογικοπολιτικό λόγο και στην τακτική των οργανώσεων που έδρασαν στην Ελλάδα, αλλά και για την απουσία οποιουδήποτε στοιχείου που να συνδέει τους κατηγορούμενους με την πράξη της ηθικής αυτουργίας στην εκτέλεση Βερνάρδου, που τους αποδίδεται.

Στο μεταξύ, ήρθε στο δικαστήριο ο Α. Κούγιας που επανέφερε το αίτημα για κατ' αντιπαράσταση εξέταση Πουλακίδα-Κυριακίδου-Χρήστου. Η επιχειρηματολογία του ήταν νομικά εμπεριστατωμένη, γιατί το θέμα αυτό είχε τεθεί από την υπεράσπιση Κανά από την ανάκριση ακόμη. Τότε αναφέρθηκε το όνομα του Πουλακίδα και των σχέσεών του με την Κυριακίδου. Δεν μπορεί λοιπόν -κατέληξε ο Α. Κούγιας- να έρχεται ένας μάρτυρας (ο Χρήστου), να διαψεύδει και την Κυριακίδου (που κατέθεσε ότι δεν έχει πει τίποτα στον Πουλακίδα) και τον Πουλακίδα (που κλήθηκε από τον Ζερβομπεάκο και κατέθεσε ότι η Κυριακίδου δεν του είχε πει τίποτα για σχέσεις Κανά-ΕΛΑ), να έρχεται ένας μάρτυρας και να καταθέτει ότι από τον Πουλακίδα έμαθε για σχέσεις Κανά-ΕΛΑ και να μη διερευνάται αυτό το ζήτημα και όλα όσα συναρτώνται μ' αυτό. Οι εισαγγελείς, στρεψοδικώντας σε σχέση με τα όσα ανέπτυξε ο Α. Κούγιας, πρότειναν την απόρριψη του αιτήματος. Το δικαστήριο αναγκάστηκε να αλλάξει την απόφασή του για απόρριψη του αιτήματος της υπεράσπισης Κανά και να επιφυλαχτεί για την κλήση του Πουλακίδα και την κατ' αντιπαράσταση εξέτασή του με την Κυριακίδου και τον Χρήστου.

Η συνεδρίαση έκλεισε με μια πολύ σημαντική πολιτική τοποθέτηση του Χρήστου Τσιγαρίδα, την οποία παραθέτουμε ολόκληρη, αφού την απομαγνητοφωνήσαμε. Τοποθέτηση έκανε και ο Μ. Κασίμης, την οποία επίσης παραθέτουμε.

Χ. Τσιγαρίδας

Υπάρχει αυτό το πληροφοριακό δελτίο του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα, του 1992, που συνεχώς γίνονται αναφορές εκεί, αλλά οι αναφορές γίνονται με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Εκφράζω το παράπονό μου στην υπεράσπιση πολιτικής αγωγής, γιατί δεν με πειράζει που αναφέρονται, αλλά θα ήθελα να αναφέρονται συνολικά. Δηλαδή, δεν μπορεί να απομονώνεται μια φράση και με αυτή να ζητείται από τους μάρτυρες να εκφράσουν τη γνώμη τους. Επαναλήφθηκε αυτό το φαινόμενο, δεν λέω ότι γίνεται σκοπίμως, είναι δύσκολα αυτά τα κείμενα, πιθανώς κάποιοι να μην τα κατανοούν στο σύνολό τους. Ρωτήθηκε, λοιπόν, μάρτυρας, αν εκεί που λέει "συνυπευθυνότητα" δεν είναι απόδειξη ότι η 1η Μάη και ο ΕΛΑ είναι μια οργάνωση. Δεν λέει αυτό το κείμενο. Λέει συγκεκριμένα συνυπευθυνότητα με συγκεκριμένες οργανώσεις -να μην σας το διαβάσω, τα ξέρετε- και δεν λέει συνυπευθυνότητα με την 1η Μάη. Να το ξεκαθαρίσουμε. Τα έχουμε πει και άλλες φορές. Δεν λέει, ούτε η οργάνωση που εγώ συμμετείχα ούτε η μετέπειτα οργάνωση ΕΛΑ - 1η Μάη, ότι οι πράξεις ήταν κοινές.

Ρωτήθηκαν μάρτυρες να θεμελιώσουν τη γνώμη που είχαν, ότι η 1η Μάη και ο ΕΛΑ ήταν μια κοινή οργάνωση από την αρχή. Απάντησαν, λοιπόν, ότι υπάρχει ένα έγγραφο, μια γραφολογική εξέταση, που λέει ότι είναι η ίδια γραφομηχανή. Επειδή έχω μια συγκεκριμένη αντίληψη -δεν ξέρω τα έγγραφα- έχω μια βεβαιότητα, όμως, ότι ΕΛΑ και 1η Μάη δεν έχουν καμιά σχέση. Μόλις λοιπόν κάποιος εμφανίζεται και λέει πως «μα έχουν σχέση, να, αυτό και εκείνο το σημείο», ξέρω πως κάτι εδώ πέρα τρέχει. Είναι μια ανακρίβεια και ψάχνω να τη βρω. Δηλαδή, ανάποδα είναι, δεν είναι θέμα η γνώση εκ των προτέρων που έχω. Εχω μια και μοναδική γνώση στην οποία θα επιμένω, ότι ο ΕΛΑ, η οργάνωση αυτή που συμμετείχα εγώ, μέχρι την ώρα που συμμετείχα, δεν είχε καμιά γνώση ποια είναι η 1η του Μάη, ποιοι την αποτελούν κ.λπ. Επομένως, κάθε φορά που κάτι λέγεται, λέω κάτσε να δούμε πως λέ-

γεται αυτό το πράγμα.

Μου δώσατε λοιπόν ένα αντίγραφο που είχαν και οι άλλοι. Γράφει συγκεκριμένα αυτό το αντίγραφο, ότι εξετάστηκαν τρία έγγραφα, με αυτή τη γραφολογική εξέταση που ψάχνουμε να βρούμε. Δεν την έχει μεν, και παρακαλώ να έρθει, γιατί είμαι βέβαιος ότι θα είναι αποδεικτική, ότι δεν ισχύει αυτό το πράγμα, αλλά εδώ πέρα γράφει το συμπέρασμα αυτής της έκθεσης. Και το συμπέρασμα αυτή της έκθεσης είναι ότι γράφτηκαν αυτά τα έγγραφα με την ίδια γραφομηχανή του ΕΛΑ. Βέβαια, αυτά τα τρία έγγραφα δεν αφορούν τον ΕΛΑ πριν την ένωση. Αφορούν μια προκήρυξη όταν οι οργανώσεις ήταν ενωμένες. Ε, δικαίως είναι η ίδια γραφομηχανή. Εάν έλεγε ότι εξέτασε ένα έγγραφο που ήταν προ της ενοποίησης με την 1η Μάη, εξέτασε και μια προκήρυξη της 1η Μάη και έλεγε ότι ήταν από την ίδια γραφομηχανή, θα είχαν δίκιο και θα έψαχνα και εγώ να βρω πώς και γιατί. Λοιπόν, εδώ λέει ότι γράφτηκαν με την ίδια γραφομηχανή τρία έγγραφα που δικαίως γράφτηκαν με την ίδια γραφομηχανή και η οποία δεν αφορά την οργάνωση ΕΛΑ μέχρι το 1990 και άρα και τις σχέσεις της με την 1η Μάη.

Βέβαια, παρακάτω ο κ. Κολιοκώστας έχει δικά του συμπεράσματα. Λέει εδώ πέρα πέντε ανθρώπους και δεν καταλαβαίνω γιατί χρησιμοποιείται μόνο αυτό το στοιχείο και δεν χρησιμοποιούνται τα πέντε ονόματα που λέει παρακάτω μετά βεβαιότητας ότι είναι μέλη της 1ης Μάη. Δεν καταλαβαίνω γιατί δηλαδή η πολιτική αγωγή της υπόθεσης Βερνάρδου δεν αξιοποιεί αυτό το κείμενο, που λέει ο κ. Κολιοκώστας μετά βεβαιότητας πέντε ονόματα: Αυτοί είναι στην 1η Μάη, πιάστε τους.

Λοιπόν, με αυτό τί θέλω να πω; Οχι ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι στην 1η Μάη, αλλά θέλω να πω ότι είναι συμπεράσματα τα άλλα, ότι είναι κοινές οι προκηρύξεις και ότι η γραφομηχανή ήταν Adler, από ό,τι άκουσα, δεν θυμάμαι, τέλος πάντων είναι μια διαφορετική γραφομηχανή από ό,τι επίσης έχω ακούσει ότι γραφόντουσαν τα έγγραφα του ΕΛΑ, που ήταν Olivetti, ξέρω και εγώ τι ήταν. Αρα, και εδώ φαίνεται από την γραφολογική εξέταση ότι ήταν μια ιδιάζουσα, άλλη, διαφορετική γραφομηχανή, που η 1η Μάη έγραφε τα κείμενά της.

Σε κάθε περίπτωση, σας επαναλαμβάνω τη δικιά μου πεποίθηση, γνώση, ότι δεν έχει, ξανά, καμιά σχέση η 1η Μάη με τον ΕΛΑ. Αυτό όσον αφορά το πρώτο στοιχείο, ως αποδεικτικό του ότι η 1η Μάη ήταν δήθεν μια άλλη ονομασία, ότι ήταν ο ΕΛΑ σε κάθε περίπτωση.

Επίσης, άκουσα εδώ, το οποίο βέβαια δεν είναι για τώρα, αλλά θα κάνω μια νύξη γιατί καταλαβαίνω το ενδιαφέρον της έδρας και των συνηγόρων πολιτικής αγωγής, ότι υπήρξαν επωνυμίες μαϊμού. Οπως θα δείτε, για δύο μόνο συγκεκριμένες οργανώσεις με άλλη ονομασία ο ΕΛΑ ανέλαβε, ή μάλλον όχι, ο ΕΛΑ είπε ότι ήταν δικές του: η «Ε.Ο. Χρ. Κασίμης» και ο «Ιούνης 78». Αυτές οι δύο οργανώσεις έχουν συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες. Δεν είναι οργανώσεις μαϊμού, δεν είναι οργανώσεις στην κατεύθυνση που λένε διάφοροι, ότι κάναμε, ξέρω εγώ, διάφορες οργανώσεις εκεί πέρα για να δείξουμε...

Θα συνεισφέρω και έναν πολιτικό λόγο. Το πρόβλημα το δικό μου, το θεωρητικό, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν ότι η πολιτική επιφάνεια που αντανακλούσε η δράση του ΕΛΑ στην κοινωνία ήταν αναντίστοιχη με την πραγματικότητα. Και αυτό γιατί το θεωρούσα πάρα πολύ κακό; Διότι μια τέτοια ιστορία βάζει τους ανθρώπους, το λαό, τους εργαζόμενους, σε μια θέση θεατή, όταν κανείς πιστεύει ότι υπάρχει μια τρομακτική οργάνωση που ανέλαβε τέλος πάντων τα πάντα, να κάνει την επανάσταση δεν ξέρω τι κ.λπ. Λέει, θα κάτσω κάτω να τους κοιτάω, μπράβο στα παιδιά, προχωράτε. Ενώ η δική μου πολιτική αντίληψη σε αυτήν την ιστορία ήταν τελείως ανάποδη. Ούτε το κέντρο πίστευα ότι μπορούσαμε να είμαστε, σαν οργάνωση, ούτε έπρεπε να είμαστε.

Και εδώ περνάω στο δεύτερο στοιχείο, που προσπάθησαν να αποδείξουν οι μάρτυρες, της ταυτότητας 1ης Μάη και ΕΛΑ. Είπαν: ξέρετε, οι δυο αυτές προκηρύξεις είναι προφανώς ίδιες, γράφονται τα ίδια πράγματα, οι ίδιοι τα γράφουν, τα ίδια λένε. Λοιπόν, δεν μπορώ τώρα να σας αναπτύξω, γιατί και χρόνο δεν έχουμε, αλλά στον κατάλληλο χρόνο θα δείτε, ότι ιδεολογικά, πολιτικά και υφολογικά αυτές οι προκηρύξεις δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους.

Επειδή, στην τιμή μου και στη συνείδηση μου, δεν έχω διαβάσει την προκήρυξη του Βερνάρδου και επομένως δεν θα μπορούσα να αναφερθώ συγκεκριμένα, δεν την έχω διαβάσει ποτέ, άκουσα όμως εδώ κάποια πραγματάκια που λέγανε. Δεν την έχω διαβάσει, αλλά θα την διαβάσω, γιατί θέλω να προσδιορίσω, εγώ πια, τις διαφορές αυτές, τις ιδεολογικές, άκουσα όμως πέντε πραγματάκια που είπατε εκεί. Θα σας πω, κατά την γνώμη μου, μια σημαντική διαφορά, αν μπορείτε να την καταλάβετε. Λέει σε κάποιο σημείο η προκήρυξη: «Απευθυνόμαστε στην εργατική τάξη». Ξέρετε τί σημαίνει αυτό; Οτι αυτή η οργάνωση που το είπε αυτό θεωρεί ότι είναι πάρα πολύ σημαντική, ότι είναι αυτή που θα αντιπροσωπεύσει την εργατική τάξη και γι' αυτό της απευθύνεται. Οπως απευθύνεται και ο Καραμανλής και ο Παπανδρέου και όποιος νομίζει ότι μπορεί και πρέπει να κυβερνήσει την Ελλάδα. Η λέξη «απευθυνόμαστε», λοιπόν, στοιχειοθετεί μια συγκεκριμένη αντίληψη που έχει αυτή η οργάνωση και αυτή βέβαια η αντίληψη ούτε καν υπάρχει -και δεν υπάρχει και από πολιτικής και από ιδεολογικής και από προσωπικής σε κάθε περίπτωση τοποθέτησης- σε κανένα κείμενο του ΕΛΑ. Αυτό είναι το πιο σημαντικό.

Τώρα, το «καθεστωτική δικαιοσύνη», αν πιάσετε και τον «Ριζοσπάστη» θα δείτε ότι το γράφει μέσα, και αυτός δεν είναι ΕΛΑ. Και άλλα έντυπα υπάρχουν. Τί θα πει καθεστωτική δικαιοσύνη; Καθεστωτική δικαιοσύνη είστε. Εξαρτάται πως θέλει κανείς να το προεκτείνει στο μυαλό του μέσα. Τί είστε; Είστε μια δικαιοσύνη, υπάρχει ένα καθεστώς και εφαρμόζετε τους νόμους του καθεστώτος. Τώρα, αν αυτοί οι νόμοι είναι καλοί, αν είναι έτσι, αν είναι παράξενοι, αν... Θέλω να πω, ότι το «καθεστωτική δικαιοσύνη» δεν προσδιορίζει τίποτα.

Μπρίλλη: Δέχεστε λοιπόν ότι είμαστε καθεστωτική δικαιοσύνη;

Φράγκος: Ωστε μας λέτε καθεστωτική δικαιοσύνη;

Τσιγαρίδας: Σας είπα ότι εξαρτάται...

Μπρίλλη: Το παραδέχεστε.

Τσιγαρίδας: Είστε επαναστατική δικαιοσύνη; Είστε λαϊκή δικαιοσύνη; Είσαστε μια δικαιοσύνη που αυτή τη στιγμή σαν θεσμός αντιπροσωπεύει το καθεστώς που έχουμε.

Φράγκος: Καθεστωτική είμαστε δηλαδή τώρα;

Τσιγαρίδας: Πάλι τα ίδια... Σας λέω, το «καθεστωτική δικαιοσύνη» να με ρωτήσετε πώς το εννοώ, γιατί εσείς στο μυαλό σας με το «καθεστωτική δικαιοσύνη» έχετε μια απαξία. Δηλαδή, ότι εννοούμε ότι κάνετε ό,τι σας λένε. Εγώ δεν το εννοώ αυτό το πράγμα. Εσείς νομίζω, κ. εφέτα, ότι και δικαίως ίσως εκνευρίζεστε, γιατί νομίζετε, αν σας αποκαλέσω, όπως είπατε, καθεστωτική δικαιοσύνη, ότι σας απαξιώνω, δηλαδή ότι σας λέω ότι κάνετε ό,τι σας λέει το καθεστώς. Εγώ δεν είπα τέτοιο πράγμα. Ε, κάπως το εννοώ αυτό το πράγμα και θέλω, αν νομίζετε ότι σας προσβάλλω, να σας εξηγήσω όταν το επιτρέψετε. Αλλη έννοια, λοιπόν, μπορεί να δώσει κανείς σε μια κουβέντα τέτοια, καθεστωτική δικαιοσύνη, δηλαδή αυτή που σας προσβάλλει και εκνευρίζεστε, που εννοεί ότι κάποιοι σας λένε τι να κάνετε, ανεξάρτητα από τους νόμους, και άλλο αυτό που εννοώ εγώ και που λέω ότι ένα καθεστώς υπάρχει σήμερα, αυτό που είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ο θεσμός της δικαιοσύνης ισχύει και εσείς έχετε έναν ρόλο να παίξετε μέσα σε αυτό το καθεστώς, δεν έχετε έναν ρόλο; Αυτό τον ρόλο που παίζετε σήμερα. Σας πρόσβαλλα εγώ ποτέ και σας είπα, ξέρετε, πιστεύω ότι ό,τι σας είπαν θα κάνετε εδώ μέσα; Γιατί νομίζετε ότι αγωνίζομαι εδώ μέσα, μιλάω, κάνω, δείχνω; Διότι πιστεύω ότι κάποια στιγμή και με αυτά που θα ακούσετε και με βάση την ηθική απόδειξη, όπως λέτε, θα κρίνετε σωστά.

Μπρίλλη: Ναι, αλλά είπατε πάλι μια φρασούλα...

Τσιγαρίδας: Πείτε μου.

Μπρίλλη: Είπατε ότι αυτό που σας προσβάλλει και εκνευρίζεστε και ανεξάρτητα από το να εφαρμόζετε τους νόμους, υπακούετε και στις...

Τσιγαρίδας: Οχι, όχι, είπα το ανάποδο ακριβώς, τελείως το ανάποδο, όσον αφορά εμένα. Εγώ αν λοιπόν σας πω ότι είστε καθεστωτική δικαιοσύνη, ακριβώς δεν εννοώ αυτό που είπατε ότι είπα. Οχι, δεν το εννοώ, γιατί τώρα κάπως με στριμώξατε, γιατί δεν το εννοώ πραγματικά. Δεν εννοώ λοιπόν, όταν σας λέω εγώ καθεστωτική δικαιοσύνη, ότι κάποιοι σας λένε τι να κάνετε. Οχι, βέβαια, έχετε νόμους συγκεκριμένους, έχετε τρόπο που θα μας δικάσετε εδώ πέρα, και αυτόν βέβαια τον διεκδικούν και οι δικηγόροι μας και τον εφαρμόζετε κατά την γνώμη μου, μέχρι στιγμής σε ικανοποιητικό βαθμό και με βάση αυτά θα μας δικάσετε, τους μάρτυρες, τις αποδείξεις κ.λπ.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι αυτά είναι τα στοιχεία που μπορεί κανείς, αν βέβαια ενσκύψει μέσα στην πραγματικότητα, την ιδεολογική και την πολιτική αυτών των προκηρύξεων, να καταλάβει το ότι είναι τρομακτικές οι διαφορές. Τώρα, για να σας δώσω ένα μικρό παράδειγμα, αλλά δεν υπάρχει λόγος αυτή τη στιγμή, άκουσα να λέει «αντικαπιταλιστική ταξική πάλη». Ε, αυτά, ας το πούμε έτσι, ανάγονται σε κάποιες συγκεκριμένες στάσεις, βιβλία κ.λπ., τα οποία βέβαια οι προκηρύξεις του ΕΛΑ ούτε τις έχουνε, ούτε τις θέλανε, ούτε τις δηλώσανε ποτέ. Είναι συγκεκριμένες αυτές οι φράσεις. Και φυσικά, είμαι βέβαιος, ότι αν τις ψάξω, θα σας βρω και πολλά άλλα πράγματα. Γιατί εγώ πιστεύω ότι αυτή η οργάνωση ήταν διαφορετική από τον ΕΛΑ και όταν ενώθηκε με τον ΕΛΑ κάποιοι συμβιβασμοί θα γινήκανε, ιδεολογικοί, πολιτικοί και άλλα που λέγαμε. Είναι άλλη οργάνωση και είναι προφανές.

Μ. Κασίμης

Θέλω να εκφράσω μερικές σκέψεις σαν σχολιασμό για την δολοφονία του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Βερνάρδου. Στην πρόταση του εισαγγελέα στο Συμβούλιο των Εφετών δεν αναφερόμουν στην δολοφονία του κ. Βερνάρδου -στην πρόταση- όμως στο βούλευμα κατηγορούμαι σαν ηθικός αυτουργός, χωρίς κάποια ιδιαίτερη αναφορά σε συγκεκριμένα στοιχεία. Πράγματι, φάνηκε και από την ακροαματική διαδικασία. Σε σχετική ερώτηση της συνηγόρου μου, η κόρη του κ. Βερνάρδου, η κ. Καλλιόπη Βερνάρδου, η οποία όπως είναι φυσικό έκανε έρευνα, είπε ότι δεν έχει να προσθέσει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει κάτι τέτοιο. Είπε, όμως, ότι οι δολοφόνοι του πατέρα της, με τον τρόπο που τον δολοφόνησαν, έδειξαν προσωπική εμπάθεια και μίλησε για το βούλευμα που αφορούσε την απαλλαγή των δύο αστυνομικών που δολοφόνησαν τον αδερφό μου. Εγώ θέλω να σημειώσω τα εξής:

1. Οταν γινόταν η έφεση για το βούλευμα, εγώ ήμουν κάτοικος της Δυτικής Γερμανίας μέχρι το 83.

2. Οτι δεν αναφερόταν τίποτα γι' αυτό το βούλευμα στην προκήρυξη της 1ης Μάη. Το αντίθετο, γίνεται αναφορά, που μας διαβάσατε την προκήρυξη, γίνεται αναφορά στο όνομα του αδερφού μου μαζί με άλλα 10 ονόματα ατόμων που έχουν σκοτωθεί από την αστυνομία, Κουμή, Κανελλοπούλου και άλλων. Αντίθετα, πιστεύω ότι αν ήξεραν, με τις ιδεοληψίες που έχουν αυτοί οι άνθρωποι, θα το ανέφεραν. Οπως άλλωστε ανέφεραν το βούλευμα για την υπόθεση Φολίνι. Καθώς και τον κ. Δημητρόπουλο, χωρίς να σκέφτονται τις συνέπειες.

3. Οπως είπε η κ. Καλλιόπη Βερνάρδου, ο κ. Ραυτόπουλος της τηλεφώνησε και της είπε για την εκδοχή Σερίφη. Πράγμα όμως που δεν έκανε εδώ στην ακροαματική διαδικασία. Δηλαδή, την εισήγαγε σε μια συγκεκριμένη σεναριολογία και στο ακροατήριο μίλησε για ένα άλλο σενάριο. Ετσι, εκείνη ερεύνησε και έμαθε ότι ο πατέρας της είχε εισηγηθεί την απαλλαγή των δύο αστυνομικών που σκότωσαν τον αδερφό μου. Οπως ήταν φυσικό, με την απέχθεια που έτρεφε στους εκτελεστές του πατέρα της, πιάστηκε από αυτή την ιδέα και την ανέφερε στον κ. Ζερβομπεάκο, πιστεύω.

Οπως είπε και ο κ. Αναπληρωτής Εισαγγελέας, ο κ. Βερνάρδος όμως έκανε μόνο μια εισήγηση. Το συμβούλιο αποφάσισε θετικά ή αρνητικά. Είναι διαστροφή να το εκλαμβάνεις ως λόγο για να αφαιρέσεις μια ζωή. Τέλος, θέλω να σημειώσω ακόμα μια φορά ότι η κ. Καλλιόπη Βερνάρδου κατηγορηματικά δεν αναφέρθηκε σε εμένα προσωπικά όσον αφορά το θέμα της ηθικής αυτουργίας. Ευχαριστώ.

■ 63η μέρα, Δευτέρα, 7.6.2004

Η μέρα ξεκίνησε με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης, που περιλαμβάνονται στον κατάλογο της εισαγγελίας, επειδή είχαν καταθέσει και στην ανάκριση. Η υπεράσπιση Κασίμη σημείωσε ότι μολονότι έχουν καταθέσει στον ανακριτή 18 μάρτυρες υπεράσπισης, στον κατάλογο της εισαγγελίας δεν έχει κληθεί ούτε ένας. Η πρόεδρος απάντησε ότι δεν ευθύνεται το δικαστήριο γι' αυτό, ενώ οι δύο παριστάμενοι εκπρόσωποι της εισαγγελικής αρχής τήρησαν αιδήμονα σιωπή.

Θανάσης Σκρούμπελος: Σύντροφος του Κώστα Αγαπίου στον αντιδικτατορικό «Ρήγα», δήλωσε ότι με τον Κ. Αγαπίου αγωνίστηκαν για την αποκατάσταση της δημοκρατίας και γι' αυτό δεν πιστεύει ότι πήγε να βλάψει τη δημοκρατία συμμετέχοντας στις οργανώσεις ΕΛΑ και 1η Μάη. Επίσης, ότι έχει εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη για την οποία αγωνίστηκαν την περίοδο της χούντας. Αποκάλυψε επίσης, ότι το «πειραγμένο» διαβατήριο με το οποίο ο Αγαπίου βγήκε στο εξωτερικό την περίοδο της χούντας και με το οποίο ερχόταν παράνομα στην Ελλάδα ήταν στο όνομα Γιάννης Φίλιππας ή Φιλίππου και πως πολύς κόσμος και μετά τη δικτατορία τον φώναζε Γιάννη, όπως και άλλους που ήταν γνωστοί με ψεύτικα ονόματα.

Δημήτρης Μανωλάκος: Αλλος ένας σύντροφος του Αγαπίου από τον αντιδικτατορικό «Ρήγα», γραμματέας του ΚΣ της Οργάνωσης τότε. Υποστήριξε ότι ο «Ρήγας» είχε άποψη ενάντια στις πολιτικές δολοφονίες ακόμη και την περίοδο της δικτατορίας. Συζήτησε την απόπειρα του Παναγούλη κατά του δικτάτορα Παπαδόπουλου και διαφώνησε μ' αυτή την τακτική. Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, κατά την κρίση του, ο Αγαπίου να συμφωνήσει σε τέτοιες ενέργειες μετά τη δικτατορία, όταν δεν συμφωνούσε εκείνη την περίοδο. Οσο για το ερώτημα της προέδρου, γιατί οι μηχανισμοί επέλεξαν τον Αγαπίου για να στήσουν σε βάρος του σκευωρία και όχι οποιονδήποτε άλλο, απάντησε ότι ο Αγαπίου ήταν ο εύκολος στόχος, ενώ π.χ. ο ίδιος ο Μανωλάκος ήταν δημοσιογράφος, παντρεμένος, με οικογένεια και το προφίλ του δεν θα ταίριαζε με τίποτα σ' αυτόν τον σχεδιασμό.

Στη διάρκεια της κατάθεσης Μανωλάκου, η πρόεδρος Μπρίλλη πέταξε μια ακόμα «βόμβα». Οταν ο κ. Μανωλάκος αναφέρθηκε στον Καββαδία, που δεν είναι κατηγορούμενος μολονότι αναφερόταν στα αρχεία της Στάζι, επιχειρηματολογώντας πάνω στην άποψή του για τους λόγους που έκαναν τον Κ. Αγαπίου εύκολο στόχο, η πρόεδρος παρατήρησε: «Και πού ξέρετε εσείς ότι δεν έχει μπει σε πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων;». Εξήγησε δε και τι εννοούσε: Να έχει πάει στην Αντιτρομοκρατική, να έχει δώσει πληροφορίες και να προστατεύεται. Αυτό, βέβαια, δεν προβλέπεται πουθενά στο ελληνικό ποινικό σύστημα. Ούτε στον τρομονόμο, που μιλάει για προστατευόμενους μάρτυρες, όχι όμως για εξαφάνιση μαρτύρων που δεν θα εμφανίζονται πουθενά, αλλά θα έχουν χρησιμοποιηθεί μόνο σαν αφανείς ρουφιάνοι. Αν το συγκεκριμένο άτομο ή οποιοσδήποτε άλλος συνεργάστηκε με την Αντιτρομοκρατική,

→

θα έπρεπε να υπάρχει στη δικογραφία κατάθεσή του και να εμφανιστεί και στο δικαστήριο να καταθέσει ως προστατευόμενος μάρτυρας, όπως ήταν στη δίκη για τη 17Ν οι δυο μάρτυρες με τους κωδικούς Α1 και Β1, οι οποίοι τελικά κατέθεσαν με το όνομά τους. Μπορεί η Αντιτρομοκρατική να έχει βρει ρουφιάνους (αυτό εμείς δεν το γνωρίζουμε), όμως πώς έρχεται η πρόεδρος του (κατά τα άλλα ανεξάρτητου) δικαστήριου και υποστηρίζει μια διαδικασία εμφανώς παράνομη, αφού δεν προβλέπεται από κανένα νόμο; Ιδού μια ακόμα απόδειξη για την αμεροληψία του δικαστήριου.

Γεώργιος Κιθαρατζής: Μέλος της «Δημοκρατικής Αμυνας» είχε συνεργαστεί με τον Κ. Αγαπίου την περίοδο της χούντας (είχαν κάνει κοινές ενέργειες). Διαβεβαίωσε το δικαστήριο ότι ο Κ. Αγαπίου δεν θα μπορούσε να συμμετάσχει σε ενέργειες με ανθρωποκτόνο πρόθεση. Επίσης, επειδή έκανε παρέα με τον Αγαπίου και μετά τη μεταπολίτευση, γνώριζε ότι ουδέποτε κρυβόταν, ότι ήταν γνωστός σε πάρα πολύ κόσμο, με το όνομά του βέβαια, όπως επίσης γνώριζε για το δεσμό του με την Ειρήνη Αθανασάκη. Από τις ερωτήσεις που του έκανε ο ίδιος ο Κ. Αγαπίου αποκαλύφτηκε ότι πήγαιναν συχνά στην Ελβετία, στην περίοδο της χούντας, και ότι πολλοί ξένοι, από αυτούς που βοηθούσαν τις αντιδικτατορικές οργανώσεις, προσφωνούσαν τον Κ. Αγαπίου ως «Φιλίπ», με βάση το όνομα Γιάννης Φιλίππου που είχε το πλαστό του διαβατήριο. Θυμίζουμε, ότι στον Κ. Αγαπίου αποδίδεται το ψευδώνυμο «Φιλίπ» με βάση τα περιβόητα αρχεία της Στάζι.

Ιωάννης Αρμακόλλας: Ο τελευταίος εργοδότης της Ειρ. Αθανασάκη, διαβεβαίωσε ότι την τελευταία εφταετία εργαζόταν μαζί του στη Μύκονο από τον Απρίλη μέχρι το Νοέμβρη κάθε χρονιάς και ότι μάλιστα ετοιμαζόταν για μόνιμη εγκατάσταση στο νησί.

Γεωργία Ανδρουλάκη: Συνάδελφος και φίλη της Ειρ. Αθανασάκη από το 1978, κατέθεσε για την προσωπικότητά της, για τη δουλειά της που πολλές φορές ήταν μέχρι αργά το βράδυ, για το δεσμό της με τον Κ. Αγαπίου, που βεβαίως τον γνώριζε ως Κ. Αγαπίου, αλλά και για το ψευδώνυμο «Μυρτώ», που της το είχαν κολλήσει στην ΚΝΕ και με το οποίο την γνώριζε όλο το Περιστέρι. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι η κ. Ανδρουλάκη γνώριζε ολόκληρη την ιστορία με τον πράκτορα Αλεξ Περάκης, ο οποίος έστελνε ανθοδέσμες στην Αθανασάκη και μετά της έδωσε ραντεβού σε καφέ του Συντάγματος. Οταν η Αθανασάκη επέστρεψε στη δουλειά, απ όπου είχε φύγει για λίγο (για τη συνάντηση), ήταν ταραγμένη και της αποκάλυψε ότι ο πράκτορας της είχε προτείνει αμοιβή για να καταδώσει τον Κ. Αγαπίου. Είναι χαρακτηριστικό ότι η πρόεδρος προσπαθούσε να διώξει τη μάρτυρα από την αρχή ακόμα της κατάθεσής της. Με τα χίλια ζόρια και διακοπτόμενη συνεχώς από την πρόεδρο κατάφερε να υποβάλει μερικές ερωτήσεις η Κ. Ιατροπούλου. Η πρόεδρος δεν επέτρεπε να ακουστεί τίποτα για την προσωπικότητα και την επαγγελματική και κοινωνική ζωή της Αθανασάκη, πράγματα που -όπως επισήμανε η Κ. Ιατροπούλου- πρέπει να ενδιαφέρουν το δικαστήριο. Πώς μπορεί, για παράδειγμα, να της αποδοθούν οι πράξεις για τις οποίες κατηγορείται, όταν αυτή δούλευε από το πρωί μέχρι το βράδυ; Αυτά, όμως, φαίνεται ότι είναι «ψιλά γράμματα» για την κ. Μπρίλλη. Το μόνο που την ενδιαφέρει είναι να προλάβει τη «dead line» της 2ης Αυγούστου. Να τελειώσει τη δίκη άρον-άρον, με καταδίκες βέβαια, για να μη «κακοχαρακτηριστεί» η χώρα από τους μεγάλους προστάτες.

Κυριακούλα Τσιγαρίδα: Η σύζυγος του Χρ. Τσιγαρίδα κατέθεσε για τον άνθρωπο Τσιγαρίδα και για την πορεία της υγείας του, η οποία πήρε την κατιούσα από το 1987, με αποτέλεσμα από το 1989 να μετακινείται με πατερίτσες για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, να πάψει να οδηγεί (σχεδόν τυφλός από το ένα μάτι και με όραση 60% στο άλλο) και να έχει ανάγκη βοήθειας άλλου για να βγει από το σπίτι του. Η ίδια έμαθε για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ δυο μέρες πριν τη σύλληψή του, όταν κάλεσε την ίδια και τα παιδιά του και τους ανακοίνωσε ότι ένα από τα άτομα που «φωτογραφίζονται» από τα κατευθυνόμενα ρεπορτάζ είναι ο ίδιος και πως επίκειται η σύλληψή του. Η ίδια εκτίμησε ότι ο Χρ. Τσιγαρίδας δεν θα μπορούσε να συμμετάσχει σε μια οργάνωση που διαπράττει ανθρωποκτονίες.

Κώστας Τσιγαρίδας: Ο μεγαλύτερος γιος του Χρ. Τσιγαρίδα κατέθεσε ότι πέρα από την προσωπική είχε και στενή επαγγελματική σχέση με τον πατέρα του, από το 1988 μέχρι το 1991 και από το 1992 και μετά, όταν ολοκλήρωσε τη στρατιωτική του θητεία. Για το διάστημα αυτό, ο ίδιος δεν διαπίστωσε τίποτα που να τον υποψιάσει ότι ο πατέρας του είχε δράση στον ΕΛΑ, ειδικά από τότε που είχε αρχίσει να χάνει το φως του και να έχει δυσκολίες μετακίνησης. Ακόμη, κατέθεσε ότι η μητέρα του, αρκετά χρόνια μετά το χωρισμό της με τον πατέρα του, απέκτησε μια μακρινή συγγενική σχέση με τον Κ. Αγαπίου, τον οποίο γνώρισε και εκείνος από μικρός. Ετσι, μπορεί να διαβεβαιώσει ότι ο Χρ. Τσιγαρίδας δεν είχε καμιά επαφή με τον Κ. Αγαπίου, αλλά είχε κάποια επαγγελματική συνεργασία με τον πολιτικό μηχανικό Κ. Αγαπίου. Αυτό το επιβεβαίωσε με δήλωσή του και ο Χρ. Τσιγαρίδας, διευκρινίζοντας ότι με τον πολιτικό μηχανικό Κ. Αγαπίου (όχι τον κατηγορούμενο, βέβαια, που δεν είναι πολιτικός μηχανικός) συνεργάστηκε κάποιες φορές για επιστημονικά θέματα, ενώ χορήγησε το πτυχίο του στον συγκεκριμένο μηχανικό, που συνεργαζόταν με την πρώην σύζυγό του επαγγελματικά, για να μπορούν να παίρνουν κάποιες μελέτες, χωρίς ο ίδιος να έχει καμιά επαγγελματική ανάμιξη σ' αυτό το μελετητικό γραφείο. Επίσης, ο Κ. Τσιγαρίδας επιβεβαίωσε ότι ο πατέρας του είχε επαγγελματική σχέση με τον Κανά, η οποία διακόπηκε γύρω στο 1990-91, ενώ ο ίδιος ο Κ. Τσιγαρίδας συνέχισε αυτή τη συνεργασία σε δικές του δουλειές για κανένα έτος ακόμη.

Κ. Σαλαμάνος και **Εμμ. Χριστουλάκης:** Κιμωλιάτες, ήρθαν να καταθέσουν υπέρ του Αγγ. Κανά και να πουν τη γνώμη τους για την Κυριακίδου και τις σχέσεις της με τον Βεντούρη. Η πρόεδρος τους φέρθηκε σκαιότατα, ιδιαίτερα στον πρώτο, έναν ηλικιωμένο άνθρωπο, τον οποίο δεν άφησε να πει δυο καλά λόγια για τον Κανά. Σε κατάσταση υστερίας για μια ακόμη φορά, τον έδιωξε κακήν-κακώς.Στη συνέχεια, η πρόεδρος προσπάθησε να μπει στη διαδικασία της κατάθεσης των εγγράφων, λέγοντας ότι οι υπόλοιποι μάρτυρες μπορούν να καταθέσουν αργότερα. Χρειάστηκε να καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια ο υπερασπιστής Ν. Δαμασκόπουλος για να καταλάβει η κ. Μπρίλλη ότι αυτοί είναι μάρτυρες του κατηγορητήριου και πρέπει να εξεταστούν πριν την ανάγνωση των εγγράφων, όπως επιβάλλει η δικονομική τάξη. Ετσι, δέχτηκε να διακόψει τη συνεδρίαση μισή ώρα πριν τις 3. Είναι φανερό ότι προσπαθεί να τελειώσει τη δίκη πριν τις 2 Αυγούστου και δεν την ενδιαφέρει τίποτα πλέον. Εμφανίζεται σαν να γνωρίζει ήδη και την απόφαση και τις ποινές.

■ 64η μέρα, Τρίτη, 8.6.2004

Πρωί-πρωί κατέφθασε επιτέλους ο περιβόητος Μητσώνης. Ο απότακτος μπάτσος που αντιμετωπίζει κατηγορίες με το μισό ποινικό κώδικα και που ήταν αυτόπτης μάρτυρας στην εκτέλεση Βερνάρδου. Δεν αναγνωρίζει κανέναν από τους κατηγορούμενους (είναι κατηγορηματικός σ' αυτό και μάλιστα προσδιορίζει ότι δεν ταιριάζει με τίποτα η ηλικία τους), διαβεβαιώνει όμως ότι μετά το συμβάν είχε αναγνωρίσει πρόσωπο από φωτογραφίες που του έδειξαν στην Ασφάλεια. Αυτή η αναγνώριση, όμως, δεν αναφέρεται στην κατάθεσή του. Του είχε κάνει -λέει- και αυτού εντύπωση, αλλά δεν το έθιξε ποτέ. Κι εκεί που τον ρωτάνε γιατί δεν το σχολίασε ή δεν διαμαρτυρήθηκε, καίτοι ήταν αστυνομικός, πετάει την κορυφαία ατάκα: «Η Αστυνομία όταν θέλει γράφει και όταν θέλει δεν γράφει»! Κάτι ξέρει αυτός, τόσα χρόνια μπάτσος ήταν. Κάτι δικαστές κάνουν πως δεν τα καταλαβαίνουν αυτά και τους πιάνει ιερό μένος κάθε φορά που ένας πολίτης μιλάει για τα κατορθώματα της Αστυνομίας.

Οι δικαστές τον απαξίωσαν. Ο ένας μετά τον άλλο άρχισαν να ψέγουν τον Μητσώνη, γιατί δεν ξαναπήγε στην Αστυνομία να διαμαρτυρηθεί που δεν έγραψαν στην κατάθεσή του την αναγνώριση που έκανε και γιατί δεν έκανε καταγγελία στον τακτικό ανακριτή που έδωσε κατάθεση αργότερα. Κι εμείς αναρωτηθήκαμε: όταν η υπεράσπιση ρωτούσε την Κυριακίδου, γιατί δεν αναρωτήθηκε και δεν πήγε να δει τι έγιναν οι αποκαλύψεις της για τον Κανά, μολονότι πέρασαν 7 μήνες από τη μέρα που πρωτοκατέθεσε στον Διώτη, γιατί το δικαστήριο έλεγε ότι αυτό δεν ενδιαφέρει και ότι η Κυριακίδου δεν είχε κανένα λόγο να ενδιαφερθεί για την τύχη των καταγγελιών της; Αναρωτηθήκαμε επίσης: Οταν η υπεράσπιση μιλούσε για στήσιμο της υπόθεσης από την Αντιτρομοκρατική, ο εισαγγελέας Πατσής απειλούσε τους δικηγόρους με άσκηση ποινικής δίωξης. Τώρα, που ο Μητσώνης κατέθεσε ότι ο ίδιος αναγνώρισε σε ποσοστό 99% και «έπνιξαν» την κατάθεσή του, τώρα, που ο Μητσώνης δήλωσε ότι η Αστυνομία στήνει τις καταθέσεις όπως τη βολεύει, γιατί ο κ. Πατσής δεν έδειξε την ίδια ευαισθησία;

Αφού, λοιπόν, τέλειωσε ο Μητσώνης, χωρίς να προκύψει τίποτα το συνταρακτικό από την κατάθεσή του, όπως περίμενε η πολιτική αγωγή (δεν προέκυψε καν ενίσχυση της θεωρίας της συγκάλυψης της δράσης του ΕΛΑ από τις αρχές ασφάλειας, γιατί δεν βόλεψε), περάσαμε στη συνέχιση της εξέτασης των μαρτύρων υπεράσπισης που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του κατηγορητήριου.

Αγγελική Μαργαρίτη: Στέλεχος του ΚΚΕ μέχρι το 1991, συντρόφισσα της Ειρήνης Αθανασάκη στην ΚΝΕ και φί-

Ο έχων τη μύγα

Ο διάλογος που ακολουθεί είναι πιστή απομαγνητοφώνηση διαλόγου του δημοσιογράφου Μίμη Μανωλάκου με την πρόεδρο και τον εισαγγελέα του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού. Διάλογος χαρακτηριστικός, που δεν χρειάζεται κανένα ιδιαίτερο σχόλιο. Αισθάνονται ότι έχουν χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία, βλέπουν ότι συνολικά ο Τύπος έχει απαξιώσει τη συγκεκριμένη διαδικασία και τα όσα προκλητικά γίνονται σ' αυτή (γι' αυτό λίγο πριν η πρόεδρος συμβούλευε τον κ. Μανωλάκο να μη δίνει καμιά βάση στα δημοσιεύματα, εκτός ίσως από αυτά του Λαμπρόπουλου και του PLAYBOY, που τόσο έχουν εντυπωσιάσει τον εισαγγελέα Πατσή) και ενοχλούνται ακόμα και από τις πλέον αυτονόητες επισημάνσεις που μπορεί να κάνει οποιοσδήποτε παρακολουθεί αυτή την υπόθεση. Ιδού ο διάλογος:

Μανωλάκος: Εγώ πιστεύω ότι το δικαστήριο βρίσκεται υπό πίεση.

Πρόεδρος: Δεν κατάλαβα, τί εννοείτε;

Μανωλάκος: Εννοώ αντικειμενική, ιστορική πίεση.

Πρόεδρος: Κάνετε πάρα πολύ μεγάλο λάθος. Παρακαλώ, τί εννοείτε και πέστε το ευκρινώς, τί εννοείτε με το υπό πίεση;

Μανωλάκος: Οι συνθήκες εννοώ πιέζουν. Κι αυτό το έμαθα και στη Νομική όπου σπουδάσατε κι εσείς.

Πρόεδρος: Ποιες συνθήκες πιέζουν;

Μανωλάκος: Αυτό που μας μάθανε, ότι ο δικαστής αποφασίζει με βάση το νόμο και τις κοινωνικές συνθήκες. Λέω λοιπόν, ότι η αντιτρομοκρατική υστερία και να μην αθωωθούν ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων. Σκεφτείτε, αν ο Αγαπίου και «η ηγεσία του ΕΛΑ» αφεθούν ελεύθεροι.

Πρόεδρος: Δηλαδή πιστεύετε ότι αν τυχόν εκδοθεί απόφαση πριν την έναρξη των Ολυμπιακών, θα είναι καταδικαστική για τους κατηγορουμένους, επειδή το δικαστήριο τελεί υπό πίεση;

Μανωλάκος: Δεν είπα ποτέ κάτι τέτοιο. Είπα ότι είναι εξ αντικειμένου υπό πίεση το δικαστήριο.

Πρόεδρος: Μα τί εννοείτε εξ αντικειμένου; Τί εννοείτε υπό πίεση;

Μανωλάκος: Οι συνθήκες είναι τέτοιες που κάθε άνθρωπος που θα καθόταν στην έδρα βρίσκεται υπό υψηλή πίεση.

Πρόεδρος (ουρλιάζοντας): Κύριε, έχουμε μάθει να κάνουμε τη δουλειά μας χωρίς πιέσεις. Καταλάβατε;

Μανωλάκος: Μακάρι.

Πατσής: Εσείς μπορεί να δουλεύετε από τον εργοδότη σας υπό πίεση.

Μανωλάκος: Μα σαφώς, εγώ δεν είπα το αντίθετο κι είμαι υπέρ της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης.

Πατσής: Εμείς κληρωθήκαμε και ήρθαμε εδώ.

Μανωλάκος: Βεβαίως κληρωθήκατε, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν υπάρχουν πιεστικές συνθήκες. Εγώ σας εύχομαι να κάνετε τη δουλειά σας με πλήρη συνείδηση και ανεξαρτησία.

Πρόεδρος: Εμείς έχουμε ορκιστεί για να έχουμε ανεξαρτησία και ακεραιότητα και το δικαστήριο δεν τελεί ποτέ υπό πίεση, όχι μόνο το συγκεκριμένο. Κανένα δικαστήριο δεν τελεί υπό πίεση.

Μανωλάκος: Με συγχωρείτε, αλλά εδώ θα σας απαντήσω. 1972, τελευταία δίκη του Ρήγα. Με τον 509...

Πρόεδρος: Είχαμε άλλο καθεστώς κύριε. Εδώ έχουμε δημοκρατία...

Μανωλάκος: Περιμένετε να ακούσετε. Τακτικοί δικαστές ήταν και τότε, κυρία μου. Που είχαν ορκιστεί...

Πρόεδρος: Εγώ δεν θα κρίνω δικαστές.

Πατσής: Στρατοδικείο.

Μανωλάκος: Οχι, Πενταμελές Εφετείο και μας δίκασαν σε 10 χρόνια φυλακή. Οταν ο δικαστής ο ορκισμένος, δικάζει με τον 509 άνθρωπο που αγωνίζεται για την ανατροπή της δικτατορίας, τότε ο δικαστής είναι επίορκος.

Πατσής: Οι δικαστές είναι έντιμοι δικαστές!

Μανωλάκος: Αστεία λέτε; Ολοι οι δικαστές είναι έντιμοι; Εγώ υποκλίνομαι μπροστά στον Σαρτζετάκη κ.λπ., που τίμησαν την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, αλλά υπάρχουν και επίορκοι.

Πρόεδρος: Αφού σέβεστε το δικαστήριο, να σέβεστε τις εκφράσεις σας. Από το '74 έχουμε 30 χρόνια δημοκρατία στη χώρα μας. Επομένως δεν μπορείτε να θίγετε συγκεκριμένο δικαστήριο του 2004.

Μανωλάκος: Δεν σας έθιξα προσωπικά, για το κλίμα μίλησα.

Πρόεδρος: Το κλίμα διαμορφώνεται εκτός δικαστηρίου. Στα δημοσιογραφικά γραφεία, μόνος σας ομολογήσατε ότι το κλίμα το δημιουργούν οι υπουργοί και οι δημοσιογράφοι και είπατε ότι ο κόσμος γελάει. Στη δημοκρατική τηλεόραση βγήκαν οι δημοσιογράφοι και είπαν ότι η δίκη είναι για γέλια. Και ξέρω κι άλλα και τα ακούω. Ποιος διαμορφώνει κοινή γνώμη λοιπόν; Το δικαστήριο που προσπαθεί να κάνει τη δουλειά του ή τα δημοσιογραφικά γραφεία;

λη της για χρόνια. Αποφασισμένη να καταθέσει αυτά που ήρθε να καταθέσει, στάθηκε θαρραλέα στο βήμα των μαρτύρων και έκοψε τη φόρα στην πρόεδρο. Εδωσε απαντήσεις σαφείς, καθαρές, που δεν επιδέχονταν καμιά αμφισβήτηση. Η Αθανασάκη ήταν μέλος της ΚΝΕ μέχρι το 1983 και αποχώρησε για προσωπικούς λόγους (ήθελε να ασχοληθεί με τη δουλειά της και δεν είχε το χρόνο να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της οργάνωσης). Γνώριζε για το δεσμό της με τον Κ. Αγαπίου, χωρίς να τον έχει συναντήσει προσωπικά. Γνώριζε τον ΕΛΑ ως πολιτική οργάνωση και είχε διαβάσει τεύχη της «Αντιπληροφόρησης», τα οποία διανέμονταν ανοιχτά σε πολιτικές εκδηλώσεις. Είχε την εκτίμηση ότι ο ΕΛΑ είχε πολύ κόσμο. Αυτή της η εκτίμηση προκάλεσε απορία στην έδρα και το σχετικό ερώτημα πήρε απάντηση «τσεκουράτη»: Οποιος ασχολείται με την πολιτική μπορεί να κρίνει. Οταν βλέπεις προκηρύξεις για πολιτικά γεγονότα ή για απεργίες, όταν βλέπεις κόσμο να διαδίδει ένα περιοδικό όπως η «Αντιπληροφόρηση», τότε μπορείς να εκτιμήσεις ότι υπάρχει μια οργάνωση με πολιτική δράση και κόσμο! Η κατάθεσή της δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν. Και ήταν μια κατάθεση καίρια, αν συγκριθεί με τα όσα έχει καταθέσει σε βάρος της Ειρ. Αθανασάκη η Κυριακίδου.

Ελένη Πορτάλιου: Καθηγήτρια στην Αρχιτεκτονική του ΕΜΠ, φίλη και συντρόφισσα του Κ. Αγαπίου από το 1965, κατέθεσε για την αντιδικτατορική του δράση και τις πολιτικές του αντιλήψεις που προϋπέθεταν -όπως είπε- ανοιχτή, μαζική και επώνυμη δράση. Κατά την κ. Πορτάλιου, οι οργανώσεις που έκαναν ένοπλο αγώνα είναι οργανώσεις της Αριστεράς και διαφέρουν ως προς τις άλλες οργανώσεις της Αριστεράς στην επιλογή και τη χρήση των μέσων πάλης. Η ίδια θεωρεί ότι στην κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ένοπλες μορφές πάλης και είναι βέβαιη ότι την ίδια άποψη έχει και ο Κ. Αγαπίου, το δε συμπέρασμά της συνάγει από την προσωπική σχέση που διατήρησαν όλα αυτά τα χρόνια και τις συζητήσεις που είχαν.

Επειδή απουσίαζαν τέσσερις μάρτυρες του Α. Κανά, το δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην ανάγνωση εγγράφων και οι μάρτυρες να καταθέσουν τις επόμενες μέρες. Επειδή δε είναι δεδομένη η ένσταση της υπεράσπισης για τα περιβόητα αρχεία της Στάζι, τα άφησαν στη μπάντα και ξεκίνησαν να διαβάζουν έγγραφα που δεν αμφισβητούνται. Και πάλι, όμως προέκυψε πρόβλημα, διότι κατηγορούμενοι και υπερασπιστές ζήτησαν να έρθουν μια σειρά πειστήρια στα οποία αναφέρονται διάφορα έγγραφα (εκθέσεις κατ οίκον ερεύνης και κατάσχεσης). Η υπεράσπιση της Ειρ. Αθανασάκη, για παράδειγμα, ζήτησε να προσκομιστούν τα κατασχεθέντα διαβατήριά της, από τα οποία φαίνονται τα ταξίδια της στο εξωτερικό σε χρονικά διαστήματα που κατά το βούλευμα η ίδια φέρεται να κατασκευάζει και να τοποθετεί εκρηκτικούς μηχανισμούς.

Πριν αρχίσει η ανάγνωση των εγγράφων, ο Κ. Αγαπίου και η Ειρ. Αθανασάκη ζήτησαν να κάνουν σχολιασμό για τις καταθέσεις των μαρτύρων στην υπόθεση Βερνάρδου. Τα σχόλιά τους είχαν γενικότερο χαρακτήρα και τα παραθέτουμε στη συνέχεια.

Κ. Αγαπίου

«Κάνω τον σχολιασμό με αφορμή τις καταθέσεις των μαρτύρων αυτής της τελευταίας υπόθεσης ανθρωποκτονίας, κατά του εισαγγελέα Βερνάρδου, που βέβαια αναφέρομαι όχι στον σημερινό μάρτυρα, αλλά στην προηγούμενη Πέμπτη ή Παρασκευή και ό,τι είχε γίνει μέχρι τότε.

Και να ήθελα δεν θα μπορούσα και να μπορούσα δεν θα ήθελα, δηλαδή ούτε θέλω, ούτε προτίθεμαι, ούτε μπορώ να αποδείξω εγώ το οτιδήποτε στον οποιονδήποτε. Και αυτό το λέω και με αφορμή και την τοποθέτηση του κ. εισαγγελέα, την τελευταία, η οποία δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται και είχε γίνει και από τα έδρανα της πολιτικής αγωγής, όχι από το δικαστήριο, πρέπει να το προσδιορίσω. Δεν μπορώ, κ. εισαγγελέα, εγώ να πω και δεν προτίθεμαι να συμπράξω σε καμιά διαδικασία να αποδεικνύω αν είμαι αθώος ή ένοχος. Ειδικά δεν μπορώ να αποδείξω και δεν προτίθεμαι να συμπράξω, να αποδεικνύω μέσα από συλλογισμούς ή στοιχεία δικά μου τα περί αθωότητος. Το θεωρώ δυναμίτιδα, πραγματική βόμβα στα θεμέλια της λογικής και της νομικής επιστήμης. Η αθωότητα, κατοχυρωμένη από το τεκμήριο αθωότητας, η μη ενοχή αν θέλετε, είναι αξιωματικώς δεδομένη. Εκείνοι οι οποίοι προσάπτουν κατηγορίες, εκείνοι οφείλουν και να τις αποδεικνύουν. Επ' αυτού θα επανέλθω όσες φορές και αν χρειαστεί.

Κατά συνέπεια από τις καταθέσεις των μαρτύρων της τελευταίας περίπτωσης, αλλά και από τις προηγούμενες, εγώ δεν έχω να αποδείξω τίποτα. Ωστόσο κάποιες παρατηρήσεις μπορώ να τις κάνω.

Η πρώτη μου παρατήρηση είναι ότι με πολύ εύκολο τρόπο αυτόπτης μάρτυρας, συγκεκριμένος, ο οποίος πολύ και με μεγάλη σαφήνεια και ειλικρίνεια περιέγραψε αυτό το οποίο έζησε, εξαναγκάστηκε προς το τέλος να συζητάει τί ποτό έπινα εγώ πριν από δεκαπέντε χρόνια και τί συζητήσεις ενδεχομένως κάναμε και αν ήταν για το Πήλιο ή την Εύβοια. Ηταν και για το Πήλιο και για την Εύβοια, λέω εγώ. Αυτό κατά την γνώμη μου αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει ένδεια στοιχείων, όπως από άλλες πλευρές έχει αναφερθεί, υπάρχει ανυπαρξία στοιχείων. Και γίνεται μια προσπάθεια να συνδεθεί είτε η προσωπικότητα η δική μου, είτε η συνήθεια η δική μου, είτε το παραμικρό περιστατικό -επί του οποίου, λέω και πάλι, δεν οφείλω και δεν προτίθεμαι καμιά εξήγηση σε κανέναν, με κάποιο έτσι περίεργο τρόπο να συνδεθεί με την κατάσταση η οποία έχει επικρατήσει το τελευταίο χρονικό διάστημα (εννοώ από 2 Φεβρουαρίου 2003), να μεταφερθεί μέσα στην αίθουσα της ακροαματικής διαδικασίας, να καλλιεργηθούν οι κατάλληλες εντυπώσεις. Αν υπήρχε κάποιο πραγματικό στοιχείο, θα το είχαμε βάλει εδώ πέρα και θα το είχαμε ξετινάξει, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα.

Επίσης, η επίκληση, ενώ εγώ έχω συμφωνήσει ευθύς εξαρχής για το κάλεσμα οιουδήποτε μάρτυρα, από όπου και αν έχει προταθεί και μάλιστα έχω προτείνει και εγώ μερικούς, που ακόμα εκκρεμεί η απόφαση για το αν και ποιοι από όλους αυτούς θα έρθουν, δύο από αυτούς νομίζω στην αρχή έχουν έρθει, η κ. Μπόση και ο κ. Νηστικάκης, να ξαναεπανερχόμαστε είτε στη χρήση κάποιων βιβλίων, όπως του κ. Λαμπρόπουλου, που είναι εκείνο το κατασκεύασμα που η προηγούμενη μάρτυς είπε πως βρήκαν μέσα σε ένα βιβλίο και δύο βιβλία, ας πούμε, χιλιάδες και εκατοντάδες ονόματα μέσα από τα οποία ξεψαχνίστηκαν κάποιοι, όχι τόσο πολύ για να αποτελέσουν στοιχείο, αλλά για να καλλιεργηθούν οι εντυπώσεις στην κοινή γνώμη και μέσα από αυτό το περίεργο σχήμα που λέει: αφού τα λέει το βιβλίο, άρα αλήθεια θα είναι. Μα ποιος το έγραψε το βιβλίο; Το έγραψε ο κύριος τάδε. Και από πού τα ξέρει ο κύριος τάδε; Από εκείνους που κατηγορούν τώρα και επικαλούνται το βιβλίο. Αυτός ο φαύλος κύκλος καλλιέργειας εντυπώσεων μέσα από τα ΜΜΕ, γενικώς διαμέσου των ΜΜΕ, αλλά και βιβλία βαρύγδουπα, τα οποία είναι προϊόντα της ίδιας υπηρεσίας η οποία ασκεί την δίωξη και έχει βάλει στόχο την εξόντωση κάποιων ανθρώπων μεταξύ των οποίων και εγώ. Δεν μπορεί να γίνεται αυτό το πράγμα συνέχεια.

Οι μάρτυρες, οι οποίοι είχαν να καταθέσουν κάτι σχετικά με την συγκεκριμένη τελευταία υπόθεση, αλλά και με όλες τις προηγούμενες, όπως θα θυμάστε, είπαν αυτό που είχαν να πούνε και τελείωσε, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο. Η επίκληση να ξαναξεκινήσουμε από την αρχή, να ξαναφωναζουμε δεν ξέρω εγώ ποιους, τους της υπηρεσίας της λεγόμενης αντιτρομοκρατικής, και άλλους, τους οποίους -λέω και πάλι- ότι συμφωνώ -και τότε συμφωνούσα και τώρα συμφωνώ- σημαίνει αυτό το πράγμα ακριβώς, ότι τίποτα δεν μπορέσαμε να βγάλουμε, άντε ξανά από την αρχή να ξεκινήσουμε. Αυτό το πράγμα κάποια στιγμή πρέπει να τελειώνει. Εγώ δεν λέω να τελιώνει τώρα, αλλά κάποια στιγμή πρέπει να τελειώνει.

Λοιπόν, όταν εγώ είπα ότι θα παραιτηθώ ενδεχομένως από τους περισσότερους ή και από όλους τους μάρτυρες υπεράσπισης, δεν εννούσα βέβαια αυτούς που ήρθαν μέχρι τώρα, γιατί είναι μάρτυρες κατηγορητηρίου, το εννοούσα για να διευκολύνω γενικά τη διαδικασία. Αν όμως η διαδικασία, μέσω αυτών των τεχνασμάτων, επαναφέρει μάρτυρες ευθύς εξαρχής -εγώ λέω ότι όπως τους δεχόμουνα, τους δέχομαι και τώρα- τότε βεβαίως και εγώ δεν μπορώ παρά να συνεχίσω αυτήν την δική μου προσπάθεια, μέσω μαρτύρων οι οποίοι δέχονται να 'ρθούν να πουν δυο κουβέντες για μένα, να συνεχιστεί αυτή η ιστορία. Το πρόβλημα δεν το έχουμε βάλει εμείς, το έχει βάλει μια μυστηριώδης δύναμη που λέει ότι η δίκη πρέπει να γίνει μέχρι τις 2 Αυγούστου. Αυτό που πρέπει να γίνει μέχρι τις 2 Αυγούστου προϋποθετει ότι αυτό που είναι να γίνει είναι ξεκαθαρισμένο και δεδομένο και προαποφασιμένο, αλλιώς δεν θα τους έπιανε πρεμούρα. Δεν θα τους ενδιέφερε η 2 Αυγούστου ή η 2 Ιουλίου ή η 20 Οκτωβρίου. Οχι το δικαστήριο βέβαια, αλλά αυτούς που έχουν αναλάβει την εργολαβία και οι οποίοι εμφανίστηκαν και μέσα από τα δημοσιεύματα ως κύκλοι του υπουργείου, κύκλοι της Αστυνομίας, όλο κύκλοι είναι αυτοί οι περίεργοι και οι μυστήριοι. Εκείνοι οι οποίοι κάνανε τις διαφημίσεις, πληρώνανε τις διαφημίσεις, δεν εννοώ την σημερινή κυβέρνηση, εννοώ το ίδιο την σημερινή και την προηγούμενη. Μάλιστα η προηγούμενη έχει και πολύ περισσότερες ευθύνες για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί από την τωρινή, που στο κάτω της γραφής είναι τρεις μήνες και έβγαλαν και τον κ. Διώτη, αυτόν τον περίφημο.

Τώρα έχουμε και τον μάρτυρα τον τελευταίο που ήρθε σήμερα. Εγώ ομολογώ άλλο φανταζόμουν να ακούσω και άλλο είπε. Ο μάρτυρας είπε, περιέγραψε την σκηνή της δολοφονίας όπως την έζησε και ουσιαστικώς συμπίπτει με τον άλλο, τον βασικό μάρτυρα, τον σερβιτόρο. Από κει και πέρα, κάποια πράγματα, μου 'πες, σου 'πα, αν θα πει ο άλλος θα πω και εγώ, και τι εννοούσα κ.λπ., δεν μας αφορούν εμάς. Πιθανώς -και σωστά- να αφορούν το δικαστήριο για να καταλάβει πως λειτουργούν μερικές φορές είτε οι μάρτυρες, είτε οι αστυνομικοί, είτε η αστυνομία και καλά θα κάνει να το ερευνήσει το συγκεκριμένο θέμα, αλλά όσον αφορά τους συγκεκριμένους, εμένα ειδικότερα, δεν μας αφορά καθόλου.

Αντιθέτως, ο πιο τελευταίος μάρτυρας ο οποίος ήρθε φουριόζος εδώ πέρα, δεν ήθελα να το πω, αλλά θα το πω όμως, κατά κάποιο τρόπο έχει προσβάλει την μνήμη του δολοφονημένου, χρησιμοποιώντας ας πούμε την εξ αγχιστείας παροδική συγγενική σχέση του για ίδιον όφελος, προσπαθώντας να παρουσιαστεί πολύ έτσι και πολύ αλλιώς, κουνήματα και τα τέτοια, και αυτόν τον είδα και από την τηλεόραση, είδα και αυτά... Εγώ νομίζω ότι αυτός ο μάρτυρας δεν είναι καθόλου αξιόπιστος, παρόλο που δεν είπε τίποτα για μένα. Δεν με ενδιαφέρει μόνο για εμένα, με ενδιαφέρει αν αυτός ο μάρτυρας... σε ποιο πλαίσιο λειτουργεί. Και το πλαίσιο που λειτουργεί είναι στο ίδιο πλαίσιο που λειτουργούν κάποιοι λίγοι, αλλά υπαρκτοί μάρτυρες, από το σύνολο των όσων έχουν έρθει εδώ πέρα, που υπερβαίνει τους 150. Είναι σε αυτό το πλαίσιο μέσα. Εσείς πιο γρήγορα από εμένα τους αντιλαμβάνεστε. Εγώ δεν έχω καμιά ιδιαίτερη εμπειρία ή γνώση, ωστόσο αντιλαμβάνομαι και εγώ από ένα σημείο και έπειτα ποιος μάρτυρας είναι και τι λέει και γιατί τα λέει όλα αυτά».

Ειρ. Αθανασάκη

«Ο κ. εισαγγελέας της έδρας, την 1/6, την περασμένη Τρίτη, που αρχίσαμε, είπε ότι οι κατηγορούμενοι πρέπει να αποδείξουν την αθωότητά τους. Εν αντιθέσει με το συνάδελφό του, τον κ. Πετρόπουλο, που όταν ήρθε ο τόμος αυτός του κατηγορητηρίου ο πολύ μεγάλος και σε ερώτηση δικιά μου, πώς είναι δυνατόν μέσα από τη φυλακή και κάτω από αυτές τις συνθήκες να μπορέσω ν αποδείξω τίποτα για το οτιδήποτε, μου είπε, κάνετε ένα λάθος, κυρία Αθανασάκη. Εσείς δεν έχετε ν' αποδείξετε τίποτα. Εμείς πρέπει ν' αποδείξουμε ότι είστε ένοχη. Η αθωότητα δεν αποδεικνύεται. Το κατηγορητήριο οφειλει ν' αποδείξει την ενοχή σας. Και μέχρι τότε είστε αθώα. Δυο διαφορετικές τοποθετήσεις στο ίδιο ακριβώς πρόβλημα».

Οταν ήρθε η ώρα να διαβαστεί κατάθεση της Μαγκνταλένα Κοπ, πρώην συντρόφισσας του Κάρλος και νυν συνεργαζόμενη με τις γερμανικές αρχές της «αντιτρομοκρατίας», η υπεράσπιση Αγαπίου ζήτησε να μην αναγνωστεί η κατάθεση, αλλά να κληθεί να καταθέσει η ίδια η Κοπ, διότι από πουθενά δεν προκύπτει ότι είναι ανέφικτη η προσέλευσή της. Ο εισαγγελέας πρότεινε -φυσικά- να απορριφθεί το αίτημα, διότι -όπως είπε- η κατάθεση πάρθηκε στο εξωτερικό! Δηλαδή, θα μπορεί ο κάθε συνεργαζόμενος με τη διεθνή «αντιτρομοκρατία» να δίνει μια κατάθεση και αυτή να θεωρείται έγγραφο σε ένα δικαστήριο, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα εξέτασης αυτού που έχει δώσει την κατάθεση και διερεύνησης της αξιοπιστίας του. Στη δευτερολογία τους οι Ν. Δαμασκόπουλος και Τ. Χριστοδουλοπούλου υποστήριξαν ότι ή πρέπει να κληθεί η Κοπ ή να μην αναγνωστεί η κατάθεσή της, γιατί με την ανάγνωση προσβάλλονται βασικά υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορούμενου, πράγμα που συνεπάγεται ακυρότητα της διαδικασίας.

Το δικαστήριο απέρριψε και αυτό το αίτημα με συνοπτική διαδικασία (διάσκεψη πάνω στην έδρα) και η πρόεδρος άρχισε να διαβάζει την κατάθεση της Κοπ, η οποία δεν λέει τίποτα για πρόσωπα που να σχετίζονται με τους κατηγορούμενους, όμως η υπεράσπιση υπέβαλε το αίτημα για λόγους αρχών.

Αμέσως μετά, η πρόεδρος αρχίζει να διαβάζει την κατάθεση της Μπέρτα Ντε Μαρσέλους, λέγοντας προς την υπεράσπιση «το ίδιο όπως και η προηγούμενη». Η υπεράσπιση απάντησε πως δεν είναι το ίδιο, γιατί η κατάθεση της Ντε Μαρσέλους έχει και σημασία ουσίας, δεδομένου ότι σ' αυτή στηρίχτηκε εν πολλοίς η δίωξη κατά Αγαπίου. Δεν μπορείτε -είπαν οι υπερασπιστές- να προχωρήσετε σε ανάγνωση, πριν διερευνήσετε πού κατοικεί αυτή η κυρία, που πρέπει να έρθει να καταθέσει. Στο κάτω-κάτω, η Ντε Μαρσέλους δηλώνει ότι για πολλά χρόνια ήταν κάτοικος Ελλάδας. Ποιος μας λέει ότι δεν κατοικεί και τώρα στην Ελλάδα; Αν διαβάσετε αυτή την κατάθεση, χωρίς να αναζητήσετε το πρόσωπο για να καταθέσει -είπε η Τ. Χριστοδουλοπούλου- είναι σαν να τελειώνει σήμερα η δίκη για τον Κ. Αγαπίου.

Το δικαστήριο, με την ίδια συνοπτική διαδικασία (διάσκεψη στην έδρα) ανακοίνωσε την απόρριψη και αυτού του αιτήματος, έχοντας έτοιμο το σκεπτικό, όπως φάνηκε καθαρά (προφανώς περίμενε το αίτημα της υπεράσπισης). Αμέσως μετά, η πρόεδρος άρχισε να διαβάζει απνευστί τα έγγραφα της δικαστικής συνδρομής μέσω της οποίας πάρθηκε η κατάθεση της συνεργάτριας της ελβετικής Αντιτρομοκρατικής Μπέρτα Ντε Μαρσέλους από τον περιώνυμο εισαγγελέα Διώτη.

■ 65η μέρα, Τετάρτη, 9.6.2004

Η διαδικασία ξεκίνησε με αίτημα της υπεράσπισης Αγαπίου να ανακληθεί η απόφαση του δικαστήριου για ανάγνωση της κατάθεσης Ντε Μαρσέλους. Αίτημα που συνοδεύεται από πρόσθετα νομικά επιχειρήματα και νομολογία του Αρείου Πάγου. Το αίτημα απορρίφθηκε (η απόρριψη δεν μας εξέπληξε καθόλου).

Διαβάστηκαν, λοιπόν, οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους και διάφορα άλλα έγγραφα. Το πιο αξιόλογα απ' αυτά ήταν αποσπάσματα από το μανιφέστο του ΕΛΑ, που έφερε τον ψεύτικο τίτλο «Εξαιρετικά Χημικά Λιπάσματα». Τα αποσπάσματα επέλεξε ο Χρ.

→

Τσιγαρίδας, ο οποίος εμφανώς συγκινημένος δήλωσε ότι το κείμενο αυτό έχει γραφεί από το σύντροφό του Χρήστο Κασίμη.

Η υπεράσπιση Κανά (Κούγιας) υπέβαλε αίτημα να κληθεί να καταθέσει ο Καβαδίας, δεδομένου ότι το όνομά του έχει αναμιχθεί στην υπόθεση και η πρόεδρος έχει εκφράσει δημόσια προβληματισμό μη τυχόν και βρίσκεται σε καθεστώς προστασίας μαρτύρων. Η υπεράσπιση ξεκαθάρισε ότι δεν υπάρχει τέτοιο καθεστώς, δηλαδή μαρτύρων που καταθέτουν στην Αντιτρομοκρατική και δεν καταθέτουν στο δικαστήριο. Η πρόεδρος χρειάστηκε λίγα λεπτά μέχρι να πληροφορηθεί ότι η υπεράσπιση έχει δίκιο! Οι εισαγγελείς πρότειναν την απόρριψη του αιτήματος και το δικαστήριο (και πάλι) επιφυλάχθηκε. Οι μάρτυρες που έχουν προταθεί και έχει επιφυλαχθεί το δικαστήριο πρέπει να ξεπερνούν τους 10. Προφανώς δεν θα κληθούν ποτέ και στο τέλος της διαδικασίας θα ανακοινωθεί ότι η κλήτευσή τους δεν κρίνεται απαραίτητη.

Η υπεράσπιση Κανά κατέθεσε και μια σειρά έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ο Κανάς ήταν άνθρωπος με κοινωνική δραστηριότητα, υπεύθυνος πολίτης (ψήφιζε στις εκλογές) και καλός χριστιανός. Κατατέθηκαν επίσης τα διάφορα παραληρηματικά κείμενα που έστελνε ο Κανάς στις εφημερίδες ζητώντας από τον Χρ. Τσιγαρίδα «να πάρει θέση».

Σε ό,τι αφορά τα «αρχεία της Στάζι», η πρόεδρος είπε πως το δικαστήριο επιφυλάσσεται μέχρι να έρθει απάντηση από τον ειδικό εφέτη ανακριτή που να διευκρινίζει πώς βρέθηκαν αυτά τα έγγραφα στη δικογραφία. Δηλαδή, ετοιμάζεται να αρχίσει την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης, χωρίς να έχει τελειώσει η ανάγνωση (ή η μη ανάγνωση) όλων των εγγράφων! Μπροστά στο στόχο να τελειώσει η δίκη μέχρι τις 2 Αυγούστου, για να μην αποφυλακιστούν οι προφυλακισμένοι κατηγορούμενοι, γίνονται όλα ρημαδιό. Εδώ η κ. Μπρίλλη έφτασε στο σημείο να φωνάξει προς την υπεράσπιση: «Αύριο να μου φέρετε 10 μάρτυρες»! Λες και παράγγελνε πατάτες στο μανάβη της. Λες και είναι αυτή που θα καθορίσει την έκταση των καταθέσεων των μαρτύρων υπεράσπισης.

■ 66η μέρα, Πέμπτη, 10.6.2004

Στο τσακ αποφεύχθηκε ένα ακόμη σκάνδαλο στη δίκη. Κι αυτό χάρη στην άμεση, καίρια και συντονισμένη αντίδραση της υπεράσπισης, που ανάγκασε το δικαστήριο να μην προχωρήσει σε ένα πραξικόπημα που δεν θα είχε όχι νομικό έρεισμα, αλλά ούτε καν νομιμοφάνεια. Δεν αποφεύχθηκε, όμως, η πανηγυρική αποκάλυψη ότι η Αντιτρομοκρατική παγίδευσε ακόμα και τις δικαστικές αρχές, προκειμένου να στήσει αυτή την υπόθεση.

Με την έναρξη της διαδικασίας, η πρόεδρος ζητάει να εξεταστούν μάρτυρες υπεράσπισης, μολονότι η υπεράσπιση (Α. Κωνσταντάκης) της επισημαίνει ότι δεν είναι δικονομικώς ορθό να αρχίσει η εξέταση των μαρτύρων, χωρίς να έχει τελειώσει η ανάγνωση όλων των εγγράφων και η εξέταση των πειστηρίων. Οσο για τα «αρχεία της Στάζι», η πρόεδρος δηλώνει ότι το δικαστήριο θα αποφανθεί την Τρίτη το πρωί. Ο Κ. Αγαπίου, εμφανώς εκνευρισμένος, παίρνει το λόγο και ζητάει «να διαβαστεί όλος ο βόθρος της Στάζι», αφού ήδη έχει διαβαστεί ένα έγγραφο (μάλλον εννοεί τις καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους, που δεν ανήκουν στα αρχεία της Στάζι). Με την ίδια άποψη συντάσσεται και ο Α. Κανάς. Οι Χρ. Τσιγαρίδας και Μ. Κασίμης δηλώνουν ότι για λόγους αρχής είναι αντίθετοι στην ανάγνωση εγγράφων μυστικών υπηρεσιών. Από την αρχή τα έχω καταγγείλει ως χαλκευμένα, δηλώνει ο Χρ. Τσιγαρίδας. Η Ειρ. Αθανασάκη λέει πως ή δεν πρέπει να διαβαστεί τίποτα ή πρέπει να διαβαστούν όλα.

Η πρόεδρος ενημερώνει τους παράγοντες της δίκης ότι έχουν έρθει τα πειστήρια (πρόκειται για τα αντικείμενα που έχουν κατασχεθεί από τα σπίτια των κατηγορούμενων και συγγενικών και φιλικών τους προσώπων), αλλά τα περισσότερα από αυτά δεν έχουν ελεγχθεί από την Αντιτρομοκρατική, γι' αυτό και θα επιδεικνύονται μέσα στα σακουλάκια τους. Οσο για τα αρχεία της Στάζι, ο σχετικός φάκελος δεν είναι τακτοποιημένος και θα τακτοποιηθεί μέχρι την Τρίτη! Οσοι παρευρίσκονται στην αίθουσα του δικαστήριου και στο κέντρο Τύπου μένουν με το στόμα ανοιχτό. Γιατί ουδείς μπορεί να διανοηθεί ότι είναι δυνατόν πρόεδρος ανώτερου δικαστήριου να εκστομίζει τέτοια πράγματα, λες και λέει το πιο απλό (και δικονομικώς ορθό) πράγμα του κόσμου. Να δηλώνει δηλαδή, ότι κάποια έγγραφα (αρχεία Στάζι), για την παρουσίαση των οποίων η κατηγορούσα αρχή έφερε τον Ζήση και τον έβαλε ως πρώτο και βασικότερο μάρτυρα του κατηγορητήριου, δεν έχουν τακτοποιηθεί 16 μήνες μετά τη σύλληψη των κατηγορούμενων και 4 μήνες μετά την έναρξη της δίκης! Δηλαδή, ότι η εισαγγελία έβαλε τα κωλόχαρτα της Στάζι στη δικογραφία, χωρίς να τα τακτοποιήσει και χωρίς να τα συνοδεύει με οποιοδήποτε έγγραφο που να αποδεικνύει τον τρόπο προέλευσής τους.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι αυτό που αφορά τα πειστήρια ή μάλλον τα κατασχεμένα. 16 μήνες μετά την κατάσχεσή τους, οι αστυνομικές αρχές δηλώνουν ότι δεν έχουν ελέγξει τα περισσότερα! Δηλαδή, οι κατηγορούμενοι δικάζονται χωρίς πειστήρια. Και τότε τί διαφήμιζαν την εποχή της σύλληψής τους; Πού είναι τα υποτιθέμενα αποτυπώματα του Αγαπίου και της Αθανασάκη σε προκηρύξεις του ΕΛΑ, για τα οποία έγραφαν τα πάντα πρόθυμα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας»; Και τι θα πει δεν ελέγχθηκαν τα περισσότερα; Μπορεί ύστερα από 15 μέρες, λίγο πριν το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, να έρθει ένα χαρτί από την Αντιτρομοκρατική και να λέει: Σε ένα βιβλίο που κατασχέσαμε από το σπίτι π.χ. του Αγαπίου, βρήκαμε αποτυπώματα όλων των υπόλοιπων κατηγορούμενων. Αρα, όλοι αυτοί αποτελούσαν ομάδα του ΕΛΑ, συνεδρίαζαν μαζί και συναποφάσιζαν! Κι όταν τελειώσει αυτή η δίκη, να φέρουν κάποια άλλα χαρτιά που να λένε, ότι εκτός από τα αποτυπώματα των παραπάνω, βρήκαν και αποτυπώματα καμιά δεκαριά άλλων, οπότε στο άψεσβήσε στήνεται και μια ακόμα «δίκη του ΕΛΑ» και όσες άλλες χρειαστούν. Οχι μόνο οι κατηγορούμενοι, αλλά και πολύς άλλος κόσμος τίθεται υπό διαρκή ομηρία.

Οι συνήγοροι ζητούν δεκάλεπτη διακοπή και όταν ξαναρχίζει η συνεδρίαση επανέρχονται με το μόνο αίτημα που ήταν συμβατό με το πρόβλημα που ανέκυψε: Να έρθουν εκθέσεις των αρμόδιων αστυνομικών υπηρεσιών που να λένε τι έλεγξαν και τι ακριβώς βρήκαν. Ο,τι δεν το έλεγξαν να θεωρηθεί ότι δεν αποτελεί πειστήριο για τη δίκη και να επιστραφεί στους κατηγορούμενους.

Το αίτημα αναπτύσσει με νομικά επιχειρήματα ο Ν. Δαμασκόπουλος. Ο Α. Κωνσταντάκης που ακολουθεί προσθέτει πινελιές οργής για την παραβίαση των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων. Η δομή της ποινικής δίκης -λέει- δεν αρέσει στους διωκτικούς μηχανισμούς και στη νέα Μεγάλη Πύλη. Σας το λέω ευθέως: κρατάνε τα στοιχεία όχι για να τα ελέγξουν, αλλά για να τα κατασκευάσουν. Και βέβαια τα έχουν ελέγξει. Δεν μπορεί να μην τα έχουν ελέγξει, ειδικά σ' αυτή την υπόθεση, που εξάρθρωσαν τον ΕΛΑ, όπως λένε. Δυο λύσεις έχετε -καταλήγει ο συνήγορος- ή θα αναβάλλετε τη δίκη μέχρι να ελεγχθούν τα στοιχεία ή θα τα πετάξετε ως πειστήρια αυτής της δίκης και θα τα επιστρέψετε στους δικαιούχους, γιατί είναι και παρανόμως κατασχεθέντα. Η ομηρία πρέπει να σταματήσει εδώ και το δικαστήριό σας είναι υποχρεωμένο να δώσει ένα τέλος.

Δεν είναι δυνατόν να φτάνουμε στο τέλος της δίκης και οι κατηγορούμενοι να μη γνωρίζουν με ποια στοιχεία κατηγορούνται, λέει η Μ. Δαλιάνη. Αυτό αντίκειται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και στο Σύνταγμα. Πρόσθετα στοιχεία εισφέρουν ο Μ. Καλογήρου και ο Δ. Μπελαντής, που αναφέρεται στον κίνδυνο αιφνιδιασμού των κατηγορουμένων, αλλά και στον κίνδυνο να εμφανιστούν στοιχεία σε επόμενες δίκες για τον ΕΛΑ. Ο Σ. Φυτράκης αναφέρεται στην πάγια αρχή που λέει πως όταν αρχίζει μια δίκη ο κατηγορούμενος πρέπει να γνωρίζει ποια είναι όλα τα δεδομένα βάσει των οποίων κατηγορείται. Επισημαίνει, όμως, ότι σ' αυτές τις δίκες, για το οργανωμένο έγκλημα, όπως τις λένε, δείχνεται μια βιασύνη, η οποία είναι σε βάρος των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων.

Ο εισαγγελέας Πατσής βρίσκεται και πάλι αλλού. Ξεκινά λέγοντας ότι οι κατηγορούμενοι υπέγραψαν τις εκθέσεις κατάσχεσης και αναγκάζεται να το πάρει πίσω, όταν οι κατηγορούμενοι φωνάζουν ότι δεν υπέγραψαν καμιά έκθεση, γιατί ήταν κρατούμενοι. Συνεχίζει λέγοντας ότι τα κατασχεθέντα ουδέποτε εισήχθησαν ως αποδεικτικά στοιχεία, ξεχνώντας ότι στο βούλευμα γίνεται αναφορά σε αποτυπώματα. Και καταλήγει με την πρόταση να συνεχιστεί κανονικά η διαδικασία, γιατί έτσι έγινε και στην προηγούμενη δίκη! Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Βομπίρης εμφανίζεται προκλητικός. Τί σας νοιάζει εσάς -λέει- αν βρουν στοιχεία για άλλους; Ετσι έγινε και στο παρελθόν. 10 μήνες μετά τη λήξη της δίκης της 17Ν συνελήφθη ο Παπαναστασίου (άλλο ένα ψέμα, δεδομένου ότι ο Ανέστης Παπαναστασίου συνελήφθη αρκετά πριν την έναρξη της δίκης, στην οποία ήταν κατηγορούμενος και αθωώθηκε). Και καταλήγει: Τί με νοιάζει εμένα τι κάνει η Αντιτρομοκρατική; Να συνεχιστεί κανονικά η διαδικασία με την επίδειξη των κατασχεθέντων!

Τί να πούμε τώρα; Να σχολιάσουμε ότι δεν είναι δυνατόν εισαγγελέας, αρμόδιος για την τήρηση της νομιμότητας, να δηλώνει ότι δεν τον νοιάζει τί κάνει η Αντιτρομοκρατική; Εχουν γίνει τόσα με την κάλυψη της εισαγγελίας (και με άμεση συμμετοχή του περιώνυμου Ι. Διώτη), που μόνο ρητορική σημασία θα είχε ένα τέτοιο σχόλιο. Με την εισαγγελία τάσσεται και η πολιτική αγωγή, σε μια επίδειξη ντροπής για δικηγόρους.

Η υπεράσπιση επανέρχεται πιο επιθετική στις δευτερολογίες. Πιο σκληρός από όλους ο Δ. Τσοβόλας που σημειώνει: Μόνο στα αυταρχικά καθεστώτα προωθείται η ταχεία απονομή της δικαιοσύνης σε βάρος της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Τώρα μπορούμε να καταλάβουμε γιατί αυτές οι υποθέσεις αφαιρέθηκαν από την αρμοδιότητα των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων. Γιατί οι λαϊκοί δικαστές αποτελούν την εγγύηση για την προστασία των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων. Ξέρω -καταλήγει- ότι μιλάω σε ώτα μη ακουόντων.

Στο θέμα τοποθετήθηκαν και οι κατηγορούμενοι. Ο Χρ. Τσιγαρίδας αναφέρθηκε στη μακρά παράδοση σκευωριών που έχουν στηθεί από την Ασφάλεια. Πείτε μας -είπε απευθυνόμενος στο δικαστήριο- ότι δεν έχουμε λόγο να είμαστε καχύποπτοι. Κρατήστε τα ελεγμένα -κατέληξε- και πετάξτε τα υπόλοιπα. Ο Κ. Αγαπίου ζήτησε να επιστραφούν όσα έχουν κατασχεθεί από τον ίδιο και φίλους του. Ο Α. Κανάς είπε πως αυτά που διαφημίζονταν επί ένα χρόνο ως πειστήρια να επιδειχθούν ένα-ένα. Η Ειρ. Αθανασάκη είπε ότι σήμερα κατάλαβε τη διαφορά μεταξύ κατασχεθέντων και πειστηρίων.

Το δικαστήριο, ύστερα από μακρά διάσκεψη, έβγαλε μια απόφαση που ουσιαστικά δικαίωσε το αίτημα της υπεράσπισης. Αποφάσισε ότι μετά την ανάγνωση των εκθέσεων κατάσχεσης θα εκτιμήσει ελεύθερα μόνο τα ελεγμένα. Θέτει όλα τα κατασχεμένα στη διάθεση των κατηγορούμενων, με απλή επίδειξη, επιφυλασσόμενο μετά το τέλος της δίκης να αποφασίσει ποια από αυτά θα αποδοθούν στους ιδιοκτήμονές τους και ποια θα δημευθούν. Βέβαια, για να είναι συνεπές με το νόμο, οφείλει στο τέλος να αποδώσει τα πάντα στους κατόχους τους, γιατί τίποτα από αυτά δεν συνδέεται με διάπραξη εγκλημάτων (πρόκειται για ιδιωτικά πράγματα που μπορούν να βρεθούν σε κάθε σπίτι).

Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο. Μέχρι την τελική απόφαση του δικαστήριου, όλα αυτά τα πράγματα, που κατασχέθηκαν και δεν αποτελούν πειστήρια για τη συγκεκριμένη δίκη, θα παραμένουν στα χέρια της Αντιτρομοκρατικής, η οποία πάντα μπορεί να προχωρήσει σε μαγειρέματα και κατασκευές. Μπορεί όχι σε βάρος των συγκεκριμένων κατηγορούμενων, ενδεχομένως όμως σε βάρος κάποιων άλλων. Αν το δικαστήριο ήθελε να είναι συνεπές με την ταμπέλα της ανεξαρτησίας που φοράει, θα έπρεπε να διατάξει να παραμείνει όλο αυτό το υλικό στο χώρο του δικαστήριου και όχι στη διάθεση της Αντιτρομοκρατικής (η πρόεδρος απέρριψε το σχετικό αίτημα με το επιχείρημα ότι δεν υπάρχει χώρος στο γραφείο των δικαστών!). Μάλλον, όμως, πάει πολύ να ζητάμε κάτι τέτοιο από ένα δικαστήριο που δικάζει κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της «αντιτρομοκρατίας». Πάλι καλά που δέχτηκε το αίτημα της υπεράσπισης (για πρώτη φορά) και δεν θεώρησε πειστήρια όλον τον όγκο των «μη ελεγμένων» αντικειμένων που έφεραν στη δίκη οι ασφαλίτες.

Στη συνέχεια, άρχισαν να επιδεικνύονται στους κατηγορούμενους όλα τα κατασχεθέντα αντικείμενα, βάσει των εκθέσεων κατάσχεσης, και αυτοί να τα αναγνωρίζουν ως δικά τους. Και τί ήταν αυτά τα φοβερά και τρομερά πειστήρια; Από πένσες, κλαδευτήρια και κοφτάκια, μέχρι βιβλία και επιστολές σε αγαπημένα τους πρόσωπα. Προκηρύξεις με αποτυπώματα δεν ακούσαμε να διαβάζει η πρόεδρος. Οταν ο Α. Κωνσταντάκης ρώτησε την πρόεδρο, αν από τη λίστα που διάβασε προέκυψε τίποτα, η πρόεδρος απάντησε ότι δεν προέκυψε τίποτα. Αν είχε προκύψει κάτι, θα μας το είχαν στείλει με έκθεση, γι' αυτό σας είπα έγινε πολύ κακό για το τίποτα, ήταν η αποστροφή της, που μας άφησε και πάλι... κάγκελο! Οσο για τυχόν άλλα πειστήρια, η πρόεδρος επανέλαβε ότι δεν ενδιαφέρουν το δικαστήριο. Οσα δεν ήρθαν σήμερα -είπε- το δικαστήριο τα θεωρεί απλώς κατασχεμένα και όχι πειστήρια!

Με άλλα λόγια, τα περιβόητα αποδεικτικά στοιχεία που διαφήμιζε η Αντιτρομοκρατική μέσω των παπαγάλων της, δεν υπάρχουν! Εδώ πρέπει να σταθούμε, γιατί πρόκειται για συγκλονιστική αποκάλυψη. Οταν γινόταν η ανάκριση, ο Ζερβομπεάκος έδειξε στους κατηγορούμενους και στους συνηγόρους τους φωτοαντίγραφα προκηρύξεων της «ΕΟ Χρήστος Κασίμης» και της «Ομάδας για τη Διεθνιστική Αλληλεγγύη», στις οποίες υποτίθεται ότι υπήρχαν λανθάνοντα αποτυπώματα του Αγαπίου και της Αθανασάκη. Οταν οι συνήγοροι ζήτησαν τις εκθέσεις, από την Αντιτρομοκρατική ήρθε ένα έγγραφο (με ημερομηνία 22.2.2003) που δεν ανέφερε πού και πότε βρέθηκαν αυτές οι προκηρύξεις, ο δε ανακριτής τους είπε πως ό,τι υπάρχει θα σταλεί στο δικαστήριο με τα πειστήρια. Φτάσαμε, λοιπόν, στο δικαστήριο και τέτοια πειστήρια δεν ήρθαν. Ούτε μπορεί να ανήκουν στα ανέλεγκτα, αφού υποτίθεται ότι βρέθηκαν πάνω τους αποτυπώματα (άρα ελέγχθηκαν).

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Οτι η Αντιτρομοκρατική παγίδευσε ακόμα και τον ειδικό εφέτη ανακριτή, στέλνοντάς του εκθέσεις για ανύπαρκτα αποτυπώματα. Και προσέξτε, μιλάμε για σκληρά αποδεικτικά μέσα, όπως θεωρούνται τα αποτυπώματα. Γιατί η κάθε Κυριακίδου μπορεί να λέει ό,τι θέλει, ένα αποτύπωμα όμως θεωρείται αποδεικτικό μέσο που δεν αμφισβητείται (κατά την ισχύουσα άποψη και όχι κατά τη δική μας). Για το δικαστήριο, πλέον, τέτοια πειστήρια, τέτοια σκληρά αποδεικτικά μέσα δεν υπάρχουν, αφού δεν του απεστάλησαν. Παραμένει όμως το θέμα: υπήρξαν ποτέ; Αν ναι, τί έγινε και δεν ήρθαν στο δικαστήριο; Αν όχι, ποιος έστησε όλη αυτή τη σκευωρία; Τί ρόλο έπαιξαν ο Νασιάκος, ο Σύρος και ο περιβόητος Διώτης; Γιατί ο ειδικός εφέτης ανακριτής «έφαγε» τόσο εύκολα αυτό που του σέρβιραν; Γιατί η εισαγγελία περιέλαβε στη λίστα με τα πειστήρια τις υποτιθέμενες προκηρύξεις με τα αποτυπώματα; Ετσι, στο ντούκου θα περάσει αυτή η υπόθεση;

Το δικαστήριο διέκοψε για την Τρίτη (λόγω ευρωεκλογών), οπότε αναμένεται να ξεκαθαριστεί το ζήτημα με τα

Θα διαβάσατε σε άλλες στήλες της εφημερίδας μας για το καινούργιο μαζικό φακέλωμα που κάνουν οι μηχανισμοί καταστολής ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων. Εμένα σκασίλα μου. Σιγά μην περίμενε το κράτος το πανηγύρι της Γιάννας για να με τσουβαλιάσει στα κιτάπια του. Αυτοί με έχουν φακελώσει και εγώ τους έχω φασκελώσει. Ο καθένας κάνει την δουλειά του.

Αλλος είναι ο προβληματισμός μου. Πόσο πειστικός ήμουνα στην απάντηση που έδωσα σε μια συνομιλήτρια μου. Αλλά ας τα πιάσω απ' την αρχή.

Κάποια βράδια που δεν έχω κάτι καλύτερο να κάνω, βάζω ένα ποτάκι και αράζω στον υπολογιστή να νταλαβεριστώ με κανένα θηλυκό πληκτρολόγιο να περάσουν χαμογελαστά κάποιες δύσκολες μοναχικές ώρες. Είναι χιλιάδες άτομα που επιδίδονται σ' αυτό το σπορ. Αλλος/η για να κάνει καμιά αερογαμία με την ελπίδα ότι θα βρει γκόμενο/α, άλλος για να ανταλλάξει τραγούδια σε ψηφιακή μορφή και κάποιοι άλλοι, ελάχιστοι, να μοιραστούν σκέψεις και προβληματισμούς. Είναι μεγάλη συζήτηση τώρα να αρχίσουμε να μιλάμε για την κοινωνική απομόνωση που οδηγεί να σπαταλούν ώρες, ειδικά νέα παιδιά, στα Internet Chat και θα ξεφύγουμε απ' το θέμα.

Εγώ, που λέτε, έχω φτιάξει ένα room (δωμάτιο) που συνήθως συχνάζουν φιλαράκια, αλλά περνάει από κει και κανένας αδέσποτος/η. Συζητάμε πολιτικά, κάνουμε την πλάκα μας και γενικά περνάμε ανάλαφρα κάποιες ώρες. Εκεί γνώρισα και μια κοπελιά με το ψευδώνυμο anarxi_aganaktismeni. Κι αφού το διαδικτυακό ποίημα το πληκτρολογώ πολύ καλά, εύκολα της πήρα το βιογραφικό της κερδίζοντας την εμπιστοσύνη της. Το κοριτσάκι που λέμε -είναι 19- κατάγεται από μια αστική οικογένεια, καλομαθημένο και κυριλάτο. Μιλάμε ότι πάει σε μαθήματα πιάνου, μαθαίνει τρεις ξένες γλώσσες και πέτυχε με την πρώτη στη Νομική του Πανεπιστημίου. Εκεί καψουρεύτηκε και έναν αναρχικό συμφοιτητή της και μπέρδεψε η ρότα της.

Τηλεγραφικά τώρα, το λούκι που πέρασε, όπως μου το περιέγραψε.

Είχε πάει με το αμόρε της σε ένα στέκι στα Εξάρχεια για ποτό. Οταν επέστρεφαν τους σταμάτησαν δυο μπάτσοι. Επειδή ο δικός της ήταν γνωστός από προηγούμενα νταλαβέρια που είχε με τους μπάτσους, αυτοί θεώρησαν ότι βρήκαν ευκαιρία να του την σπάσουν μπροστά στην κοπελιά του. Τους ζήτησαν ταυτότητες. Τους τις έδειξαν. Τους είπαν να τους ακολουθήσουν στη μπασκιναρία. Αυτή διαμαρτυρήθηκε όσο γινόταν πιο ευγενικά και μιλώντας στον πληθυντικό στο μπάτσο που το έπαιζε boss. Η απάντηση που έλαβε ήταν: "Εσύ βούλωστο ξεκωλιάρικο τσουλί". Εβαλε τα κλάματα και το δράμα της συνεχίστηκε στο Τμήμα που τους οδήγησαν. Εκεί έστησαν τον δικό της στον τοίχο λούζοντας τον με κοσμητικά επίθετα και αφού του έκαναν σωματική έρευνα, του κατέβασαν το παντελόνι κάνοντας σχόλια για το ανδρικό μόριό του και τη σεξουαλική του σχέση με την κοπέλα. (Απέφυγε να μου περιγράψει ακριβώς το σκηνικό, αλλά πιστεύω το φαντάζεται ο καθένας). Πήγε να επικαλεστεί κάποιες νομικές γνώσεις που έχει η κοπελιά για τις παρανομίες που έκαναν οι μπάτσοι, αλλά απ' το σοκ που είχε υποστεί έχανε τα λόγια της ενώ τα μπατσογούρουνα το διασκέδαζαν.

Το αποτέλεσμα με δυο λόγια. Το συζήτησε το θέμα με ένα καθηγητή της, αφού ούτε καν διανοήθηκε να το πει στους γονείς της. Αυτός της είπε ότι, άσχετα αν αυτοί έδειξαν ταυτότητες, οι μπάτσοι είχαν δικαίωμα να τους οδηγήσουν στο Τμήμα, αφού σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα 141 του 1991, ο μπάτσος μπορεί να σε οδηγήσει στο στάβλο τους, "αν ο τόπος, ο χρόνος, οι περιστάσεις ή η συμπεριφορά τους δημιουργούν υπόνοιες διάπραξης εγκληματικής ενέργειας". Οσο για τα υπόλοιπα, δύσκολα μπορεί να τα αποδείξει, οπότε καλύτερα να ξεχάσει το περιστατικό.

Εγώ προσπάθησα να της μιλήσω για οργανωμένη πάλη και συλλογικές αντιδράσεις. Κατόρθωσα τίποτα; Δεν νομίζω. Αυτή αρκέστηκε να μου πει ότι αύριο που θα πάει να ψηφίσει στις ευρωεκλογές και ξεχνώντας τους καλούς της τρόπους θα γράψει στο ψηφοδέλτιο: "Γαμιέστε όλοι". Αρκεί όμως;

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

■ **Πρόεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου**

Γκρίζο το μέλλον

Με συνέντευξη σε δυο εφημερίδες (Μακεδονία και Καθημερινή) ο νέος πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και τέως πρύτανης του ΑΠΘ Μιχάλης Παπαδόπουλος, σκιαγραφεί τις άμεσες προτεραιότητες του ΠΙ - άρα και του υπουργείου Παιδείας - για την Παιδεία. Και αφού επαναλαμβάνει τις γνωστές σάλτσες περί "διαλόγου", που θα ξεκινήσει από το Σεπτέμβρη, που ήδη μας έκανε γνωστές η Μ. Γιαννάκου άμα τη αναλήψει των καθηκόντων της, περνάει και στην ουσία, η οποία επικεντρώνεται σε 3 κυρίως σημεία: στην αλλαγή του τρόπου επιλογής των μαθητών για τα ΑΕΙ - ΤΕΙ, στην μείωση του αριθμού των εισακτέων και στην άμεση εφαρμογή της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, του εκπαιδευτικού έργου τους και των εκπαιδευτικών.

" Η όποια πρόταση για αλλαγή του υπάρχοντος συστήματος των πανελλαδικών στο Λύκειο θα πρέπει να είναι πρακτικά εφαρμόσιμη και να εξασφαλίζει τη διαφάνεια. Δυο όροι τους οποίους οι έως τώρα βιαστικές, κατά τη γνώμη μου, προτάσεις δε φαίνεται να εξασφαλίζουν" αποφαίνεται ο πρόεδρος του ΠΙ. Απορρίπτει δηλαδή τις σκέψεις για κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων, είτε μέσα στο Λύκειο είτε αμέσως μετά από αυτό, και μεταφορά της διαδικασίας επιλογής μέσα στα Πανεπιστήμια με ευθύνη των ίδιων των Πανεπιστημίων (πρόταση Μπαμπινιώτη και όλες οι παραλλαγές της), αφού είναι φανερό ότι θεωρεί πολύ παρακινδυνευμένη και πρακτικά ανεφάρμοστη την κατ' αρχήν εγγραφή όλων όσων επιθυμούν στα ΑΕΙ - ΤΕΙ. Είναι γνωστές οι σχετικές ενστάσεις των πανεπιστημιακών καθηγητών για το μεγάλο αριθμό φοιτητών, που καλούνται να απορροφήσουν χωρίς την ανάλογη αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης, ενστάσεις που φαίνεται να ενστερνίζεται και ο Μιχ. Παπαδόπουλος. Οσον αφορά τη διαφάνεια και αδιαβλητότητα του συστήματος επιλογής, είναι επίσης αντιληπτοί οι φόβοι που γεννιούνται από τη μεταφορά της ευθύνης στα ίδια τα Πανεπιστήμια χωριστά, μέσα σ' ένα κλίμα γενικευμένης ανεμπιστοσύνης, όπου το λάδωμα και το μέσον είναι στην ημερήσια διάταξη. Και αυτό είναι προφανές ότι δεν το επιθυμεί καμιά κυβέρνηση που θέλει να επενδύσει στον "κλειστό αριθμό" εισακτέων και να τον κάνει αποδεκτό από την ελληνική κοινωνία.

Παράλληλα με αυτές τις προοπτικές, ο Μιχ. Παπαδόπουλος αναφέρει και τις αλλαγές που ήδη έχουν δρομολογηθεί, δηλαδή την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων της Β' Λυκείου και τη μείωση των εξεταζόμενων πανελλαδικώς μαθημάτων της Γ' Λυκείου από 9 σε 6, αλλαγές που κρίθηκαν αναγκαίες, αφού τα σημεία στα οποία αναφέρονται προκαλούσαν με την αγριότητά τους την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της (που έδωσε μαζικούς, μαχητικούς αγώνες) και έθεταν υπό αμφισβήτηση όλο το πνεύμα της "μεταρρύθμισης Αρσένη" (απογοήτευση των παιδιών από μικρή ηλικία και πέταγμά τους έξω από το σχολείο και κατά συνέπεια μείωση της τάσης για πανεπιστημιακή εκπαίδευση). Προς τούτο θα γίνουν και οι αναγκαίες αναμορφώσεις στα προγράμματα σπουδών και στις ονοματοδοτήσεις των κατευθύνσεων. Θα έχουμε δηλαδή τις κατευθύνσεις των Φυσικών και Τεχνολογικών Σπουδών και των Οικονομικών και Κοινωνικών Σπουδών, ενώ η θεωρητική κατεύθυνση με κάποιες επιμέρους αλλαγές στα μαθήματα θα διατηρήσει τον ίδιο βασικό χαρακτήρα.

Ο Μιχ. Παπαδόπουλος τοποθετείται και υπέρ του περιορισμού του αριθμού των εισακτέων στα ΑΕΙ - ΤΕΙ "για να είναι σε αντιστοιχία με τις ανάγκες του τόπου στις διάφορες ειδικότητες και τη δυνατότητα των Πανεπιστημίων σε υποδομές και ανθρώπινο δυναμικό". Επαναφέρει δηλαδή ένα παλιότερο ιδεολόγημα, που προσαρμόζει την ανάγκη και το δικαίωμα για μόρφωση του καθένα στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας και στην ανάγκη του κράτους να περιορίσει όσο το δυνατόν περισσότερο τις δαπάνες για κοινωνικά αγαθά, και που συνδέει τη μόρφωση με τα επαγγελματικά δικαιώματα. Σαφώς και ο Μ. Παπαδόπουλος βρίσκεται σε διάσταση με το "δικαίωμα στη μόρφωση" και το "δικαίωμα στη δουλειά', αιτήματα που μόνον αυτά έχουν νόημα να υπερασπίζεται κανείς με συνέπεια στον καπιταλισμό (γιατί σε κάθε άλλη περίπτωση οδηγείται στην αντιδραστική άποψη για "κλειστό αριθμό" εισακτέων και για μόρφωση μόνον των "αναγκαίων" για την καπιταλιστική οικονομία ανθρώπων).

Ο πρόεδρος του ΠΙ εκφράζει επίσης τη μίζερη στάση της πλειοψηφίας των πανεπιστημιακών, που αντιμετωπίζει το θέμα με την λογική του μπακάλη και που αντί τη μειωμένη κρατική χρηματοδότηση να την αντιπαλέψουν στο δρόμο μαζί με τους φοιτητές ώστε ν' ανοίξουν τα πανεπιστήμια σ' όλους, αυτοί έχουν φορέσει τα "ρεαλιστικά γυαλιά" και τη θεωρούν δεδομένη.

Αμεση προτεραιότητα θεωρεί ο Μιχ. Παπαδόπουλος και την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, του εκπαιδευτικού έργου που παράγουν, καθώς και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Ετσι αναμένεται θερμή η επόμενη σχολική χρονιά, τουλάχιστον για τους εκπαιδευτικούς. Γιατί αντιλαμβάνονται - εκτός από τη ξεσκολισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που τα έχει κάνει πλακάκια με το υπουργείο Παιδείας και συμφωνεί με την αξιολόγηση - ότι θα μεγαλώσει η υποταγή, η οσφυοκαμψία και η πειθάρχηση, ότι θα ανοίξει ο δρόμος για τη μισθολογική και βαθμολογική κατηγοριοποίησή τους και ότι τα σχολεία θα χωριστούν σε "κέντρα αριστείας" και σε σχολεία για την "πλέμπα".

Είναι κατανοητό γιατί επιλέγει το ΠΙ την αξιολόγηση, αφού έχει και τη συγκατάθεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και συνεπώς ευελπιστεί στο μανιπουλάρισμα της βάσης των εκπαιδευτικών ώστε να μην υπάρξουν εκεταμένες αντιδράσεις και αντιστάσεις. Ο Μιχ. Παπαδόπουλος λέει βεβαίως και κάποια λόγια περί "διαλόγου" για τα κριτήρια και τους στόχους της αξιολόγησης, ενώ είναι ήδη ψηφισμένοι οι σχετικοί νόμοι από το ΠΑΣΟΚ, για τους οποίους δεν κάνει καμιά απολύτως νύξη.

Προς το παρόν, το ΠΙ, φαίνεται να μη βάζει στο τραπέζι την πρόταση του κυβερνητικού προγράμματος της ΝΔ για καθιέρωση διπλών γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων από την Ε' Δημοτικού έως και την Γ' Γυμνασίου, επειδή στην πρόταση αυτή δεν έχει την αμέριστη συμπαράσταση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΔΟΕ. Ετσι και αυτή η πρόταση προφανώς παραπέμπεται στο "διάλογο" ώστε να εξασφαλιστούν οι κατάλληλες συμμαχίες και τα περιτυλίγματα με τα οποία θα λανσαριστεί στην κοινωνία.

Αλλά και αυτά ακόμη τα "ολίγα" που προαναγγέλλει ο πρόεδρος του ΠΙ είναι πολύ σοβαρά και μεγάλα και μας προδιαθέτουν σαφώς για το πού το πάει η κυβέρνηση και ο νέος παιδαγωγικός σύμβουλός της.

Γιούλα Γκεσούλη

ΙΡΑΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

σίας είναι βέβαιο ότι τα αμερικάνικα στρατιωτικά και πολιτικά επιτελεία δεν έχουν αυταπάτες. Η συνεργασία και στην προσωρινή κυβέρνηση της μετριοπαθούς σιτικής ηγεσίας υπό τον Σιστάνι με τους Αμερικάνους δεν πρόκειται να αλλάξει τα δεδομένα στις γραμμές της ιρακινής αντίστασης. Αλλωστε, ο Σαντρ, ο οποίος έχει μεγάλη επιρροή μέσα στη νεολαία και τους άνεργους, την είχε πρόσφατα επικρίνει ανοιχτά για την αποχή της από τον αγώνα εναντίον των κατοχικών δυνάμεων και την υπεράσπιση των ιερών πόλεων των Σιιτών. Αντίθετα, ο αγώνας ενάντια στους κατακτητές και τους συνεργάτες τους κλιμακώνεται, όπως δείχνουν τόσο η πρόσφατη ανατίναξη κεντρικών αγωγών στο βόρειο Ιράκ, όσο και η επίθεση με όλμο στο στρατόπεδο ιρακινών μπάτσων στη Φαλούτζα, με αποτέλεσμα τον θάνατο 12 και των τραυματισμό 10. Γι αυτό άλλωστε Μπους και Μπλερ προσπαθούν να βάλουν στο χορό και το ΝΑΤΟ, με δήλωσή τους στα πλαίσια της συνόδου κορυφής των "8" στο Σι Αιλαντ. Ομως οι υπόλοιποι δεν τσιμπάνε. Ο γάλλος πρόεδρος έσπευσε αμέσως να τους βάλει πάγο, ο δε ισπανός υπουργός Αμυνας ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται να σταλούν ισπανικά στρατεύματα στο Ιράκ υπό οποιαδήποτε εντολή.

ξεχάσατε να πάρετε τσουβάλι...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Μεγάλη πείνα έχει πέσει στην πιάτσα, σύντροφοι. Οπως έλεγε και ένας γερο-μάγκας που σύχναζε στα καφενεία της πλατειάς Ψυρρή, δεν κουνιέται ούτε πούστης. Είναι η πρώτη φορά που στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων δεν υπάρχουν ονόματα πρωτοκλασάτων ποδοσφαιριστών που να παζαρεύουν με τις ομάδες. Μαύρες μέρες περνούν οι οπαδοί των ομάδων στα καφενεία, αφού δεν έχουν θέμα συζήτησης. Είθισται πάντα τέτοια εποχή οι οπαδοί να παραμυθιάζονται με τους παιχταράδες που θα φέρει ο πρόεδρος και έτσι την έβγαζαν μέχρι να ξεκινήσουν τα μπάνια του λαού. Ευτυχώς που υπάρχει η συμμετοχή της Εθνικής στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα στην Πορτογαλία και βρίσκουν κάτι να συζητήσουν, γιατί αλλιώς αμίλητοι θα έπιναν τον καφέ τους.

Τη μεγαλύτερη ψυχρολουσία από όλους την έχουν πάθει οι οπαδοί του Ολυμπιακού. Αμέσως μετά την απώλεια του πρωταθλήματος, η διοίκηση υποσχέθηκε ότι θα κάνει τα πάντα για να δημιουργήσει μια πανίσχυρη ομάδα που θα κυριαρχήσει σε Ελλάδα και Ευρώπη. Τα ονόματα κορυφαίων προπονητών από την Ευρώπη φιλοξενούνταν στα πρωτοσέλιδα των προσκείμενων στον Ολυμπιακό εντύπων και από την ΠΑΕ υπήρχαν δηλώσεις ότι ο νέος προπονητής θα έχει στη διάθεσή του ένα αρκετά ικανοποιητικό μπάτζετ για να δημιουργήσει την ομάδα που ήθελε.

Μετά από μια μικρή περιπλάνηση στη χώρα των θαυμάτων, ήρθε η προσγείωση και μάλιστα αρκετά ανώμαλη. Αντί για Γάλλο προπονητή, ήρθε στο λιμάνι ο Μπάγιεβιτς, ο οποίος ανέλαβε το βαρύ φορτίο να φτιάξει μια ομάδα που να παίζει καλό ποδόσφαιρο και να πρωταγωνιστεί στην Ελλάδα. Στην πρώτη του συνέντευξη ο νέος τεχνικός του Ολυμπιακού δήλωσε αναφερόμενος στους μεταγραφικούς στόχους της ομάδας, ότι "δεν πρόκειται να πάμε σε δαπάνες παλιότερων χρόνων". Και αν αναλογιστούμε τα ιλιγγιώδη ποσά που ξόδεψε όλα αυτά τα χρόνια ο πρόεδρος Σωκράτης, καταλαβαίνουμε τι έχει να γίνει φέτος.

Με αφορμή τις μεταγραφές ας κάνουμε μια μικρή παρένθεση και ας σχολιάσουμε την πρόσληψη Μπάγιεβιτς. Ο Σέρβος ξαναγύρισε στο λιμάνι γιατί δεν υπήρχε άλλη ομάδα που να τον θέλει (ακόμη και ο Παναθηναϊκός προτίμησε να κρατήσει τον Σουμ). Ο Κόκκαλης έφερε τον Μπάγιεβιτς στο λιμάνι, αλλά αυτή τη φορά χωρίς να του έχει εξασφαλίσει το κατάλληλο έμψυχο δυναμικό. Το όλο σκηνικό θυμίζει την επιστροφή Ιωαννίδη στον μπασκετικό Ολυμπιακό, που αποτέλεσε και το τέλος της προπονητικής του καριέρας. Είναι γνωστή η εμπάθειά μου απέναντι στους δύο προπονητές και ελπίζω ότι η ιστορία θα επαναληφθεί.

Οι ποδοσφαιριστές της Εθνικής δίνουν όρκο νίκης...

Κλείνει η παρένθεση και συνεχίζουμε με μια σύντομη αναφορά στις μεταγραφικές κινήσεις των άλλων ομάδων. Στον Παναθηναϊκό δεν γίνεται καμιά κίνηση και ο Ζάετς ψάχνει στα εφηβικά της Κροατίας κάποιο λαβράκι. Στον ΠΑΟΚ δεν υπάρχει σάλιο και συνεπώς ο «ευχαριστώ το θεό» θα βολευτεί με την περσινή ομάδα. Στην ΑΕΚ περιμένουν το άρθρο 44 και μετά το χάος και το τίποτε. Αισθάνομαι πολύ άσχημα γιατί ξέρω ότι σας μαύρισα την ψυχή με αυτά που γράφω, αλλά δεν φταίω εγώ, αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Αγωνία και νευρικότητα. Αυτά είναι τα συναισθήματα που διακατέχουν τους οπαδούς της ΑΕΚ. Οι αισιόδοξες προβλέψεις ότι το θέμα της υπαγωγής της ομάδας στο άρθρο 44 θα είχε αίσιο τέλος και μάλιστα πριν τις εκλογές πήγαν περίπατο. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει οριστεί ακόμη ο ειδικός εισηγητής που θα εξετάσει το φάκελο και πλέον η ημερομηνία που αναμένεται η απόφαση μετατίθεται για το τέλος του μήνα. Μέχρι τότε και με δεδομένη την απουσία του Ντέμη, δεν πρέπει να περιμένουμε καμία ευνοϊκή εξέλιξη για την ομάδα. Σε απλά ελληνικά, τόσο οι μεταγραφικές κινήσεις της ομάδας (οι οποίες περιορίζονται στους Τζιωρτζιόπουλο, Σκούφαλη, Τσιώλη, Γόγολο και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις) όσο και το θέμα του προπονητή θα λυθούν στο απώτερο μέλλον.

Εκτός όμως από τον χρόνο που κυλάει σε βάρος της ΑΕΚ, υπάρχει και μια πολιτική εξέλιξη που ενδεχομένως να ανατρέψει το σημερινό στάτους-κβο. Μέχρι σήμερα, θεωρούνταν δεδομένη η υποστήριξη της προσπάθειας του Ντέμη από την κυβέρνηση η οποία δεν θα ήθελε να χρεωθεί τον υποβιβασμό της ΑΕΚ στην Δ' Εθνική. Η γενικότερη, όμως, πολιτική κατάσταση, σε συνδυασμό με τη λανθασμένη επικοινωνιακή πολιτική που ακολούθησε η κίνηση Ντέμη (ο Ντέμης έχει χάσει πολλούς από τους υποστηρικτές του και σημαντικό κομμάτι από τη συμπάθεια της κοινής γνώμης), δίνουν τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να κρατήσει στάση ουδετερότητας και να μην πιέσει καταστάσεις προς όφελος της ΑΕΚ.

Παράλληλα η κυβέρνηση, θέλοντας να δείξει έργο στο χώρο του αθλητισμού, προχωράει στην κατάρτιση νόμου με τον οποίο θα ρυθμίζονται τα χρέη που έχουν οι Ανώνυμες Αθλητικές Εταιρείες (ΑΑΕ), σύμφωνα με τον νόμο Μπερλουσκόνι. Το γεγονός αυτό είναι ένα ακόμη εμπόδιο για την ένταξη της ΑΕΚ στο άρθρο 44, αφού πιθανή δικαίωση της ΑΕΚ θα ανοίξει την όρεξη και σε άλλες ομάδες (Αρης κτλ.), οι οποίες θα ζητήσουν και αυτές να ρυθμίσουν τα χρέη τους μέσω του άρθρου 44. Με τον τρόπο αυτό υπονομεύεται η προσπάθεια του κυβερνητικού έργου, αφού επί της ουσίας θα ψηφιστεί ένας νόμος που θα παραμείνει ανενεργός, λόγω έλλειψης ενδιαφέροντος. Μετά τις τελευταίες εξελίξεις, η κατάσταση στην ΑΕΚ θυμίζει παρτίδα σκληρού πόκερ με μπλόφες και κόντρα ρελάνς.

Πάπιας

ΥΓ1: Δύο γεγονότα γίνονται το Σαββατοκύριακο. Οι Ευρωεκλογές, με τις οποίες δεν ασχολούνται ούτε οι υποψήφιοι ευρωβουλευτές, και το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου στην Πορτογαλία. Ανάλυση για τις εκλογές δεν θα έχουμε στη στήλη, αφενός γιατί δεν είναι στην αρμοδιότητά μας και αφετέρου γιατί δεν υπάρχει "στοιχηματικό" ενδιαφέρον, αφού η διαφορά ανάμεσα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ θα είναι πολύ μεγάλη (δεν θα αποφύγω τον πειρασμό της πρόβλεψης και θα πω ότι η διαφορά ανάμεσα στα δυο κόμματα θα είναι μεγαλύτερη από 8 μονάδες).

Σχόλια για το Euro 2004 θα έχουμε στο επόμενο φύλλο. Ο όμιλος στον οποίο κληρωθήκαμε με Πορτογαλία, Ισπανία και Ρωσία είναι πολύ δύσκολος και η διαφορά δυναμικότητας δεν αφήνει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Η αγωνιστική τακτική της ομάδας θα είναι αντίστοιχη με αυτή του Παπαφλέσσα στο Μανιάκι (μαζική άμυνα και όποιος αντέξει) και η κατάληξη ηρωική αλλά πένθιμη (όπως ακριβώς και στο Μουντιάλ της Αμερικής).

Λόγω φόρτου εργασίας δεν έχω "διαβάσει" λεπτομερώς το κουπόνι του στοιχήματος, συνεπώς δεν μπορούμε να δώσουμε προγνωστικά για το στοίχημα. Οσο αφορά την ομάδα που υποστηρίζω, είναι γνωστή στους τακτικούς αναγνώστες της στήλης και για ενημέρωση των νέων είναι η Αγγλία.

Οσοι ήλπιζαν ότι το φετινό καλοκαίρι θα μπορούσε να επιφυλάσσει κάποια ευχάριστη φιλμική έκπληξη μάλλον θα απογοητευθούν. Οι ταινίες που ήδη παίζονται και εκείνες που προβλέπεται να παιχτούν είναι κάτω του μετρίου, με εξαίρεση κάποιες επανεκδόσεις παλιών κλασικών ταινιών. Επιπλέον, τον Αύγουστο, λόγω της Ολυμπιάδας, δεν πρόκειται να βγει καμιά νέα ταινία.

Ετσι, λοιπόν, και αυτή τη βδομάδα δεν έχουμε τίποτα το αξιόλογο.

Το **«Intermission»**, μια ταινία ιρλανδικής παραγωγής του Νιλ Τζόρνταν, μωσαϊκό πενήντα χαρακτήρων που οι ζωές τους διασταυρώνονται άλλοτε αστεία, άλλοτε λυπηρά, άλλοτε περιπετειώδικα, στο φόντο ενός αστικού τοπίου, θα μπορούσε να έχει ενδιαφέρον, όμως τελικά προδίδει το ρηξικέλευθο και σπιρτόζικο ιρλανδέζικο πνεύμα, καταλήγοντας σε ένα αποτέλεσμα ανιαρό και αδιάφορο.

Το **«Μετά από σας»** του Πιέρ Σαλβαντορί είναι μια γαλλική κωμωδία, μια εξωπραγματική και μάλλον ανόητη ιστορία ενός αρχισερβιτόρου (Ντανιέλ Οτέγ) που όχι μόνο σώζει από την αυτοκτονία έναν άγνωστο, αλλά του βρίσκει και δουλειά και την πρώην του γυναίκα!

Αλλες δύο αμερικάνικες ταινίες, η μουσικοχορευτική **«Honey»**, με ηθικό δίδαγμα: ο αστραφτερός κόσμος της showbiz κρύβει πολλές παγίδες, και ο **«Γλυκός Μπελάς»**, με θέμα έναν άνδρα που χάνει τη γυναίκα του, ζει μια απογοητευτική ζωή, μεγαλώνοντας το παιδί του, έως ότου ερωτευτεί μια άλλη γυναίκα, δεν λένε απολύτως τίποτα.

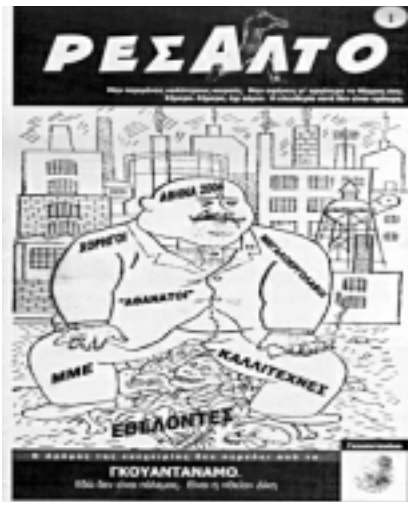

Με μότο μερικούς στίχους του Βολφ Μπίρμαν (Μην περιμένεις καλύτερους καιρούς. Μην αφήνεις γι' αργότερα το θάρρος σου. Σήμερα. Σήμερα, όχι αύριο. Η ελευθερία ποτέ δεν είναι πρόωρη) κυκλοφόρησε το χιώτικο «ΡΕΣΑΛΤΟ», «αυτοδιαχειριζόμενο έντυπο αντι-πληροφόρησης, αντι-ενημέρωσης», όπως αυτοπροσδιορίζεται στην «ταυτότητά» του. Για επικοινωνία ή οικονομική ενίσχυση στα τηλέφωνα 22710-32264 και 22710-25571 ή στο email resalto_chios@yahoo.gr.

KENDERIS GLOU

Δηλαδή από 1/6/2004 οι μπάτσοι πρώτα πυροβολούν νόμιμα και μετά διαπιστώνουν «παρανομία»;

Ουδέν προσωρινότερον του συμβασιούχου

Αχαμνέ πατέρα του αρουραίου, του παπαγάλου και του κοιμισμένου νου (ολυμπ. ύμνος)

ΚΟΝΤΡΕΣ καθημερινά, «ΚΟΝΤΡΑ» το Σάββατο

◆ Σιχτίρ, πηχτήρ, δουλιά!

◆ Αγκιτάτσιγια, κοοπτάτσιγια, χλοοκοπτάτσιγια, μαστουρμπάτσιγια.

◆ «Απολύσεις στη EUROBANK αλλά και προσφορές, δωρεές» (από ραδιοφωνική ανακοίνωση του «Ενωτικού Συλλόγου Εργαζομένων στη EUROBANK»). Ως γνωστόν η EUROBANK «φροντίζει για τον πολιτισμό, τον αθλητισμό και την παδεία».

◆ Το τετράστιχο «του ύπνου, του κρεβατιού και της αγγαρείας» είναι «φωνή τοίχου» στο Καματερό.

◆ «Με καραβάκι γυάλινο/ θα πάω να βγω στην Κάλυμνο» (τί να εννοεί ο «ποιητής»; - Περί τραγουδιού πρόκειται. Άδει η Βίκυ Μοσχολιού).

◆ Ρατσισμός: των ηλιθίων πολιτισμός (παρακαλούμε την διπλανή στήλη για εμπεριστατωμένο και όχι «εκλαϊκευμένο» σχολιασμό).

◆ Η πρόεδρ-α έχει καμιά σχέση με τον ρόλο του «Μπρίλη» στον παλιό ελληνικό κινηματογράφο; (Τύπος γκάου, δηλαδή).

◆ Μπράβο του «αξιόπιστου» μάρτυρα (στη «δίκη ΕΛΑ»): σφαίρες πέφτανε, της πουτάνας γινότανε, κι αυτός εκεί, ψύχραιμος, σημείωνε (ούτε χαφιές νάτανε...).

◆ Ο κύριος μάρτυς που είπε για τον «χρήσιμο» χαρακτήρα του ΠΕΡΠΑ, έχει παρατηρήσει πόσο μεγάλωσε η μύτη του τελευταίως;

◆ Ακου, κυρά μου, η προσωπική σου ανέλιξη μάς βρίσκει παγερά αδιάφορους. Είσαι και συ ένοχη όπως και οι προδικάσαντες.

◆ Οι συνήγοροι υπεράσπισης στη δίκη θα πρέπει να είναι χαλκέντεροι και να διαθέτουν την απόλυτη υπομονή. (Με τα όσα ακούω και διαβάζω πρόκειται περί κανονικού στρατοδικείου και όχι περί «λεκτικής δημιουργίας»).

◆ Το διήμερο «ΚΟΝΤΡΕΣ» άφησε μια γλυκιά γεύση: η άρτια παράσταση «Πορτοκαλί/Μπλε» με το παιχνίδι εξουσίας ανάμεσα στους γιατρούς Ρόμπερτ Σμιθ (Θωμάς) και Μπρους Φλάερτυ (Κώστας) ήταν μια «πρόκα» στην καθημερινή φασιστικοποίηση και την συνεπούμενη κύρωση (όλοι/ες μας κάποια στιγμή έχουμε δει το πορτοκάλι μπλε...). Η μουσική μπάντα (Γιάννη, άσ' τα φάλτσα) με φωνές όπως της Λίνας και του Κώστα «δρόσισε» το περιβάλλον μετά τη συζήτηση για το «τι σούχω για μετά». Οσο για το «ποιο εργατικό κίνημα;» απότι φαίνεται υπάρχει διάθεση και τρόπος. Οι βιβλιόπαγκοι κάλυψαν πολλές (πραγματικές) ανάγκες.

◆ Στη Βουλγαρία δεν έμαθαν ακόμα ότι η ΝΔ είναι κυβέρνηση. Στη βουλγαρική εφημερίδα «168 ώρες» (28/5-3/6/2004) δημοσιεύεται φωτογραφία (σελ. 34) με τη λεζάντα «Η δημοσιογράφος Λώρα Πινκ δείχνει πως μπήκε στο στάδιο». Στη θέση όμως της (ευφυέστατης) δημοσιογράφας υπάρχει αυτή που όλο χάνει Πάλλη...

◆ Τί σχέση (μπορεί) να έχει ο Καλατράβας με το έργο του Λόπε δε Βέγα «Φουέντε Οβεχούνα» (:πηγή προβάτων); Στη μικρή πόλη Φουέντε Οβεχούνα το 1476 ο πληθυσμός ξεσηκώθηκε εναντίον του άρχοντα Χούσμαν, διοικητή του τάγματος Καλατράβα (πάντα «άρχοντας» ο Τράβας).

◆ Στάση εργασίας (11-2) είχε κηρύξει η ΕΣΗΕΑ αλλά στο μήκος κύματος της ΕΡΑ SPOR το πρόγραμμα συνεχιζόταν.

◆ Χέρι-χέρι με τον Καρατζαφέρη και το ΚΚΕ: Στον «902» TV την Παρασκευή 4/6/2004 μετά το δελτίο των 12:00 εμφανίστηκε η «πολιτική διαφήμιση του ΛΑΟΣ» με τον μπουλουκοφασίστα να... διδάσκει. (Οταν λέμε «Κνίτες-χίτες-ταγματασφαλίτες» κατιτίς καταλαβαίνουμε κι εμείς.

◆ Και μετά βλέπω την «Εργατική Εξουσία» και προτείνει «ψήφο στο ΚΚΕ και την άκρα». (Ρε σεις, δεν ξέρετε ότι μιας μαλακίας μύριες έπονται;).

◆ Σιγά την «άκρα» δηλαδή (κωλώστρες του κερατά και αστοβολεμένοι).

◆ Λευτεριά στον αναρχικό Πολύκαρπο Γεωργιάδη!

◆ Στο τεύχος 9 του περιοδικού «ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ» έχουμε πλειάδα «γνωστών» ονομάτων που επιχορηγήθηκαν από το «ίδρυμα FORD». (Αξίζει να διαβαστεί).

◆ «Μηδενική ανοχή στις κάμερες» (από προκήρυξη του Κ.Σ. «Εργατική Εξουσία»). Ιδού στάδιον δόξης λαμπρόν!

◆ «Η πειστική ανοδική διάσπαση των προαναφερόμενων πεδίων τιμών θα ανοίξει τον δρόμο για μια νέα εποχή κατά την οποία η τιμή θα προσεγγίσει αρχικά το επίπεδο των 44,10/44,40 δολλαρίων για το αμερικανικού τύπου καθώς και το επίπεδο των 41,20/42,15 δολλαρίων για το Brent». (Από τη στήλη «ΣΧΟΛΙΟ» στην ΗΜΕΡΗΣΙΑ (22-23/5/2004) με τίτλο «Πού πάει ο μαύρος χρυσός» - του Σ. Καρανικόλα.

◆ Τον «πραγματικό οικονομικό απολογισμό από την ένταξη στην Ε.Ε. δημοσιεύει η εφημερίδα «Αριστερά» (27.5.04). Αντε λοιπόν νάχει δίκιο. Πώς συμβιβάζεται η θέση κατά της Ε.Ε. με την (συνεχιζόμενη) προσπάθεια (κοινής-εκλογικής μόνο;) συμπόρευσης με τα ευρωλιγούρια;

◆ Εγώ πάντως στις ευρωεκλογές ψηφίζω Ματσούκα. Γιατί είναι πολύ έτσι και τη βρίσκω (για τη Δήμητρα Ματσούκα μιλάω).

◆ Οι πληβείοι χρησιμοποιούν (και καλώς κάνουν) πλη-βία. Εμείς εδώ, που στενάζει το αντεράκι μας, βολευόμαστε με καμιά γκα-γκαν ταινία και τέρμα;

◆ Τον πρώην υπάλληλο του ΟΟΣΑ Κορνήλιο Καστοριάδη ολίγοι αγάπησαν. Την σήμερον ακόμη ολιγότεροι.

◆ Και επειδή περί φόβου ο λόγος (Π. Γιώτης, «Ανατολικός άνεμος», ΚΟΝΤΡΑ 5/6/2004): «Η ψυχολογική αντίδραση στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου ήταν πολύ έντονη όχι μόνο στη Ν. Υόρκη αλλά και σε όλη την έκταση των Ηνωμένων Πολιτειών. Ατομα σε όλη τη χώρα ανέφεραν εμπειρίες παραπλήσιες με σύνδρομο μετά από τραυματική ψυχική καταπόνηση κατά την πρώτη εβδομάδα μετά τις επιθέσεις. Στην περιοχή της Ν. Υόρκης, 2 μεγάλες έρευνες που πραγματοποιήθηκαν 4 έως 8 εβδομάδες μετά τις επιθέσεις διαπίστωσαν ότι περίπου 1 σε κάθε 10 άτομα πιθανόν πληρούσε τα κριτήρια της διαταραχής μετά από τραυματική ψυχική καταπόνηση σε σχέση με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου... Σε όλες τις μελέτες, η εκδήλωση συμπτωμάτων άγχους ή η κάλυψη των κριτηρίων για διαταραχή μετά από τραυματική ψυχική καταπόνηση παρουσίαζαν ισχυρή συσχέτιση με τις ώρες τηλεθέασης κατά την ημέρα των επιθέσεων και τις ημέρες που ακολούθησαν...» Journal of Clinical Psychiatry 65, 2004. (Το σκατό στην κάλτσα...).

◆ «Αγάλι, αγάλι, το πακέτο μέτρων» («ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», «ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ», 30/5/2004). Μαλα-κά, πιο μα-λα-κά.

◆ «Περίπου 850 εκ. ευρώ θα κοστίσει η θέσπιση επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας για τα σώματα ασφαλείας» (Για να πάψουμε να τους φωνάζουμε «τρεις κι εξήντα παίρνετε...»)

◆ Στις 28 Ιούνη δικάζονται οι 6 συλληφθέντες στα επεισόδια έξω από την ασφάλεια Ηρακλείου (μία μέρα πριν οι μπάτσοι είχαν δολοφονήσει τον 22χρονο Ηρακλή Μαραγκάκη).

Βασίλης

Ο Ελλην ξεσπαθώνει
(Για την Ολυμπιάδα, ρε γαμώτο
(Προσέξτε την τρύπα στο κράνος -από κει χάνει- πάλι...)

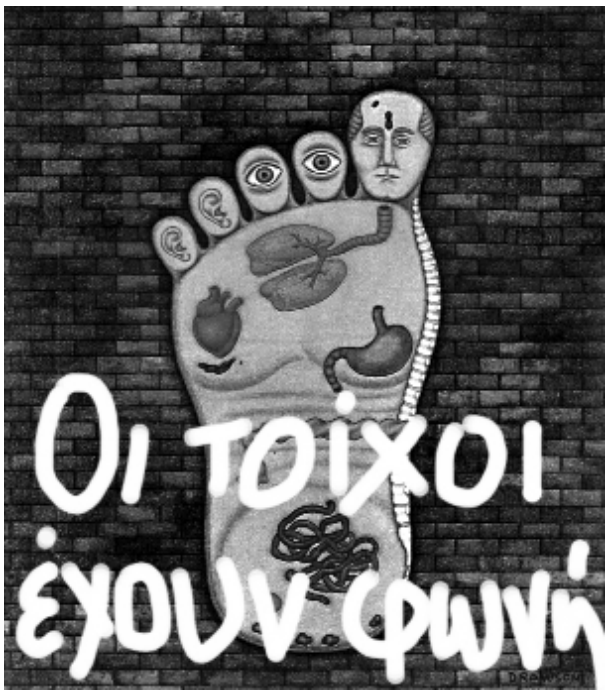

◆ Δίπλα στον πολίτη, δυνατά στην Ευρώπη (ΝΔ)

Κοιτάξτε παιδιά. Επειδή βρήκατε τον Γιωργάκη και κάνετε μόνοι σας παιχνίδι, μην το παίρνετε και πάνω σας. Δυνατά με τον Γιωργάκη. Με τα θηρία, με τους εκπροσώπους των μεγάλων καπιταλιστικών χωρών, μαλακά. Γιατί αυτοί τραβάνε σφαλιάρες. Για δείτε το φουκαρά τον Παπαδόπουλο. Για θυμηθείτε τον Πάγκαλο. Γι' αυτό λέμε, μαλακά και από δίπλα. Και κάτι άλλο. Επειδή βρήκατε χαλβά τον Γιωργάκη και το παίζετε δυνατά, μη νομίσετε ότι μπορείτε να το κάνετε εύκολα αυτό και στον πολίτη. Γιατί δυνατά-δυνατά στον πολίτη, κόντρα-κόντρα, λιτότητα-λιτότητα, είναι μέχρι να πέσει το πρώτο γιαούρτι. Μετά, το «δίπλα στον πολίτη δυνατά στην Ευρώπη» θα μείνει μια καλή ανάμνηση. Ενα καλό παραμύθι, λόγω αδυναμίας του κοινοβουλευτικού αντιπάλου.

◆ Στις 25-26/5 ψηφίζω ΔΑΚΕ ΕΔΟΠ - Το μέλλον μας ενώνει (ΔΑΚΕ ΕΔΟΠ-ΔΕΗ)

Δεν ξέρουμε το αποτέλεσμα της εκλογικής αναμέτρησης στην ΕΔΟΠ-ΔΕΗ. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι όντως τους ΔΑΚίτες το μέλλον τους ενώνει. Τόσα χρόνια στην απέξω. Τόσα χρόνια να τρέχουν τα σάλια τους και να βρίζουν τους ΠΑΣΟΚους. Τώρα; Τώρα θα φάει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι. Ατσάλινη ενότητα. Με έμβλημα την κουτάλα. Μέχρι να αρπαχτούν μεταξύ τους. Για το ποιος θα κρατάει τη μεγαλύτερη. Τότε δεν θα έχουμε πια ενότητα, αλλά μονομαχίες. Κουταλομαχίες.

◆ Διεκδικούμε ειρήνη και ασφάλεια για την Ευρώπη και τον κόσμο (ΠΑΣΟΚ)

Το πρώτο ερώτημα είναι από ποιον διεκδικούμε; Ποιος είναι αυτός που καθορίζει τις τύχες της Ευρώπης και διεκδικούμε από αυτόν; Νάναι ο Θεός; Και να θέλαμε δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε από αυτόν, γιατί κάνει πάντα του κεφαλιού του. Τότε θα είναι οι ισχυροί του πλανήτη. Οι Αμερικάνοι, ας πούμε. Από αυτούς διεκδικούμε ειρήνη και ασφάλεια για την Ευρώπη. Ετσι εξηγείται, γιατί ο τωρινός πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έκανε το παπαγαλάκι των Αμερικάνων, προετοιμάζοντας την επέμβαση στο Ιράκ. Γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ παραχώρησε τη Σούδα για να διευκολυνθούν οι ειρηνιστές- Αμερικάνοι. Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε. Οχι μόνο στο Ιράκ. Αλλά και στην Ευρώπη. Η Ισπανία είναι το πιο εκκωφαντικό παράδειγμα διεκδίκησης μιας ειρηνικής και ασφαλούς Ευρώπης.

◆ Διεκδικούμε γνώση και δουλειές για τους νέους (ΠΑΣΟΚ)

Αν ξαναναρωτηθούμε από ποιόν διεκδικεί το ΠΑΣΟΚ, θα είναι σαν να κλέβουμε εκκλησία. Από το κεφάλαιο βέβαια. Διότι μη ξεχνάτε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ένα σύγχρονο σοσιαλιστικό κίνημα, που έκανε πράξη το όραμα της συμμετοχικής δημοκρατίας. Εσείς φταίτε που δεν το ψηφίσατε, ανώριμοι. Για να κυβερνήσει ο Γιωργάκης. Να πετάξει εκεί τα σύγχρονα ιδιωτικά πανεπιστήμια- τί σύνταγμα τώρα και κουραφέξαλα- να γεμίσει ο κόσμος από γνώσεις, από σύγχρονες σπουδές. Και μετά να δουλειές, να καριέρα, να χρήματα, να συμμετοχική δημοκρατία. Γιατί άμα έχεις γνώσεις, έχεις και χρήμα, δεν μπορεί, θα... έχεις υπολογιστή. Αρα θα ψηφίζεις για όλα τα θέματα. Από το σπίτι σου. Χωρίς ζόρια. Χαλαρά. Γιωργάκης.

■ Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες

Ετοιμάζουν στρατό για το

Μάλλον του ξέφυγε του υπουργού Αμυνας Σπ. Σπηλιωτόπουλου. Στην προσπάθειά του να φανεί αρεστός στον Ολλανδό ομόλογό του δήλωσε ότι προς το παρόν δεν τίθεται θέμα αποστολής ελληνικού στρατού στο Ιράκ, αλλά το θέμα θα εξεταστεί μετά τους ολυμπιακούς αγώνες.

Οπότε πρέπει να το έχουμε σίγουρο, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ έχει συμφωνήσει παρασκηνιακά με τους Αμερικάνους. Το «ντιλ» πρέπει να κλείστηκε κατά το πρόσφατο ταξίδι του Καραμανλή στην Ουάσιγκτον. Στα ανταλλάγματα για τη δήλωση Μπους υπέρ της ασφάλειας της Ολυμπιάδας πρέπει να ήταν και η συμμετοχή ελληνικής δύναμης στην κατοχή του Ιράκ. Απλά, πρέπει να συμφωνήθηκε η σχετική εξαγγελία να γίνει μετά τους Αγώνες, για να μη τροφοδοτήσει χτυπήματα από τις μαχητικές ισλαμικές ομάδες στη διάρκεια των Αγώνων.

Οπως είναι γνωστό, το σχετικό αμερικάνικο αίτημα υποβλήθηκε στην προηγούμενη κυβέρνηση τα χριστούγεννα του 2003, όταν ο Μίλερ επισκέφτηκε δήθεν «για τα χρόνια πολλά» τον Γιωργάκη και συνομίλησε μαζί του για πάνω από δυο ώρες. Λίγο αργότερα αποκαλύφτηκε το σχετικό έγγραφο αίτημα των Αμερικάνων, με το οποίο ουσιαστικά έδιναν προθεσμία μέχρι τα τέλη Φλεβάρη για να τους απαντήσει η ελληνική κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση Σημίτη δεν τόλμησε να πάρει καμιά τέτοια απόφαση προεκλογικά. Είχε που είχε τα χάλια της, δεν μπορούσε να φορτωθεί και ένα τόσο βαρύ πρόσθετο πολιτικό κόστος. Οπως έλεγαν οι πληροφορίες, προσπαθούσε να διαπραγματευθεί με τους Αμερικάνους την αύξηση της ελληνικής στρατιωτικής δύναμης που συμμετέχει στο Αφγανιστάν, για να αποφύγει το πικρό ποτήρι του Ιράκ, για ευνόητους λόγους. Μπορεί σήμερα να μην έχουμε κίνημα κατά της κατοχής, όμως την περίοδο της προετοιμασίας του πολέμου στην Ελλάδα είχαν γίνει οι πιο μαζικές διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων.

Η κυβέρνηση Σημίτη κατάφερε να μην πιει το πικρό ποτήρι κι έτσι αυτό έμεινε για την κυβέρνηση Καραμανλή, η οποία βρέθηκε μπροστά στο τελεσίγραφο και είχε να επιλέξει ανάμεσα στην άρνηση και την υπακοή, η οποία θα έφερνε και την περιπόθητη δήλωση Μπους για την ασφάλεια της Ολυμπιάδας. Ισως να μη γινόταν καν δεκτός στο Λευκό Οίκο ο Καραμανλής, αν δεν συμφωνούσε πριν στην αποστολή ελληνικών στρατευμάτων στο Ιράκ. Γιατί οι Αμερικάνοι δεν παίζουν μ' αυτό το θέμα και αυτή την περίοδο ζορίζονται ιδιαίτερα, όχι μόνο επειδή δέχονται ισχυρά πλήγματα από τις δυνάμεις της Ιρακινής Αντίστασης, αλλά και επειδή η συμμαχία τους έχει υποστεί πλήγμα μετά την αποχώρηση των Ισπανών, που ήταν βασική δύναμη κατοχής, και μερικών δορυφόρων.

Το μόνο αίτημα που πρέπει να πρόβαλε η κυβέρνηση Καραμανλή πρέπει να ήταν η σχετική απόφαση να ληφθεί μετά την Ολυμπιάδα, πράγμα για το οποίο δεν πρέπει να είχαν καμιά αντίρρηση οι Αμερικάνοι. Του ξέφυγε, όμως, του Σπηλιωτόπουλου (απόστρατος καραβανάς είναι και αιφνιδιάστηκε από το σχετικό ερώτημα), ενώ η προσπάθεια του κυβερνητικού εκπρόσωπου να μπαλώσει τα πράγματα δεν ήταν καθόλου πειστική. Και ο Ρουσόπουλος απέφυγε να κάνει μια κατηγορηματική δήλωση, ότι δεν υπάρχει περίπτωση να σταλεί ελληνικός στρατός στο Ιράκ. Γιατί μια τέτοια δήλωση, ακόμα και με ουδέτερες εκφράσεις, θα νευρίαζε τους Αμερικάνους αφού θα συνεπαγόταν συνειρμούς αποδοκιμασίας της κατοχής.

Την ίδια στιγμή, άλλωστε, ο Ρουσόπουλος ανακοίνωσε ότι υποβλήθηκε αίτημα προς το ΝΑΤΟ για επιπλέον συνδρομή την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, για την αντιμετώπιση «ασύμμετρης απειλής». Πρόκειται για ζήτημα το οποίο μέχρι πριν μερικές μέρες η κυβέρνηση διέψευδε μετά βδελυγμίας, δηλώνοντας με πολλούς υπουργούς, ότι δεν θα υπάρξει παρουσία ξένης στρατιωτικής δύναμης στη χώρα και ότι η συνδρομή του ΝΑΤΟ θα είναι μόνο σε επίπεδο τεχνικών μέσων και επιτελικού σχεδιασμού.

Ολοι στην Ελλάδα γνωρίζουμε εδώ και πολύ καιρό τί ακριβώς θα αφορά αυτή η «πρόσθετη συνδρομή» του ΝΑΤΟ. Θα αφορά τους χιλιάδες αμερικάνους πεζοναύτες, ειδικούς μπάτσους και πράκτορες που θα πλημμυρίσουν τις ολυμπιακές πόλεις και θα ασχολούνται με την ασφάλεια της αμερικάνικης αποστολής.

Το θέμα αυτό είχε συζητηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση η οποία είχε συμφωνήσει με τους Αμερικάνους. Επειδή, όμως, υπάρχει συνταγματικό κώλυμα και η παρουσία ξένων στρατιωτικών δυνάμεων μπορεί να αποφασιστεί μόνο από τη Βουλή και μάλιστα με αυξημένη πλειοψηφία, βρήκαν τη φόρμουλα του βαφτίσματος αυτών των δυνάμεων ως ΝΑΤΟϊκών, για να παρακαμφθεί η Βουλή. Και το άφησαν να το ανακοινώσουν την τελευταία στιγμή, για να πνιγεί μέσα στη γενική αδιαφορία με την οποία αντιμετωπίζονται οι ευρωεκλογές.

Φρόντισε, όμως, ο ανθύπατος Μίλερ να κάνει ρόμπα την κυβέρνηση, εμφανιζόμενος με το γνωστό καουμπόικο τρόπο σε συνέντευξή του σε αθλητική εφημερίδα και δηλώνοντας ότι το ελληνικό Σύνταγμα το έχει γραμμένο στις σόλες από τις μπότες του.

Οταν του επισημάνθηκε ότι το ελληνικό Σύνταγμα στο άρθρο 27 απαγορεύει τη διέλευση και παραμονή ξένων στρατευμάτων, ακόμα και αν πρόκειται για την ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων, απάντησε:

«Το Σύνταγμα μιας χώρας με τη δική σας ιστορία είναι σημαντικό, αλλά σου απαντώ ότι οφείλετε να εκσυγχρονιστείτε με τις απαιτήσεις των καιρών. Να εκσυγχρονίσετε τη σκέψη σας αλλά και τους νόμους σας. Να προσαρμοστείτε ώστε να επιβιώσετε, με ρεαλισμό.Οποιος διαφωνεί τον σέβομαι, γιατί στη δημοκρατία η διαφωνία είναι υγεία. Επιμένω όμως ότι οφείλετε να προσαρμόσετε τη σκέψη και τις κρατικές λειτουργίες σας στα δεδομένα της εποχής μας».

Και για να ολοκληρώσει την πρόκληση πρόσθεσε:

«Το ΝΑΤΟ αποφάσισε να παράσχει βοήθεια στην Ελλάδα για τους ολυμπιακούς αγώνες και αυτό, είτε το θέλετε είτε όχι, είναι σημαντικό για σας τους διοργανωτές. Εσείς ζητήσατε τη βοήθειά μας στη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων. Αν δεν τη θέλατε, ας μην τη ζητούσατε, αλλά εσείς τη ζητήσατε από εμάς»!

Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπήρξε καμιά διαμαρτυρία ούτε από την κυβέρνηση ούτε από το ΠΑΣΟΚ γι' αυτές τις προκλητικές δηλώσεις. Από το κοινοβουλευτικό φάσμα διαμαρτυρήθηκαν μόνο ο Περισσός και ο ΣΥΝ. Και τρεις μέρες μετά η κυβέρνηση ανακοίνωσε επίσημα το «πρόσθετο αίτημα» προς το ΝΑΤΟ, που ο ίδιος ο Μίλερ ξεκαθάρισε με τη συνέντευξή του ότι τυπικά μόνο απευθύνεται προς το ΝΑΤΟ, ενώ στην ουσία είναι αίτημα προς την αμερικάνικη κυβέρνηση.

Τί λέτε, λοιπόν, υπάρχει περίπτωση αυτή η κυβέρνηση, με τέτοια στήριξη από την αξιωματική αντιπολίτευση, να αρνηθεί την αποστολή ελληνικού στρατού στο Ιράκ; Ειδικά όταν θα έχει και την κάλυψη του ΟΗΕ; Ο μόνος τρόπος για να αποτραπεί αυτό το έγκλημα είναι να ξεχυθούμε στους δρόμους, σε κινητοποιήσεις μαζικές και μαχητικές ταυτόχρονα. Μόνο έτσι μπορούμε να στριμώξουμε την κυβέρνηση της ελληνικής πλουτοκρατίας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Ταξική περηφάνεια

«Στο πεδίο αυτό, όπου μαίνεται ο κοινωνικός πόλεμος ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, ανάμεσα στον πλούτο και τη φτώχεια, το δίκαιο των κυρίαρχων θα φροντίζει πάντα να διατηρηθούν τα πράγματα όπως είναι. Και όσο θα είναι έτσι, το δίκαιο της εξουσίας θα είναι άδικο και η αντίσταση δίκαιη».

Δημήτρης Κουφοντίνας

Αισθάνθηκα περηφάνεια καθώς διάβαζα τη συνέντευξη του Δ. Κουφοντίνα στην «Ελευθεροτυπία» (1.6.2004). Αφησα επίτηδες να περάσουν μερικές μέρες, γιατί φοβήθηκα ότι ένα σχόλιο εν θερμώ θα υπέκυπτε σε συναισθηματικές παρορμήσεις και ίσως να καταντούσε μελό.

Χωρίς να το επιδιώξει, από ένα καπρίτσιο της Ιστορίας, που ξεκίνησε ένα Σαββατόβραδο σε κάποια προβλήτα του μεγάλου λιμανιού, ο Κουφοντίνας έγινε σύμβολο για την επαναστατική Αριστερά. Σύμβολο αξιοπρέπειας, ταξικής-επαναστατικής αδιαλλαξίας, εμμονής σε αρχές και αξίες. Σήκωσε στις πλάτες του την ιστορία μιας οργάνωσης και την παράδοση μιας Αριστεράς που έχει βγάλει από τους κόλπους της Μπελογιάννηδες και Ηλέκτρες. Σε μια εποχή που κυριαρχούν η οσφυοκαμψία, η αναζήτηση της ατομικής λύσης, το «Βασίλη κάτσε φρόνιμα...», ο Κουφοντίνας έμεινε ακέραιος, αμετανόητος, επαναστάτης. Κι ας είχε να αντιμετωπίσει όχι μόνο την επίθεση του κράτους και των επίσημων και ανεπίσημων οργάνων του, αλλά και τη συκοφαντία από την υποταγμένη και ενσωματωμένη Αριστερά, το φθόνο και τη μικρότητα, όχι γι' αυτά που αντιπροσώπευε ως «η φωνή της 17Ν», αλλά γι' αυτά που συμβόλισε ως ένας επαναστάτης μπροστά στο δικαστήριο του ταξικού αντίπαλου.

Το ίδιο μήνυμα αποπνέει και η τελευταία συνέντευξή του. Καμιά υποχώρηση, κανένα κλείσιμο του ματιού στον αντίπαλο. Μόνο ταξική περηφάνεια και αδιαλλαξία. Ναι, ο Κουφοντίνας είναι δικό μας παιδί, παιδί της μεγάλης παράδοσης της επαναστατικής Αριστεράς, παιδί της εργατικής τάξης, σηματοδότης κι αυτός της πορείας προς την αταξική κοινωνία. Ολα τα υπόλοιπα, οι διαφορές, οι διαφωνίες, οι αντιθέσεις μας, είναι δικιά μας υπόθεση και δεν θα βάλουμε διαιτητή τον ταξικό εχθρό. Απέναντι σ' αυτόν θα σταθούμε πιασμένοι σφιχτά, σαν μια γροθιά.

«Τσιτάρω» τα τελευταία λόγια της συνέντευξης:

«Αριστερά σημαίνει συλλογικότητα και αλληλεγγύη, σημαίνει κίνηση και φαντασία, σημαίνει αντίσταση στη βαρβαρότητα κι αγώνας για την κοινωνία της ελευθερίας».

Και κάτι εξίσου σημαντικό:

«Τώρα που κατακάθισε ο κουρνιαχτός, έρχεται η ώρα ν' ανοίξει αυτή η συζήτηση και να κάνουμε ψύχραιμα την αποτίμηση όλες οι πλευρές».

Αυτό είναι κλείσιμο του ματιού ή μάλλον κούνημα του κεφαλιού. Προς όλους εμάς που μοιραζόμαστε τα ίδια οράματα, που φλεγόμαστε για τον ίδιο στόχο. Με μας πρέπει να γίνει και θα γίνει αυτή η συζήτηση. Και περιμένω, σύντροφε Μήτσο. Περιμένω το επόμενο βήμα σ' αυτό. Εσύ στη φυλακή, εμείς έξω, μπορούμε και πρέπει να κουβεντιάσουμε σε πνεύμα συντροφικό, μέχρι να ξαναβρεθούμε όλοι μαζί έξω.

Π.Γ.